

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΤΟΥ
ΕΘΝΙΚΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
ΤΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

8 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1938

PHOTO
NELLY'S
ATHENS

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

HELLÉNIS

Revue mensuelle du Conseil National des femmes Héliennes

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ:

Συνδρομή ετήσια	Δρ. 100
Έξάμηνος	60
Έξωτερικού έτησία	200
» έξάμηνος	100
Αιγύπτου	γρ. 40

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ:

Άπλου	Δρ. 10
Διπλου	15

Αι συνδρομαί αρχονται την 1ην 'Ιανουαρίου και είναι προπληρωτέαι.

Διεύθυνσις και Γραφεία: 'Αλεξάνδρου Σούτσου 26

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ:

Τὰ 50 χρόνια τοῦ Διεθν. Συμβ. Γυναικῶν.—Στήλη εἰρήνης.—'Ο κήπος, ποίημα Χρ. Διαμαντοπούλου.—Μέσ' στήν 'Ομίχλη, ποίημα Μαρίας Φαλαγκά.—Οἱ τρεῖς τσιγγάνοι, ποίημα Lenau, μετάφρ. Βέτας Πεζοπούλου.—'Η 'Αθηναῖς καί τὸ δυσοίωνα μήλο, τοῦ Sir Galahad.—Τετράστιχα ὑπὸ Διαλ. Ζευγώλη.—Θρέψις καί σχολεία, ὑπὸ Εἰρ. Γουλιμή.—'Η μάνα τοῦ ξενύχτη, ποίημα Δεσπ. Παναγιωτίδου.—Τὸ καράβι τῆς ζωῆς μας, ποίημα Μ. Πουλάκη.—'Απὸ Βρεφοκοπιτεῖον, φυτῶριον ζωῆς, ὑπὸ Σ. Μ.—'Ανακοινώσεις τῶν 'Ελληνίδων στὸ Β' Πανιόνιον Συνέδριον, ὑπὸ Σοφίας Μαρτίνη.—Στήλη γιὰ τὶς μητέρες.—Εἰδήσεις.—'Εκδόσεις.—Γράμματα πρὸς τὴν 'Ελληνίδα.—Δέκα ἐντολαί γιὰ τὴν ὑγεία.—Μαγειρική.—Μόδες.

SOMMAIRE:

Le cinquantenaire du C.I.F.—Colonne de la paix.—Poèmes par Chr. Diamantopoulos, Marie Falanga, Lenau, (Traduction Veta Pezopoulos), Dial. Zevgoli, Desp. Panajiotidi et M. Poulaki.—Athenais et la pomme de mauvais auspice par Sir Galahad.—Nutrition et écoles, par Irène Goulimi.—La poponière d'Athènes, par S. M.—Les rapports des femmes grecques au congrès Panionien d'Ithaque.—Gouseils aux jennes mères.—Nouvelles.—Editions.—Recettes culinaires.—Modes.

'Η ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου εἰκόνα παριστάνει Κερκυραία μετὰ τὴν τοπικὴν φορεσίαν καὶ μᾶς παρεχωρήθη εὐγενῶς ἀπὸ τὴν καλλιτέχνιδαν κυρίαν Νέλλυ.

Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

Πρόεδρος: Σμαράγδα Θ. Δημαρᾶ.

Ἀντιπρόεδροι: Βέρθα Σ. Λέκα, Μαρία Ἑμμ. Τσουδεροῦ.

Γεν. Γραμματεὺς: Εὐαγγελινὴ Κ. Βάρδα.

Ταμίας: Ρίτσα Γ. Κορομηλᾶ.

Σύμβουλοι: Ἑλένη Ι. Σιφναίου, Ἑλένη Ο. Ρουσοπούλου, Ἑλλη Μ. Μυλωνᾶ, Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη. Ἀλεξάνδρα Μαντζουλίνου, Ζωὴ Δημητρακοπούλου.

Εἰδικὴ Γραμματεὺς: Φρόσω Δ. Πρωτεκδίκου.

Ἐπὶ τῆς Συντάξεως: ΕΛΕΝΗ ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΥ

Μόνον ἡ

ΑΕΡΟΠΟΙΗΜΕΝΗ

Πούδρα ἀντέχει
εἰσαυτὴν
τὴν δοκιμὴν

Χρῶμα «μάτ»
καθαρὸ καὶ γοη-
τευτικὸ ἀπὸ τὰς 9
τὸ πρωῒ μέχρι τὰς
5 τὸ ἀπόγευμα.
Δὲν ἔχετε ἀνάγκη
νὰ ξαναπου-
δραρισθῆτε ὁλό-
κληρη τὴν ἡμέρα.
Αὐτὰ εἶνε τὰ ἡγ-
χυημένα ἀποτε-
λέσματα μετὰ τὴν
νέαν ἀεροποιημέ-
νην πούδρα. Ὁ ἐκπληκτικὸς τρόπος
ἀεροποιήσεως εἶνε ἡ ἀνακάλυψις ἐ-
νὸς Παρισινοῦ χημικοῦ. Μόνον ἐλα-
φρὰ πούδρα, ὅπως ὁ ἀέρας, συλλέγεται δι' αὐτὴν
τὴν χρῆσιν. Ἔτσι ἐπιτυγχάνεται μία πούδρα δέκα
φορὰς λεπτοτέρα καὶ ἐλαφροτέρα ἀπὸ τὰς συνή-
θεις. Αὕτὴ ἡ μέθοδος χρησιμοποιεῖται τώρα εἰς τὴν
προπαρασκευὴν τῆς πούδρας ΤΟΚΑΛΟΝ. Ἴδου διατί
ἡ πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ ἐξαπλοῦται τόσον κανονικὰ καὶ
ὁμοιομόρφως, καλύπτουσα τὴν ἐπίδερμίδα μετὰ ἓνα
σχεδὸν ἀδιόρατον πέπλον ὠραιότητος φαινομενικῶς
φυσικὴν τόσον διάφορον εἰς ἀποτέλεσμα ἀπὸ τὰς βα-
ρείας πούδρας παλαιᾶς μόδας, αἱ ὁποῖαι δίδουν τὴν
ἐντύπωσιν φτιασιδώματος. Ἡ πούδρα ΤΟΚΑΛΟΝ κρα-
τᾷ τόσον πολὺ ἐπὶ τῆς ἐπίδερμίδος, ὥστε νὰ εἶνε τώρα
γνωστὴ ὡς ἡ πούδρα ποὺ κρατᾷ 8 ὥρας. Ἀπαλάττεσθε
ἀπὸ τὴν λιπαρὰν ἐπίδερμίδα, ἀπὸ τὴν γυαλάδα τῆς
μύτης καὶ ἀποκτᾶτε ἓνα εὐγενικὸ μάτι χρῶμα ποὺ δὲν
τὸ χαλᾷ οὔτε ὁ ἀέρας, οὔτε ἡ βροχὴ ἢ ἡ ἐφίδρωσις.

ΦΩΝΗ

Ελαιόλα
ΔΑΜΒΕΡΓΗ

ΦΥΣΙΚΟΝ ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ
ΠΕΥΚΗΣ ΚΑΙ ΕΛΑΤΗΣ

“ΕΝΑ ΛΟΥΤΡΟΝ ΜΕ ΕΛΑΤΟΛ
ΣΑΣ ΔΙΔΕΙ ΝΕΑΝ ΖΩΗΝ,”

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΠΑΡΚΕΛΙΝΗ

TAMBO
TRADE MARK
pour Meubles Parquets Linoileum etc

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟΝ
ΕΙΣ ΔΟΧΕΙΑ
ΟΥΔΕΠΟΤΕ
ΧΥΜΑ

Οικονομική διότι έχει τεραστίαν απόδοσιν

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΓΕΡΟΤΗΤΟΣ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΔΟΡΕΑ Δ. Α. Παπακώστα
ΗΜΕΡΟΜ. 10-9-81
ΑΡΙΘ. 30254

**ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΧΗΜΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΛΙΠΑΣΜΑΤΩΝ**

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ	ΔΡΧ.	30.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΤΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΕΚΤΑΚΤΑ	»	120.496.050.250

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΟΞΕΑΛ ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΑ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ (ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑ)

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΥΑΛΟΥΡΓΕΙΟΝ:

Φιάλαι παντός είδους, Δαμιτζάνες πλεκταί, (Τζάμια) Ύαλοπίνακες Μάτ, Ύαλοπίνακες Διαμαντέ, Ύαλικά οικιακής χρήσεως. Διάφορα καλλιτεχνικά υάλινα είδη οικοδομικής (τουβλα, κέραμοι, φωταγωγοί)

ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ:

Σιδηροπυρίται Κασάνδρας, Έρμιόνης - Λιγνίται Ώρωποῦ, Κορύνης.

Διὰ τὰς ἐπιδιορθώσεις τῶν καλτσῶν Σας
ἀπευθύνεσθε μόνον εἰς τὸ κατάστημα

ΑΔΕΛΦΩΝ ΦΕΤΣΗ

Σταδίου 43 ἔναντι Δικαστηρίων

Διαθέτει τὰς παγκοσμίου φήμης μηχανὰς VITOS καὶ
πεπειραμένον προσωπικόν.

Βαθειές φυσικές σκάλες

...δίδουν στο πρόσωπο μία γοητευτική χάρι και δείχνουν
μαλλιά υγιή και περιποιημένα. Παρόμοια μαλλιά μπορείτε και
εσείς να αποκτήσετε. Ξεπλύνετε με προσοχή - έπειτα από τό-
λούσιμο - τα μαλλιά σας με "Σεβεκλά,, το όποιον τα άποστει-
ρώνει και εξουδετερώνει τα αλκαλικά άλατα, τούς κατα-
στροφείς των μαλλιών.

● Δύο ειδών Σαμπουάν Τέτ-Νου.

άρ υπάρχουν: το Σαμποντόρ γιά τά ξαν-

θά και το Σαμποζάν γιά τά σκούρα,

όπως και το υγρό Σαμπουάν συνδυασμένο με τό "Σεβεκλά,, γγι-

εινή και οικονομική περιποίησης των μαλλιών. ● Φιάλη Δρχ. 80 και 50.

Ζητήτε από τούς κομμείς να
λούσουν τά μαλλιά σας με τό
"ΟΝΑΛΚΑΛΙ,, του Τέτ-Νουάο.
Ταχύτης, υγεία και όμορφιά.

ΣΑΜΠΟΥΑΝ ΤÊTE-NOIRE

avec cheveclat

ΔΡΧ. 12.50

ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤ/ΠΟΣ: ΟΙΚΟΣ Π. Ι. ΜΑΓΚΡΙΩΤΗΣ, ΕΡΜΟΥ-ΝΙΚΗΣ 10-ΤΗΛ. 25-739

Τό άπολέπεςμα: όραίο πρόσωπο

Όμορφιά σημαίνει άποτέλεσμα. Ένα τρυφερό, καθαρίο πρό-
σωπο προκαλεί παντού τον θαυμάσμό και σας δίδει τό εύχα-
ριστο συναίσθημα της όραίας εμφάνισης. Η συνταγή
γι' αυτό είναι άπλή: Σ' ένα κομμάτι βαμβάκι στάζετε μερικές
σταγόνες Λοσιόν Προσώπου Σέρκ και καθαρίζετε καθημερι-
νώς τό πρόσωπό σας. Θα τό απαλλάξετε από τίς άκα-
θαρσίες και τά μιμνίκια όριστικά και θ' αποκτήσετε μία
υγιά και φρέσκια έπίδερμίδα. Φιάλα Δρχ. 35.,
55., 90., και 175.. Άντ/ποι: Οίκος Μαγκριώτη.

Scherk
Face
Lotion

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ, 26

ΕΤΟΣ ΙΗ'

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1938.

ΑΡΙΘ. 9

ΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

1888 — 1938

Τό Διεθνές Συμβούλιον Γυναικων έώρ-
τασε κατά τας άρχάς 'Ιουλίου, με κάθε
μεγαλοπρέπεια, στο 'Εδιμβούργο της
Σκωτίας, την πεντηκονταετηρίδα του
και συγχρόνως τό ίω-
βιλαίον της επιτίμου
προέδρου του λαίδης
'Αμπερτίν. Πρό πενήν-
τα χρόνων, τό 1888,
συνήλθε τό πρώτον
στο Σικάγο μιά μικρή
όμάδα γυναικων, που
ήσαν τότε επί κεφαλής
των όλίγων γυναικεί-
ων οργανώσεων, και
ίδρυσαν τό Διεθνές
Συμβούλιον Γυναικων.
Μισός αιώνας έπέρα-
σεν από τότε και ή
πρώτη αυτή προσπά-
θεια έγινε οργανι-
σμός ζωντανός και δυ-
ναμικός, που στηρίζε-
ται πάνω σε μιά ήθι-
κή θάσι και υπακούει

σε καθωρισμένους νόμους κ' έθιμα. Στά 50
αυτά χρόνια προσεπάθησαν αί ήνωμέ-
ναι ένέργειαι των γυναικων όλου του
κόσμου να προαγάγουν την ευημερίαν
του άτομου, της οικογενείας και της άν-
θρωπότητας έν γενει.

Τό πρώτο καταστατικό της καινούριας

οργανώσεως έτόνισεν, ότι τό Διεθνές
Σωματεϊον θ' απέκλειε από τη δρασί-
του κάθε σκοπό προπαγάνδας, και ως
μόνην θάσιν θα είχαν αί γυναικείαι έ-
νώσεις, που θα έγινον-
το μέλη του, την εφαρ-
μογήν του «Χρυσού
Κανόνος», τόσο στην
κοινωνία, όσο και στα
έθιμα και στους νό-
μους.

Κατά την πρώτη Γεν.
Συνέλευσι, που έγινε
τό 1893, στον Καναδά,
άπεφασίσθη να έκφρα-
σθ ή ευχή, όπως αί
διεθνείς διαφοραί κα-
κανονισθουν με διαι-
τησίαν. Τό Δ. Σ. Γ. έ-
πιδιώκει έκτοτε, με ό-
λα τά μέσα που δια-
θέτει, να ένθαρρύνη
και να ένισχύση σε ό-
λες τίς χώρες την κι-
νησιν αυτήν υπέρ της

ΣΜΑΡΑΓΔΑ Θ. ΔΗΜΑΡΑ

Πρόεδρος του 'Εθνικού Συμβουλίου 'Ελληνίδων

διεθνούς διαιτησίας και της παγκοσμίου
ειρήνης.

Θά χρειάζονταν τόμοι όλόκληροι, γιά
να έξιστορήσωμεν και ν' αποδώσωμεν
φόρον τιμής εις τό υπέρ της ειρήνης έκ-
τελεσθέν έργον υπό των γυναικων της
ύψηλίου. Με όλη την τραγωδία, που χα-

ρακτηρίζει τη σημερινή μας εποχή, το ζήτημα της ειρηνεύσεως του κόσμου δεν παύει νά κάνει προόδους, γιατί όλοι οί λαοί επιθυμούν την ειρήνην και τη μεταξύ των συνεννόησι, βασιζομένην επί της καλής θελήσεως· ή νεολαία ταξιδεύει σήμερα, γνωρίζει άλλους τόπους, ξένα αδέρφια, συμμερίζεται τὰ σπόρ και τους τρόπους της αναψυχής των. Αφού λοιπόν αυτή είναι ή επιθυμία του καθενός, δέν μπορούν οί πολιτικοί άνδρες και αί κυβερνήσεις, παρά νά συμμορφωθούν με αυτόν τον παγκόσμιον ύπέρ της ειρήνης πόθον.

“Όσον άφορᾷ τις γυναίκες δέν πρέπει ν’ άφήσουν την πίστιν των νά μειωθῇ· νά έξακολουθούν νά επιδιώκουν τόν σκοπό, πού ἔθεσαν στον ἑαυτού τους, πού ή πραγματοποίησίς του θα έξασφαλίσῃ στὰ παιδιά και στὰ ἑγγόνια τους ζωή πιό εὐτυχισμένη κ’ ἕναν κόσμο πιό ωραίο.

Με ὑπερηφάνεια πιστοποιοῦμεν, ότι τὸ Συνέδριον τοῦ Ἑδιμβούργου ἔσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐκτός ἀπὸ τῆ Γερμανία και τὴν Αὐστρία, πού ἀναγκάζουν τὰ σωματεῖά τους ν’ ἀποκλείουν μέλη τους ἕνεκα φυλετικῶν λόγων—πρᾶγμα πού ἀντίκειται στοῦ καταστατικόν τοῦ Δ. Σ. Γ.,—όλες οἱ ἄλλες χῶρες τοῦ κόσμου ἔστειλαν τὰς ἀντιπροσώπους των. Ἐάν λάθωμεν ὑπ’ ὅψιν τις δυσκολίες, πού ἀντιμετωπίζει ή Κ. Τ. Ε. και τις ἔριδες και διαφωνίες, πού ἔδημιούργησεν ή πολιτική, δέν μπορούμε παρά νά συγχαροῦμε τὸ Δ. Σ. Γ., πού κατάρθωσεν ἐπὶ τόσα χρόνια νά διατηρῇ ἄθικτες τις σχέσεις συνεργασίας και φιλίας μεταξὺ τῶν γυναικῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ὑπὸ τὴν προεδρείαν τῆς βαρῶνης Μπόελ πού διεδέχθη στήν προεδρεία τῆ λαίδη Ἀμπερτίν, διεξήχθησαν αί συζητήσεις με ἀξιοπρέπεια και σὲ ἀτμόσφαιρα φιλίας και ὁμονοίας. Ἐνα μεγάλο δὲ εὖγε

ὀφείλεται στοῦ Ἐθνικὸ Συμβούλιον τῶν Ἀγγλίδων, πού δέν παρέλειψε τίποτε, γιὰ νά έξασφαλίσῃ στὰς συνέδρους κάθε ἄνεσι, τόσο γιὰ τὴ διαμονή τους, ὅσο και γιὰ τις ἔργασίες και γιὰ τὴν ἀναψυχή τους.

Δέν μᾶς ἐπιτρέπει ὁ χῶρος ν’ ἀναφέρωμεν ἐδῶ ὅλες τις ὑποδοχές, πού ἔγιναν πρὸς τιμὴν τῶν συνέδρων· θὰ μνημονεύσωμεν μόνον τὴν λαμπρὰν garden-party, πού ἔδωκεν ὁ διοικητὴς τῆς Σκωτίας και ή σύζυγός του εἰς τὸ ἱστορικὸ παλάτι τοῦ Holyrood, ἐκεῖ, ὅπου ή δύσμοιρη Μαρία Στούαρτ ἐπέρασε τὰ πιὸ τρικυμιώδη χρόνια τῆς ζωῆς της. Ἡ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισσάβετ δέν μπόρεσε νά παρασταθῇ ἕνεκα τοῦ εἰς Παρισίους ταξιδίου της· τὴν ἀντιπροσώπευσεν ὅμως ή χαριτωμένη δούκισσα τοῦ Κέντ, ή ὡραία Ἑλληνὶς βασιλοπούλα Μαρίνα, πού ἐδέχθη τις προσκεκλημένες με τὴν ἰδιαίτουσαν αὐτῆς χάριν και συνωμίλησε με ἰδιαίτερη χαρὰν ἑλληνιστὶ με τις Ἑλληνίδες ἀντιπροσώπους.

Στὸ χαιρετιστήριό λόγο, πού ἐξεφώνησεν ή βαρῶνη Μπόελ, ἀναφερομένη στοῦ σκοπὸ πού ἐμνημονεύσαμεν ἀνωτέρω, ἔθεσε τὸ ἐρώτημα: Ἐπραγματοποιήθηκεν αὐτὸς ὁ σκοπός; Καὶ ἀπήντησεν: Ναί, νομίζομεν, ὅτι ἐπραγματοποιήθηκε. Αἱ συντελεσθεῖσαι πρόοδοι εἶναι κολοσιαῖαι, μέγα δὲ μέρος αὐτῶν ὀφείλεται στίς προσπάθειες τοῦ Δ. Σ. Γ. και στὰ τοπικά ἔθνικά συμβούλια, πού πάνω στοῦ ἔθνικό τους ἀχνάρι ἐργάζονται γιὰ τὴ διάδοσι τοῦ θεμελιώδους νόμου και γιὰ τὴν ἐφαρμογή του.

«Βεβαίως, λέγει ή βαρῶνη Μπόελ, δέν ἐφθάσαμε στοῦ τέρμα· πολλὰ πρέπει ἀκόμα νά γίνουν, γιατί κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἦλθεν ἕνα μεγάλο κύμα, πού ἀπλώθηκε σχεδὸν παντοῦ και δοκίμασε νά μᾶς ἀφαιρέσῃ ὅσα εἶχαμεν ἐπιτύχει, ἐμποδίζοντας ὠρισμένες μεταρρυθμίσεις,

ΛΑΙΔΗ ΑΜΠΕΡΝΤΙΝ

Ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.Γ.

πού δικαίως περιμέναμεν τὴν πραγματοποίησί τους. Πρέπει ἐπομένως νά πολλαπλασιάσωμε τις προσπάθειές μας και νά ὑπερασπίσωμε τις θέσεις, πού ἔχομε κατακτήσει, νά τις στερεώσωμε, μᾶ νά κηριεύσωμε και καινούριες».

Σὲ κάθε χῶρα τὸ φεμινιστικὸ κίνημα ἐπῆρε, φυσικά, ἄλλη μορφή, ἀνάλογα με τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ και τὴν ἰδεολογία του, αὐτὸ δὲ ἀκριβῶς ζητεῖ τὸ Δ. Σ. Γ. ἀπὸ τὰ Ἐθνικά του Συμβούλια, νά εἶναι πραγματικῶς ἐθνικά. Μέσα στή διαφορά, μᾶ και στήν ἀλήθεια τῶν γνωμῶν, τῶν ἰδεῶν, τῶν μεθόδων ἐργασίας θρίσκει τὴ δικαιολογία τῆς ὑπάρξεώς του τὸ φεμινιστικὸ κίνημα. Τὴν ἐνότητα πού ζητεῖ τὸ Διεθνὲς Σωματεῖον δέν θὰ τὴν θρῇ στήν ὁμοιομορφία ή στήν ταυτότητα τῆς ὁργανώσεως ή τοῦ δόγματος, ἀλλὰ στὸν κοινὸ πόθο νά ἐξυπηρετηθῇ ή ἀνθρωπότης, στοῦ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης και ἀγάπης, πού εἶναι τὸ μεγαλότερο

ΒΑΡΩΝΗ ΜΑΡΘΑ ΜΠΟΕΛ

Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ.Γ.

ἀγαθὸν τοῦ κόσμου. Αὐτὴ δὲ ή ἐνότης ὑπάρχει· ή καθεμιά πού παρέστη στή συνέλευσι τοῦ Ἑδιμβούργου ἐπῆγε ἐκεῖ γιὰ τί ξέρει ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος γιὰ νά ἐξυπηρετήσῃ τὴν πατρίδα της εἶναι νά τὴν κάμῃ νά συμμεθέξῃ σ’ ἕνα ἀνώτερο ἐπίπεδον ἀνθρωπισμοῦ.

Εὐρύτατο ἐπομένως εἶναι τὸ πεδίο δράσεως τοῦ Δ. Σ. Γ. Τίποτε ἀπ’ ὅ,τι εἶναι φεμινιστικὸ πρέπει νά μένῃ ξένο στή διεθνή αὐτὴ ὁργάνωσι. Τὰ γυναικεῖα προβλήματα, ὅποια κι’ ἂν εἶναι, θρίσκουν ἐκεῖ τὴ διεθνή τους ἀπήχησι, ἀλλὰ κατόπιν, με τὴ σειρά τους και τὴν ἐθνική. Ὁ λόγος τῆς ὑπάρξεως τοῦ Δ. Σ. Γ., ὁ νόμος πού τὸ κυβερνᾷ, εἶναι και μένει πάντοτε ὁ Χρυσὸς Κανὼν: «Κάμε στὸν ἄλλο ἐκεῖνο, πού θὰ ἠθελες νά σοῦ κάμουν».

Ἐπιδιώκει ὅμως τὸ Δ. Σ. Γ. τὴν τεχνική και εἰδικευμένη συνεργασία, πού τῆς προσφέρεται ή πού τὴ ζητεῖ νά ἐξεύρῃ.

Διαδίδει τ’ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν

αὐτῶν διὰ τῶν Ἐθνικῶν του Συμβουλίων, πού σχηματίζονται ὡς ὁμοσπονδία διαφόρων ὁμάδων καὶ σωματείων.

Διὰ τῶν Ἐθν. Συμβουλίων παρακολουθεῖ τοὺς πόθους τῶν γυναικῶν στὶς διάφορες χώρες καὶ προσπαθεῖ νὰ ἐπιτύχη τὴν πραγματοποίησίν τους στὸ διεθνὲς πλάνον.

Ἐπιδιώκει τέλος τὴ σύνθεσι καὶ ἐνωποίησι, γιὰ νὰ δημιουργηθῇ τὸ γυναικεῖο ἐκείνο ἰδεῶδες, τὸ ὅραμα τῶν τεθéntων προβλημάτων, πού θὰ μπορέσῃ νὰ προσαρμοσθῇ στὰ ἔθνη, καὶ στὶς χώρες, πού εἶναι τόσο διαφορετικὲς, ὅσον εἶναι καὶ τὰ μέλη πού ἀποτελοῦν τὸ Διεθνὲς Συμβούλιο Γυναικῶν.

✱

Αἱ δημόσιαι συνεδριάσεις τοῦ Συνεδρίου ἦσαν πολλαί. Τὸ πρῶτο θράδυ, κατὰ τὴν ἑναρξιν, ὠμίλησαν ἡ θάρων Μποέλ, ἡ λαίδη Ἀμπερντίν, ἡ λαίδη Μπάλφουρ, πού ὡς πρόεδρος τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τῶν Ἀγγλίδων, ἀπήγγειλε τὸ «καλῶς ὠρίσατε» πρὸς τὰς συνέδρους. Ἐπίσης ὠμίλησαν ἡ κυρία Avril de St. Croix, πού μὲ ὅλα τὰ 84 χρόνια της δὲν παρέλειψε νὰ παραστῇ, καὶ ἡ γερουσιαστής, ἀντιπρόσωπος τῆς Γιουγκοσλαβίας, κυρία Πλαμινκόβα.

Ἰδιαίτερος ἐνδιαφέρουσα ἦταν ἡ συνεδρίασις, κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν νέα ἐπαγγέλματα καὶ καινούριες καριέρες γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς συνεδριάσεως αὐτῆς προήδρευσε ἡ δεσπ. Λένα Μάντεσων Φίλιπς, ἀπεσταλμένη τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς.

Ἐγίναν ὁμιλίες ἐπὶ τῶν ἐξῆς ζητημάτων :

Γυναῖκες ὡς μέλη κυβερνήσεων.

Γυναῖκες ὡς μέλη κοινοβουλίου.

Γυναῖκες στὴ διοίκησι.

Γυναῖκες στὴν ἀρχιτεκτονικὴ καὶ διακοσμητικὴ.

Γυναῖκες στὸ ραδιόφωνο, στὴ δημοσίᾳ ὑγιεινῇ, στὶς ἐπιχειρήσεις, στὸν τουρισμό, στὸν κινηματογράφο.

Αἱ γυναῖκες καὶ αἱ ὁργανώσεις τῆς νεολαίας.

Αἱ γυναῖκες καὶ ὁ ἠλεκτρισμὸς στὸ νοικοκυριό.

Ἐπίσης ἀφιερῶθη μία συνεδρίασις στὴ δημοσίᾳ ὑγιεινῇ, καὶ ἰδίως, στὰ ζητήματα τῆς

θρέψεως, ἄλλαι δὲ ὁμάδες συνεζήτησαν ποικίλα θέματα, λ. χ. τὴ δρᾶσι τῶν γυναικῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τὸ ἔργον τῆς Κ. Τ. Ε., ὑπὸ κοινωνικὴν ἀποψιν, αἱ γυναῖκες ἀποικοι, ἡ σπουδαιότης τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἀστικῶν καὶ πολιτικῶν δικαιωμάτων γιὰ τὴν προάσπιν τῆς εἰρήνης, ἡ σωματεμπορία, ἡ γυναῖκα καὶ ὁ τύπος, τὰ προβλήματα τῆς γυναικείας ἐργασίας ἐνώπιον τοῦ Διεθνoῦς Γραφείου Ἐργασίας κλπ.

Στὶς συνεδριάσεις αὐτὲς παρέστη πολυάριθμον κοινόν, κατεδείχθη δὲ κατὰ τρόπον καταφανῇ, πόσαι πρόοδοι ἔγιναν στὴν ἐργασία τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας συνελεύσεως τοῦ Dubrovnik.

Αἱ Ἑλληνίδες στὸ Διεθνὲς Συνέδριον.

Τὸ Ἐθνικὸν Συμβούλιον τῶν Ἑλληνίδων ἀντιπροσώπευσαν αἱ κυρίαι Ἑδλα Νάζου, Ἑλλη Ἀποστολίδου, Ἰουλία Ρακτιβάν καὶ Ζωὴ Ξηροῦ. Ἡ ἑλληνικὴ αὐτὴ ἀντιπροσωπεΐα, προεδρευομένη ἀπὸ τὴν κ. Ἑδλαν Νάζου, θυγατέρα τοῦ ἀειμνήστου λόρδου Ἰωάννου Ἀμπερκρόμπου, μεγάλου δωρητοῦ καὶ εὐεργέτου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἑδιμβούργου, ἔτυχεν ὅλων ἐξαιρετικῶν τιμῶν.

Κατὰ τὴν κλήρωσιν τῶν θέσεων ἐτάχθη εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν, παντοῦ δὲ παρευρίσκετο μετὰ τοῦ Προεδρείου τοῦ Διεθν. Συνεδρίου καὶ ἰδίως τοῦ Ἐθν. Συμβουλίου τῶν Ἀγγλίδων.

Ἡ κυρία Νάζου, ἐκλεγείσα πρόεδρος τοῦ Τμήματος Γραμμάτων, κατὰ πρότασιν τῆς θάρων Μποέλ, προήδρευσε τῶν ἐργασιῶν, ἐξέφώνησε λόγον ἀγγλιστὶ καὶ ἐπέτυχε τὴν ψήφισιν ἀποφάσεων, τὰς ὁποίας θὰ δημοσιεύσωμεν προσεχῶς.

Ἰδιαίτερας σημασίας ὑπῆρξεν ἡ δεξίωσις τῆς Ἐπιτροπῆς εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Ἑδιμβούργου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἐξήρθη τὸ ἔργο τοῦ λόρδου Ἀμπερκρόμπου, πατρὸς τῆς προέδρου κυρίας Ἑδλας Νάζου.

Κατὰ τὴν δεξίωσιν, πού ἔγινε στὸν πύργον τῆς ἐπιτίμου προέδρου λαίδης Ἀμπερντίν, ἡ δνὶς Ἑλλη Ἀποστολίδου κατέθεσε κλάδον ἐλαίας εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀειμνήστου μαρκησίου Ἀμπερντίν, ἐκ μερoῦς τῆς ἐλληνικῆς ἀντιπροσωπεΐας.

Στήλη Εἰρήνης

Ἡ νεολαία ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Τὸ Βον Διεθνὲς Συμβούλιον τῆς νεολαίας ὑπὲρ τῆς εἰρήνης ἔλαβε χώραν στὴν Βασιγκτῶνα, ἀπὸ τὶς 15 ἕως 24 Αὐγούστου. Παρέστησαν ἀπεσταλμένοι 42 κρατῶν καὶ ἀπὸ τὰ πλεόν μακρυνὰ ἀκόμη. Τὶς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου ἐμοιράσθησαν τέσσαρες ἐπιτροπές.

Ἡ πρώτη ἀσχολήθηκε μὲ τὴν πολιτικὴν καὶ οἰκονομικὴν διοργάνωσιν τῆς εἰρήνης, ἡ δευτέρα μὲ τὸν οἰκονομικὸν καὶ εκπαιδευτικὸν θεσμὸν τῆς νεολαίας, ἐν σχέσει πρὸς τὴν εἰρήνην, ἡ τρίτη μὲ τὶς θρησκευτικὰς καὶ φιλοσοφικὰς βάσεις τῆς εἰρήνης καὶ ἡ τετάρτη μὲ τὸν διεθνεῖς ρόλον τῆς νεολαίας.

Τὰ ἀεροπλάνα τῆς «Καλῆς θελήσεως». Τὴν αὐγὴ τῆς 20ῆς Μαΐου 1938, τρία σμήνη κινεζικῶν ἀεροπλάνων διηυθύνθησαν πρὸς τὶς ἰαπωνικὰς νήσους. Ὑστερα ἀπὸ πτήσιν τριῶν ὥρῶν ἐφθασαν ὑπεράνω τῶν μεγάλων ἰαπωνικῶν πόλεων καὶ τὶς ἐκράτησαν κυριολεκτικῶς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν των. Ἐντρομοὶ οἱ Ἰάπωνες ἔσδυσαν ὅλα τὰ φῶτα. Ποτὲ δὲν φαντάσθησαν πῶς οἱ Κινέζοι θὰ εἶχαν αὐτὴν τὴν τόλμην. Ὡς τόσο τὰ κινεζικὰ ἀεροπλάνα δὲν εἶχαν καμμίαν ὀδίδαν, ἀλλὰ σάκκους γεμάτους μὲ προκηρύξεις. Χιλιάδες φυλλάδια, φέροντα τὸ ἐξῆς μήνυμα, ἐρρίφθησαν στὶς πόλεις καὶ τὴν ὑπαιθρον. «Ἰάπωνες, δὲν θέλουμε τὸ κακό σας, Ὁ κινεζικὸς λαὸς σὰς ἀγαπᾷ καὶ εἴμεθα βέθαιοι πῶς κατὰ βάθος μᾶς ἀγαπᾶτε καὶ ἐσεῖς. Μὴ συνεχίζετε, λοιπόν, τὶς ἐχθροπραξίες. Ἀποδώσατε τὰ ἴδια αἰσθήματα».

Αὐτὸς ὁ πρωτοφανὴς «βομβαρδισμὸς» προξένησε μεγάλην ἐντύπωσιν στὸν ἰαπωνικὸν λαόν καὶ ἔβαλε σὲ ἀμηχανία τοὺς στρατιωτικοὺς ἀρχηγούς. Δὲν ὑπάρχουν ἄνδρες καὶ ὅπλα γιὰ νὰ πολεμήσουν τὴν καλωσύνην.

Τί μάθημα γιὰ μᾶς, πού νομίζομεν, ὅτι εἴμεθα χριστιανοὶ καὶ πολιτισμένοι.

—Καλλίτερα κρίνεται ὁ ἄνθρωπος ἀπ' ἐκεῖνα πού λέει γιὰ τοὺς ἄλλους, παρὰ ἀπ' ἐκεῖνα, πού λέν οἱ ἄλλοι γι' αὐτόν.

Ὁ κήπος

Στὴν ἀδελφή μου

Κάθε μέρα στὸ μικρὸ μου κήπο ὁ Θεὸς θαματοργεῖ. Κάθε μέρα τ' ὄνειρό μου ξεφυτρώνει ἀπὸ τὴ γῆ.

✠

Ξεπετιέται ἀπὸ τὸ χῶμα τ' ὄνειρο καθημερινά. Σὲ τί ἀπίθανο ἕνα χρῶμα ντύνονται τὰ δειλινὰ !

✠

Τοῦ τριαντάφυλλου τὸ μῦρον τάχα εἶναι ὕμνος, προσευχή ; Τί γνωρίζω ἀπ' ὅ,τι γύρω τρέμει, σειέται, λάμπει, ἀχεῖ ;

✠

Τί 'ναι ἡ ταπεινὴ βιολέττα ; Δεῖλιν, σκέψη, μιὰ ματιά ; Τὰ παρτέρια εἶναι σουνέττα στὸ περβόλι φουντωτά ;

✠

Λόγχες στὴν ἀράδα οἱ κρίνοι, μὰ καὶ σύμβολο τοῦ ἀγνοῦ, μοιάζουνε σὰν παλαδίνοι τοῦ καιροῦ τοῦ ἀλλοτινοῦ.

✠

Νᾶναι ζωντανὴ μιὰ ἀλήθεια τὰ λουλούδια ἢ ἐνορασίᾳ ; Πρόσωπα σὲ παραμύθια, πού τὰ πλάθει ἡ φαντασίᾳ ;...

Πόρος Ἰούνιος 1938

ΧΡ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μέσο' στην Όμιχλη

Lenau

Μέσο' στην όμιχλη της Αύγης πλανήθηκα του
 κάκου
 ζητώντας παιχνιδίσματα φωτός πάνω στο κύμα
 στην άμμουδιά με πρόφτασε θαμπό το μεσημέρι
 να σκέφτουμε μ'άπελπισιά το δειλινό, το θράδυ...

☐

Πότε στο γκρίζο τ' ουρανού κάποια γαλάζια
 θούλα,
 πότε στη θάλασσα μακρυά, μιά φωτεινή ύποψια
 με κάνουν πάντα να σκιρτώ μ' έλπίδα, και τὰ
 μάτια
 πόσο τρελλά στυλώνονται σε κάτι που δέν
 φτάνει!...

☐

Επέρασαν λικνιστικές της Εύτυχίας οί θάρκες
 κι' έπλημμυρίσαν μουσικές εξάισιες τόν άγέρα,
 ώραιες κοπέλλες, ξηθοί, που χαίρονταν τὸ
 νεῖσι
 και γέροι που μαράθηκαν με την ψυχή άνθι-
 σμένη...

☐

Κι' όμως δέν ἔφτασε καμμιὰ στο μέρος τὸ δι-
 κό μου
 κι' όσο θαθεία ἔλαχτάρησα μιά θέση ἐκεῖ σι-
 μά τους,
 τὰ χέρια μου δέν εἶχανε τὴ δύναμη νὰ γνέψουν
 ὀρθή, βουθή, περήφανη, τίς ἄφησα νὰ φύγουν...

☐

Νάτος, ἐπρόβαλε ὁ καπνὸς στοῦ ὀρίζοντα τὴν
 ἄκρη,
 ὅπου καὶ νᾶναι θὰ φανῇ τὸ σιωπηλὸ τὸ πλοῖο,
 θ' ἀράξη ἐμπρός μου, πρόθυμα, τίς σκάλες του
 θ' ἀνέβω
 καὶ θ' ἀντικρύσω ἀδίσταχτα τὸ μαῦρο Καπε-
 τάνιο....

☐

Κι' ἐκεῖ ἄψηλά στη γέφυρα, καθὼς θὰ ξεκι-
 νοῦμε
 κι' ὡς θὰ κυττῶ περίλυπα τ' ἄγρια θουνά, τοὺς
 κάμπους
 πρὸς σέ, Οὐρανέ μου, ἀγέλαστε, μονάχη συν-
 τροφία μου
 θ' ἀπλώσω τὸ μαντήλι μου κι' ἀργὰ θὰ τὸ κι-
 νῆσω.

ΜΑΡΙΑ ΦΑΛΑΓΚΑ

(Από τὴ συλλογὴ «Μέσο' στην Όμιχλη»)

Οἱ τρεῖς τσιγγάνοι

Τρεῖς ἀτσιγγάνους βρήκα μιά φορά
 Σ' ἓνα λειθάδι ξαπλωμένους χάρμα.
 Ἐνῶ, τ' ἄμάξι μου, κουράζονταν γερὰ
 Καὶ σέρνονταν στὴν ἀπλωμένην ἄμμο.

✱

Ὁ ἓνας κρατεῖ στὴν ἄκρη μοναχὸς
 Στὰ χέρια, τὸ θιολὶ τὸ μαγεμένο.
 Λουσμένος ἀπ' τοῦ δειλινοῦ τὸ φῶς
 Παίζει ἓνα τραγοῦδι φλογισμένο.

✱

Ὁ δεύτερος τὴν πίπα του κρατεῖ
 Καὶ βλέπει τὸν καπνὸ πού ὄλο ἀνεβαίνει.
 Εὐτυχισμένος, σάν ἀπ' ὄλῃνη τὴ γῆ
 Ἄλλο νὰ μὴ ζητᾷ, νὰ μὴ προσμένῃ.

✱

Ὁ τρίτος γιὰ νὰ γλυκοκοιμηθῇ
 Στὸ δέντρο τὸ σαντοῦρι του κρεμνάει
 —τίς κόρδες κρούει ἀέρινη πνοή—
 Κι' ἀπ' τὴν καρδιά του ἓνα ὄνειρο περνάει.

✱

Γιὰ ρούχα, ἓνα κουρέλι οἱ τρεῖς φοροῦν
 Τρύπιο, παλὸ καὶ χιλιοπαλωμένο.
 Μὰ δέν τοὺς μέλλει, αὐτοὶ ἀδιαφοροῦν,
 Περιγελῶντας τὸ δικό τους πεπρωμένο.

✱

Μοῦ δείξανε τριπλᾶ, τὸ πῶς μπορεῖ
 —Σάν ἡ ζωὴ κανένα ἀδικήση—
 Μὲ τὸν καπνὸ, τὸν ὕπνο, τὸ θιολί,
 Τριπλᾶ κι' αὐτὸς νὰ τὴν περιφρονῇ!

✱

Τοὺς ἀτσιγγάνους κύταξα, ἐνῶ
 Ξανάφευγα καὶ πάλι μακρυὰ τους.
 Τὸ πρόσωπό τους τὸ μελαχροινό,
 καὶ τὰ σγουρά, κατὰμαυρα μαλλιά τους!

Μετάφραση ΒΕΤΑ ΠΕΖΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ Ἀθηναίς καὶ τὸ δισοίωνα μῆλο

Ἀπὸ τὸ Βιβλίον «Βυζάντιον» τοῦ Sir Galahad

Ἦταν Ἀθηναία, χιονόλευκη, χρυσόξανθη,
 γαλανομάτα καὶ πρὸς τιμὴν τῆς πολιοῦχου τὴ
 λέγανε Ἀθηναῖδα. Ἐνας γλυκὸς δίφθογγος ἔ-
 κανε τὸ κοριτσίστικο ὄνομά της νὰ μοιάζει μὲ
 τ' ὄνομα τῆς θεᾶς.

Ἀπὸ τὰ παιδικὰ της χρόνια εἶχε στὴ διάθεσί
 της ὀλόκληρη τὴν Ἀκαδημία τοῦ Πλάτωνος, ὅ-
 που ὁ πατέρας της Λεόντιος κατεῖχε τὸ «Θρόνο
 τῶν Σοφιστῶν», ἐδίδασκε δηλ. τὴ ρητορική.
 Οἱ συνάδελφοι τοῦ Λεοντίου ἐμήυσαν τὸ ἔξυπνο
 παιδί σὲ ὅλες τίς παγκόσμιες γνώσεις τῆς τό-
 τε ἐποχῆς· τὴ ρητορική τέχνη ὅμως ἐδίδασκε
 στὴν κόρη του ὁ ἴδιος, καλλιεργώντας τὸ πνεῦ-
 μα της, γιὰ νὰ τὸ κάνει θαρραλέο, ἐλεύθερο,
 εὐκαμπτο.

Μ' ὄλο πού οἱ νεώτερες σχολές τῆς Ἀλεξαν-
 δρείας, τῆς Ἀντιοχείας, ἀκόμα καὶ τοῦ Βυζαν-
 τίου ἀνταγωνίζονταν τὴ μικρὴ καὶ χωρὶς πο-
 λιτικὴ σημασία, ἐπαρχιακὴ Ἀθήνα, ἐκείνη δια-
 τηροῦσεν ὡς τόσο στὴν ἀρχὴ τοῦ πέμπτου αἰ-
 ὶωνος τὴν παλιὰ τῆς αἵγλη· ὅποιος εἶχεν ἀκού-
 σει ἐκεῖ μαθήματα, ὅποιος εἶχε φιλοσοφῆσει
 κάτω ἀπὸ τὰ ἱερὰ πλατάνια, ἦταν, ὅπως ἔλε-
 γεν ἓνας σύγχρονος, «σάν ἡμίθεος ἀνάμεσα σὲ
 μοιλάρια».

Οἱ Ἀθηναῖοι, ὅπως ζοῦσαν τότε, δέν ἐδίδαν
 μεγάλη σημασία στοῦ Χριστιανισμοῦ. Κάθε Ἑλ-
 λην ἦταν φυσικὰ εἰδωλόλατρες. Εἶχαν θέ-
 βαια ἀπαγορευθῇ οἱ γιορτὲς καὶ ἡ μεγάλη
 πομπὴ τῶν Παναθηναίων· ἡ χρυσολεπάντινη
 «Παρθένα» ἦταν κλειδωμένη στοῦ ναοῦ καὶ τὸ
 κλειδί τὸ κρατοῦσε ὁ διοικητὴς τῆς πόλεως.
 Ἐξω ὅμως ὑψώνονταν ἀσάλευτη ἡ «Πρόμα-
 χος», τὸ μεγάλο ὀρειχάλκινο ἄγαλμα τῆς θε-
 ᾶς. Αὐτὴ, μὲ τὴ βοήθεια ὀλοκλήρου τοῦ Ὀλύμ-
 που, ἐφύλαγε τὸ κάστρο καὶ τὴν πόλι, καὶ πολ-
 λοὶ ἱερεῖς τῆς νέας πίστεως ἤρχονταν στὶς scho-
 λές τῆς Ἀθήνας, γιὰ νὰ ἀσκηθοῦν στὴν Ἀττι-
 κὴ ρητορική.

Ἔτσι ζοῦσαν οἱ Ἀθηναῖοι στὰ μικρὰ ἀπρο-
 στάτευτα σπίτια τους, ἐλεύθεροι, ἀνενόχλητοι,
 σοφοί..., ἔτσι ἐδίδασκεν ὁ Λεόντιος, ὡς πού
 μιά μέρα πέθανεν ἐν εἰρήνῃ, καὶ μάλιστα ἀρ-
 κετὰ πλούσιος. Ἡ διαθήκη του ἦταν ὅμως κα-

πως περιέργη. Ἄφινε ὀλόκληρη τὴν περιου-
 σία του στοὺς δύο του γιουὺς, νέους μὲ μέτρια
 μυαλά· γιὰ τὴν ἀδελφή τους ὅμως ἔλεγεν ἡ δια-
 θήκη τὰ ἐξῆς λίγα λόγια: «Στὴν ἀγαπητὴ
 μου κόρη Ἀθηναῖδα νὰ δοθοῦν μόνον ἑκατὸ
 χρυσᾶ φλουριά, γιὰτὶ ἡ τύχη της θᾶναι ἀνώ-
 τερη ἀπὸ τὴν τύχη κάθε ἄλλης γυναίκας».

Τοῦ κάκου διαμαρτυρήθηκεν ἡ Ἀθηναῖδα γιὰ
 τὴν ἀδικία αὐτὴ. Σάν ἔχασε τὴ δίκη δέν τῆς
 ἔμεινε ἄλλο μέσον, παρὰ νὰ καταφύγῃ στοῦ ἀ-
 νώτατο δικαστήριον τοῦ Βυζαντίου. Ἐκεῖ κατέ-
 λυσε στοῦ σπιτί μιάς θεᾶς της, καὶ ἐζήτησε νὰ
 παρουσιασθῇ στὴν Αὐγούστα, στὴν παντοδύνα-
 μη ἀδελφὴ καὶ συγκυβερνήτισσα τοῦ νεαροῦ
 αὐτοκράτορα Θεοδοσίου Β΄., Πουλχερία, πού
 ἦταν τότε ἓνα κορίτσι λίγο μεγαλειότερο ἀπὸ
 τὴν Ἀθηναῖδα. Αὐτὴ εἶχε ἀναθρέψει τὸν ἀδελ-
 φό της ὑπὸ δύσκολες καὶ ἀνώμαλες περιστά-
 σεις. Τὴν ἐποχὴ ἐκείνη τὴν ἔτρωγεν ἡ φροντί-
 ξα νὰ θρῆ γυναῖκα στὸν ἐνήλικον πατέρα ἄρχοντα,
 πού φοροῦσε τὸ στέμμα ἀπὸ τὰ ὀκτώ του χρό-
 νια. Ἡ ἔννοια αὐτὴ τὴν ἀπασχολοῦσε πῶς πολὺ
 ἀπ' ὅλες τίς ἄλλες.

Ὁ Θεοδόσιος, μ' ὄλο πού κυβερνοῦσε τὴ μι-
 σὴ ὕψηλο, δέν νοιάζονταν νὰ πάρει γυναῖκα
 ἀπὸ σοῦ ἀριστοκρατικὸ, εὐγενικό. Σάν ὄνειρο-
 πόλος πού ἦταν, εἶχε πλάσει μὲ τὴ φαντασία
 του ἓνα εἰδωλό, πού τὸ παρακολουθοῦσε αἰσθη-
 τικά, σάν πεπρωμένο.

Ἡ Πουλχερία καὶ ὁ παιδικὸς της φίλος Παυ-
 λῖνος εἶχαν ἐξαποστείλει πρέσβεις σὲ ὅλες τίς
 ἐπαρχίες τοῦ κράτους. Μὰ ὅλα τὰ ὥραια κορί-
 ται, πού εὗρισκαν, τ' ἀπέκρουεν ὁ ἔφηβος αὐ-
 τοκράτορας μ' ἓνα νεῦμα τοῦ μονάχα.

Στὴν ἀκρόασι ὅμως πού ἔδωσεν ἡ Αὐγούστα
 στὴ νεαρή Ἀθηναῖα, μαγεύτηκε τόσο πολὺ ἀπὸ
 τὴ χάρι της, πού ἔτρεξεν ἀμέσως νὰ θρεῖ τὸν
 Παυλῖνο καὶ τὸν ἀδελφό της, γιὰ νὰ τοὺς πα-
 ρακινήσει νὰ παρευρεθοῦν στὴ δεύτερη συνάν-
 τισι, γιὰ νὰ ἴδωυν, κρυμμένοι, φυσικά, πίσω
 ἀπὸ μιά κουρτίνα, αὐτὸ τὸ θαῦμα ὁμορφιάς.

Μὰς εἶναι ἀγνωστο πόσες ἐβδομάδες ἡ μῆ-
 νες ἐπέρασαν ὕστερα ἀπ' αὐτό· οἱ ἱστορικοὶ
 δέν μᾶς πληροφοροῦν γιὰ τὴν ἡμερομηνία τῆς

ἀκροάσεως αὐτῆς· εἶναι ὅμως ἱστορικῶς θεβαιωμένον, ὅτι στίς 7 Ἰουλίου τοῦ 421 ἐβγήκε ἀπὸ τὸ παρεκκλήσιο τοῦ παλατιοῦ ὡς αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου ἡ Ἀθηναῖδα, ἡ μικρὴ κόρη τοῦ Λεοντίου.

Ντυμένη μὲ τὸν δόλοχρυσον μανδύα τῆς στέφως, προχωροῦσε μὲ σιγανὰ θήματα κρατῶντας στὰ χέρια τῆς δυὸ μεγάλες κίτρινες λαμπάδες. Πίσω τῆς ἄφινε σὲ ἀρκετὴ ἀπόστασι τὴν ἀκολουθία τῆς. Ἀπὸ τὰ σκαλοπάτια τῆς ἐκκλησίας ξεχύνονταν ἓνα χρυσαφένιο κύμα: χρυσοὶ ἦσαν οἱ ἐπενδύτες τῶν γερουσιαστῶν, χρυσοὺς μανδύες φοροῦσαν οἱ ἀριστοκράτισσες, χρυσοὶ ἦσαν οἱ θώρακες, οἱ περικεφαλαῖες καὶ λόγχεις τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Καὶ ἀκολουθοῦσαν ὕστερα τὰ χρώματα: οἱ ὑπουργοὶ φοροῦσαν μενεξεδένιες καὶ τριανταφυλλίες χλαμύδες, οἱ εὐνοῦχοι ἦσαν ντυμένοι στὰ κάτασπρα. Ἦρχονταν κατόπιν ἡ ἀτέλειωτη παράταξις τῶν ἀνακτορικῶν ὑπαλλήλων καὶ τελευταῖοι οἱ νεαροὶ ἀκόλουθοι· ἀπ' αὐτοὺς φοροῦσαν 10 χιλ. γαλάζια, χρυσοῦφανη στολή, 10 χιλιάδες πράσινη καὶ ἄλλοι τόσοι κίτρινη.

Ἡ πομπὴ ἔφθασεν ἔτσι στὴν Ἀργυρὴ Πύλη. Ἐκεῖ σκύβει ἡ νεαρά αὐτοκράτειρα μπρὸς στὸ Σταυρό· ἔπειτα σηκώνει σιγὰ σιγὰ τὸ κεφάλι, ἀπὸ τὴ σύγκρουσι τῶν διαμαντένιων τῆς στολιδιῶν ἀκούγεται ἓνας σκληρὸς ἦχος. Λιγερῇ, ἐλεύθερῇ, μὲ ὄρθιο τὸ κορμὶ καὶ ψηλὰ τὸ κεφάλι, δείχνεται στὸ λαό. Καὶ τὸ πλῆθος τὴν ἐπευφημεῖ: «Δόξα τῆς πορφύρας! Χαρὰ τοῦ κόσμου! Ἐκλεκτὴ τοῦ Θεοῦ!» καὶ ὁ ὕμνος αὐτὸς μεταδίδεται ἀπὸ τὸν ἓνα στὸν ἄλλο, ἀπλώνεται σὲ μιὰν ἀπέραντη ὄχλοσὴ: «Χαῖρε Βασίλισσα, Δέσποινα, Αὐγουστα, χαῖρε!»

Προηγούμενως ὅμως εἶχε προσκυνήσει τὸ Σταυρό, ὅχι πιά ὡς Ἀθηναῖς, ἀλλ' ὡς Εὐδοκία, ὡς ἐκείνη, πού τὴν εὐδοκεῖ ὁ Θεός.

Τρεῖς μέρες ὕστερα ἀπὸ τὸ γάμο, θγαίνει γιὰ πρώτη φορὰ ἡ νεαρά βασίλισσα ἀπὸ τὸ νυφικὸ θάλαμο, καὶ πάλιν τὴν ἀναμένει ὁλόκληρῇ ἡ Αὐλή.

Ἡ μεγαλοπρεπὴς πομπὴ σχηματίζεται καὶ πάλιν· ἡ ἀκολουθία τῆς κρατεῖ πετσέτες, λουτρικά, ἀρώματα, ἀλοιφές καὶ κάθε εἶδος καλλυντικά. Τρεῖς κυρίες τῆς τιμῆς κρατοῦν ἐπιδεικτικὰ τρία κόκκινα μαργαριτοστόλιστα μῆλα, πού συμβολίζουν τρεῖς αὐτὲς νύχτες τῶν νεονύμφων. Ἡ πομπὴ κατευθύνεται στὸ «Ἱερὸ Λουτρό. Στὴν ἐπιστροφὴ συνοδεύουν πάλιν τὴν Εὐδοκίαν ὡς τὰ διαμερίσματά τῆς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ κράτους. Μὰ στὸ παραμυθένιο αὐτὸ ὄνειρο ὑπάρχει καὶ μιὰ πραγματικότητα, ὁ

ἄνδρας, πού τὰ θελήματα καὶ οἱ ἰδιοτροπίες του εἶναι παντοδύναμες.

Ὁ ἐφῆβος αὐτὸς αὐτοκράτωρ, μὲ τὰ κατακόκκινα ρουθίνια στ' αὐτιά του, εἶναι ἓνας αἰσθητικὸς ἀσκητής· ἔχει ἄμεμπτη ἀνατροφή, ἀγαπάει τὰ σπῶρ, εἶναι καλὸς καθαλλάρης, καλὸς κυνηγὸς καὶ τοξότης. Αὐτὰ ὅλα τὰ ἐπρόσεξεν ἡ Πουλχερία. Τὸν περιγράφουν ὡς ξανθό, μὲ λεπτὰ χαρακτηριστικά, μὲ μαῦρα λαμπρὰ μάτια κ' εὐγενικοὺς τρόπους. Ἦταν ὁ τύπος τελευταίου γόνου μιᾶς σύντομης δυναστείας. Ὁ πρόγονός του, ὁ πανίσχυρος Ἰσπανὸς Θεοδόσιος Α', εἶχε φέρει μὲ μερικὲς ἐπιδέξεις ἐνέργειες σὲ ἱκανοποιητικὴ τροχιά τὴν ξεχαρβαλωμένη κρατικὴ μηχανή, τόσο, πού γιὰ ἀρκετὰ χρόνια ἐπήγαιναν τὰ πράγματα σχεδὸν μόνον τους.

Γι' αὐτὸ μπορούσε ὁ ἕγγονός του ν' ἀσχολεῖται ξέγνοιαστος, μὲ τὶς θοτανικές του συλλογές, νὰ παίζει μὲ μεγάλους, χρωματιστοὺς κρουστάλλους, ἢ νὰ ἐπινοεῖ λυχνάρια μὲ αὐτόματο ἀνεφοδιασμὸ λαδιοῦ γιὰ τὴ μεγάλη θιθλιοθήκη του, ὅπου περνοῦσε πολλὲς νύχτες, διαβάζοντας. Ἐνίοτε ἔκανε καὶ στίχους, γιὰ νὰ ἐξυμνήσῃ τὴν ἀνδρεία.

Μὰ καὶ ἡ νεαρὴ αὐτοκράτειρα στερέωσε πολὺ τὴ θέσι τῆς, μ' ἓνα ἡρωϊκὸ ποίημα, πού φιλοτέχνησε γιὰ τὴ νίκη ἑνὸς τῶν στρατηγῶν τοῦ Βυζαντίου κατὰ τῆς Περσίας. Δὲν ἔμαθε, βέβαια, ὁ σύζυγός τῆς τὸ εὐνοϊκὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐκστρατείας ἀπὸ τὴ φιλολογικὴ αὐτὴ λοξοδρομία τῆς γυναίκας του, πάντως ὅμως ἔδειχνε ἀδαφορία γιὰ τὰ ζητήματα τοῦ κράτους καὶ ὑπέγραφε κάθε ἔγγραφο, πού τοῦ ἔστελνε ἡ ἀδελφή του, χωρὶς νὰ τὸ διαβάξῃ. Καὶ μετὰ τὸ γάμο του δὲν ἄλλαξε τὶς συνήθειές του· ἐνήστευε δυὸ φορές τὴν ἐβδομάδα καὶ κάθε αὐγὴ ἐπήγαινε νὰ θρεῖ τὶς ἀδελφές του, γιὰ νὰ ψάλλῃ μαζί τους τροπάρια.

Τὰ βασιλόπουλα αὐτὰ εἶχαν φαίνεται θρεῖ στὸ μυστικισμὸ τὸν καλύτερο τρόπο μέσα στὸ παλάτι γιὰ νὰ περνᾶν τὴν ὥρα τους· ἴσως ὅμως ἡ τάσις αὐτὴ πρὸς τὸν μυστικισμὸ γεννήθηκε ἀπὸ ἓνα αἰσθημα ἀντιδράσεως ἐναντίον τῶν φοβερῶν ὀργίων, πού γίνονταν τότε στὸ Βυζάντιο. Ἡ μητέρα τους, ἡ ὡραία, μὰ θιαβὰ Εὐδοξία, κόρη ἑνὸς φράγκου ἀξιωματικοῦ, εἶχε ὀργανώσει ἀφάνταστες γιορτές πρὸς τιμὴν ἑνὸς ἀσημένιου ἀγάλματός τῆς, εἶχε διώξῃ ἓνα Πατριάρχη, τὸν μετέπειτα Ἀγίον Ἰωάννην τὸν Χρυσόστομον, πού ἀποδοκίμαζε τὴ διαγωγὴ τῆς, ὁ δὲ σύζυγός τῆς, ὁ αὐτοκράτωρ Ἀρκάδιος εἶχε παραχωρήσει τὰ εἰσοδήματα ὁλοκλή-

ρων ἐπαρχιῶν σ' ἓναν εὐνοῦχο τῆς ἰδιαίτερας του εὐνοίας.

Ὑστερα ὅμως ἀπὸ τὸ θάνατο τῶν γονέων ἡ διεφθαρμένη αὐτὴ Αὐλὴ μετεβλήθη σὲ σωστὸ καλογερικὸ οἰκοτροφεῖο. Τὰ παιδιὰ: ὁ αὐτοκράτωρ, πού ἦταν δεκατριῶν χρονῶν, καὶ ἡ δεκαπεντάχρονη ἀδελφή του, πού συγκυβερνοῦσε, ἐπῆραν ἀπὸ δικὴ τους πρωτοβουλία μιὰ σιδερένια σκοῦπα καὶ σάρωσαν ἀπὸ τὸ παλάτι ὅλες τὶς ἀσχημιές· ὅχι ἀπὸ φόβο γιὰ τὴν κόλασι, ἀλλ' ἴσως γιὰ τὴν προτιμολογίαν ν' ἀφιερῶνουν τὶς ὥρες τῆς σχολῆς τους στὰ νοσοκομεῖα καὶ στὰ ἄστυα. Ἰδίως ὅμως γιὰ τὸν ἄρεσαν οἱ θρησκευτικὲς συζητήσεις. Ὁ μυστικισμὸς ἦταν τότε μιὰ μόδα, πού τὴν ἀκολουθοῦσε μὲ πάθος ὅλο τὸ Βυζάντιο.

Ἡ Πουλχερία περιφρονοῦσε γιὰ τὸν ἑαυτὴ καὶ γιὰ τὶς μικρότερές τῆς ἀδελφές κάθε πολυτέλεια. Ὅταν ὠρκίστηκεν ὅμως νὰ μείνῃ ἀγνή, παρήγγειλε μιὰν Ἀγία Τράπεζα ἀπὸ χρυσάφι καὶ πολύτιμες πέτρες, πού ἐστοίχισε πολὺ περισσότερα ἀπὸ τὸ περήφημο ἀσημένιο ἀγαλμα τῆς μητέρας τῆς. Τὰ χρήματά τῆς τὰ μοίραζε στοὺς φτωχοὺς. Ὅλα τὰ δινεν, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἐξουσία.

Σ' αὐτὴ τὴν περίεργη οἰκογένεια θρέθηκε μεταφερμένη ἡ νεαρὴ αὐτοκράτειρα τοῦ Βυζαντίου. Οἱ χρονογράφοι δὲν ἀναφέρουν μὲν πόσες φορές χασμουρήθηκεν ἡ δυστυχὴς ἀκούοντας τὶς ἀτέλειωτες θεολογικὲς συζητήσεις, φαίνεται ὅμως πῶς τὰ πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια ἦταν σκληρὴ δοκιμασία γιὰ τὰ νεῦρά τῆς, ὡς πού παρασύρθηκε καὶ ἡ ἴδια ἀπὸ τὸ κύμα τοῦ λόγου.

Ἰσως νὰ ἐννοιωθε, πῶς ἐκεῖνα, πού διδάχτηκε στὴν πατρίδα τῆς, στίς σχολές τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Πλωτίνου, δὲν ἦταν παρὰ μιὰ σοφία ἀφηρημένη, ὅτι τὸ πρόβλημα, τοῦ πῶς μπορεῖ νὰ ἐνσαρκωθεῖ τὸ πνεῦμα, πῶς νὰ γίνῃ σῶμα ἡ σκέψις, πραγματοποιήθηκε στὴ χριστιανικὴ πίστι μὲ τὸ μυστήριον τῆς μετουσίωσης.

Καὶ τῆς συμβαίνει τώρα νὰ μὴ θαριεῖται πιά τὶς θεολογικὲς συζητήσεις· ἀπὸ μοιραία ὅμως σύμπτωσι βρίσκεται πάντοτε ἀντίθετη πρὸς τὴν Πουλχερία. Ὅταν ἐκεῖνη φανατίζεται γιὰ τὸν ὀρθόδοξο Κύριλλο τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ Ἀθηναῖς κόπτεται γιὰ τὸ Νεστόριο, τὸν αἰρετικὸ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως.

Μὲ πρωτοφανὴ φανατισμὸ ρίχνονται οἱ δυὸ ἀντίπαλοι γυναῖκες στὴ θρησκευτικὴ ξέριδα, πού ἐπὶ πέντε χρόνια συγκλονίζει τὸ παλάτι

πὺ πολὺ καὶ ἀπὸ τὶς ἐπιδρομὲς τοῦ Ἀττίλα μὲ τοὺς Οὐνους του.

Μαζὺ ὅμως μὲ τὸ λόγο περιπλέκεται στ' ἀνάκτορα καὶ ὁ ἔρωτας, τόσο, πού οἱ καλὰ πληροφορημένοι λένε, ὅτι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν δυὸ ἀντιπάλων γυναικῶν δὲν εἶναι τόσο γιὰ τὴν Ἀγία Τριάδα, ὅσο γιὰ τὸν ὡραῖον ἀυλάοχον Παυλίνο. Τὶς διαδόσεις αὐτὲς τὶς ἐκμεταλλεύονται ἰδίως οἱ δυσαρεστημένοι πατριάρχαι. Ὁ Νεστόριος κάνει κρυφοὺς ὑπαινιγμοὺς στὸν αὐτοκράτορα. Πῶς συμβιβάζεται, λέει, τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἀδελφῆς του γιὰ τὸν εὐγενὴ εὐπατρίδη, μὲ τὸν ὄρκον τῆς ἀγνότητος πού εἶχε δώσει; Ὑστερα ἀπὸ τὶς συκοφαντίες αὐτὲς ἐξαπολύει ἡ Πουλχερία τοὺς καλογήρουζ· ἐναντίον τῶν Νεστοριανῶν, ὅτι δῆθεν εἶναι ἀντίθετοι στὴ λατρεία τῆς Παναγίας, ὅτι δὲν τὴν ἀναγνωρίζουν ὡς Μητὲρ τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ μόνον ὡς Μητὲρ τοῦ Ἰησοῦ. Ὅσο γιὰ τὸν ὡραῖο Παυλῖνο, ὁ καθένας, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν αὐτοκράτορα, τὸ ξέρει, ὅτι ἔχει μάτια μόνον γιὰ τὴν ὁμορφιά καὶ τὴ χάρι τῆς νέας κυρᾶς του.

Ὁ Θεοδόσιος, ἔτσι πού θρέθηκε μπερδεμένος μεταξὺ τῆς γυναίκας καὶ τῆς ἀδελφῆς του, κλίνει πρῶτο πρὸς τοὺς αἰρετικούς καὶ ὕστερα πρὸς τοὺς ὀρθοδόξους. Συγκαλοῦνται Σύνοδοι, γίνονται ἐπαναστάσεις. Στὸ τέλος θυσιάζει τὸν Νεστόριο, ὅχι τόσο γιὰ χατήρι τῆς Πουλχερίας, ὅσο γιὰ νὰ ἡσυχάσῃ ὁ τόπος. Τὸν ἐξορίζει στὴν Αἴγυπτο, ὅπου ὁ δυστυχὴς πεθαίνει στὴν ἔρημο. Ἡ διδασκαλία του ὅμως δὲν πέθανε· στὸ Κουρδιστάν καὶ στίς Ἰνδίες ὑπάρχουν καὶ σήμερὰ ἀκόμα Νεστοριανοί.

Ἡ Εὐδοκία Ἀθηναῖς δὲν πτοεῖται ὡς τόσο ἀπὸ τὴν ἡττα τῆς αὐτῆς. Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Παυλίνου μαζεὺει γύρω τῆς πολλοὺς ὁπαδοὺς, ἐξ ἄλλου ὁ αὐτοκράτωρ εἶναι ἔρωτευμένος μαζί τῆς καὶ ἡ ἐπιρροή τῆς ἐπάνω του εἶναι πάντοτε μεγάλη. Ἐκεῖνη τὴν ἐποχὴ ἐκπληρώνεται κ' ἓνας μεγάλος πόθος τῆς: ἡ μονάκριβὴ δεκαπεντάχρονη κόρη τῆς παντρεύεται μὲ τὸν Βαλεντιανὸν Γ', καὶ γίνετι αὐτοκράτειρα τοῦ Δυτικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους.

Μὲ τὴν καρδιά γεμάτη εὐγνωμοσύνη γιὰ τὰ τόσα ἀγαθὰ, αποφασίζει νὰ πάει νὰ προσκυνήσει τὸν Πανάγιον Τάφο. Τὸ ταξίδι αὐτὸ δὲν τὸ ἐκτελεῖ ὅμως μὲ τρόπο ταπεινὸ, σὺν προοικονομήτρια. Ἀπ' ἐναντίας, φεύγει μὲ τὸν αὐτοκρατορικὸ στόλο καὶ μὲ μεγαλοπρεπὴ ἀκολουθία. Περνάει πρῶτα τὸν Ἑλλησποντο, ὕστερα πλευρίζει τὸ Ἰόνιον, τὴ Λέσβο, τὴ Χίο, τὴ Ρόδο, φθάνει στὴν Κύπρο, στὸ νησί τῆς Ἀφρο-

δίτης, κ' έπειτα στα παράλια της Συρίας, στις νότιες έπαρχίες του κράτους, ως αρχόντισσα του Βυζαντίου, ως γυναίκα του αυτοκράτορος. Όλο πιδ έλληνικός της φαίνεται έδω ό κόσμος, όλο πιδ πολύ της θυμίζουν την αρχαιότητα τα ίχνη, που άφησε στα μέρη αυτά ή έκστρατεία του Μεγάλου Άλεξάνδρου. Τελευταία φθάνει στην Αντιόχεια, στην πόλι των όργιων και των φανατικών αίρέσεων. Ήδη από τον καιρό του Κλαυδίου, ή μητρόπολις αυτή είχε εξαγοράσει τό δικαίωμα νά τελεί Όλυμπιακούς άγώνες. Έκεϊ γίνονταν οι παγκόσμιες πρεμιέρες τολμηρών κωμωδιών, έκεϊ, στους άποπνικτικούς κήπους της Άντιοχείας έτελείτο ή περίφημη Μαγιούμα, μιά γιορτή έντελώς άσχετη πρds την ήθική και την σεμνότητα. Λένε πώς ό Ίουλιανός ό Άποστάτης μισούσε την πόλιν αυτή, γιατί, αν και χριστιανική, ήταν τόσο διεφθαρμένη, μά και ή Άντιόχεια τον μισούσε, γιατί ήταν ειδωλολάτρης και άσκητής.

Φυσικά, οι κάτοικοι της Άντιοχείας δέχτηκαν την ώραία βασίλισσα με μεγαλοπρέπεια κ' ένθουσιασμό. Ή γυναίκα, με τό σπινθηροδόλο πνεύμα, πέρνει θέσι στο χρυσό θρόνο του παλατιού της γερουσίας και θαρρεί πώς θρίσκει στην πατρίδα της. Ξαναγίνεται Άθηνάϊς κ' έκφωνεί έκ του προχείρου μπρds στο συναθροισμένο πλήθος έναν άριστοτεχνικό χαιρετιστήριο λόγο. Ή σκηνή αυτή λήγει κατά τρόπον αρχαϊκό: της αφιερώνουν δυό στήλες με τις προτομές της, τη μιά από χρυσάφι, και την άλλη από όρειχαλκο, και όλόκληρη ή Συρία είναι έξαλλη από ένθουσιασμό.

Ήδη στα 333 ύπήρχε ένα βιβλίό, ένας ταξειδιωτικός όδηγός, για τους προσκυνητές, που από την κοσμική Άντιόχεια θά πήγαιναν στην Παλαιστίνη. Τό δρόμο του όδηγού αυτού άκολουθεί και ή αυτοκράτειρα, και από Άθηνάϊδα γίνεται πάλιν σιγά σιγά Εϋδοκία.

Στά Ίεροσόλυμα τη δέχονται σαν άλλη Άγία Έλένη. Άντι χρυσά άγάλματα της προσφέρουν δυό άλυσσίδες, με τις όποιες είχε δέσει ό Ηρώδης τον Άγιο Πέτρο. Σάν καλή μητέρα, στέλλει ένα κομμάτι από τό θαυματουργό αυτό κειμήλιο στην κόρη της, που χτίζει πρds τιμήν του στη Ρώμη την έκκλησία San Pietro in Vincoli.

Υστερα από δώδεκα μήνες επιστρέφει ό στόλος στο Βυζάντιο και άράζει στη μαρμαρινή αποβάθρα των άνακτόρων, φέροντας πίσω τη δοξασμένη αυτοκράτειρα. Στο παλάτι βρίσκει όμως τά πράματα κάπως άλλαγμένα. Ένας ώραίος εϋνοχος, ό Χρυσάφιος, είχε

κερδίσει την εϋνοία του Θεοδοσίου. Χωρίς τη παραμικρή ζηλοτυπία συμμαχεί ή Εϋδοκία μαζί του έναντιον της έχθρας της Πουλχερίας και συμβαίνει τό πράγματι άπίστευτο γεγονός: Ή Αϋγούστα αποσύρεται στον ιδιωτικό βίο και μένει αυτή τη φορά νικήτρια ή Άθηνάϊς. Και τότε συνέθηκε τό έπεισόδιο με τό γρουσουζικό μήλο, ένα κωμικο-τραγικό γεγονός, που τό μεταδίδουμε σύμφωνα με την παληά παράδοσι.

Την ήμέρα των Φώτων, λένε, έπήγεν ό Θεοδόσιος στην έκκλησία χωρίς τον αϋλάρχη του, που ήταν άρρωστος. Στο δρόμο, κάποιος φτωχός του προσέφερεν ένα έξαιρετικώς ώραίο και μεγάλο μήλο. Ό αυτοκράτωρ διέταξε νά του δώσουν ένατό φλουριά και τό μήλο τό έστειλε στη γυναίκα του, ή όποία όμως τό έστειλεν άμέσως στον άρρωστο Παυλίνο. Έκεϊνος, μη ξέροντας ποίος του έστειλε τό δώρο αυτό, είπε νά τό προσφέρουν έκ μέρους του στον αυτοκράτορα. Αϋτός έμεινε, φυσικά, έμβρόντητος κ' έκάλεσε τη γυναίκα του για νά τη ρωτήσει τί έκανε τό μήλο, που της είχε στείλει. «Τό έφαγα», απήντησε, και όταν τη στενοχώρησε, ώρκίστηκε στη ψυχή της, ότι τό έφαγε. Έξαλλος από θυμό της έδειξε τότε ό αυτοκράτωρ τό μήλο, κ' έπειδή θαρρούσε πώς ό Παυλίνος ήταν έραστής της γυναίκας του, διέταξε νά τον σκοτώσουν.

Με τό διαφορούμενον αυτόν όρκο δέν ένόμισε ή Άθηνάϊς ότι έκόλασε την ψυχή της, γιατί στη γλώσσα του έρωτος ή προσφορά ενός μήλου σημαίνει ότι έγινε και ή «κατανάλωσις». Στην περίστασι αυτή έπαixεν όμως ή τύχη κακό παιγνίδι, γιατί ό πρώτος δωρητής του μήλου άγνοούσε τον σερνό αποδέκτη.

Στην αυτοκράτειρα δέν μένει τώρα άλλο, παρά νά κάνει την προσβεβλημένη και νά τη ρήσει άσπογη στάση. Συναινεϊ ν' άποσυρθεϊ στα Ίεροσόλυμα, όπου όμως κ' έκεϊ την καταδιώκει τό ζηλότυπο μίσος του Θεοδοσίου. Γιατί ό Θεοδόσιος δέν ήταν πια ό ίδιος. Στην ψυχή του κυριαρχεί τώρα ό φανατισμός του Ίσπανού προγόνου του και κάποια τάσις πρds ραδιουργίες. Αϋτός, ό άλλοτε τόσον ευγενικός και πονετικός, που δέν ήξερε τί θά πεί έκδίκησι, που έλεγε, πώς αντί νά σκοτώνει θά ήθελε καλύτερα ν' ανασταίνει τους νεκρούς, όχι μόνον στέλλει τώρα στην έξορία τον παιδικό του φίλο Παυλίνο, αλλά διατάσει και νά τον σκοτώσουν.

Έπίσης θάζει νά δολοφονήσουν τους δυό πνευματικούς της έξόριστης αυτοκράτειρας, τον πρεσβύτερο Σεβέρο και τον διάκονον Ίω-

άννην, γιατί από τους κατασκόπους του είχε μάθει ότι ή Άθηνάϊς τους έκτιμούσε. Αϋτή πάλι, γι' αντίποινο, διατάσσει άμέσως νά σκοτώσουν τον άρχηγό της αυτοκρατορικής φρουράς Σατοϋρνο, που είχε έκτελέσει την άτιμη διαταγή του αυτοκράτορα. Έτσι πέφτουν οι νεκροί σαν κεραυνοί, ό ένας χτύπος, διαδέχεται τον άλλον. Ή ατμόσφαιρα όλο και θολώνεται, όχι μόνο για τους χωρισμένους συζύγους, αλλά και για τό κράτος.

Οι έξωτερικοί έχθροί είναι ως τόσο γνωστοί ξέρουν πώς οι στρατηγοί όφείλουν ν' άποκρούσουν τους Πέρσες, τους Λυβίους και κοντά στον Δούναβη τους Ούννους. Κανείς δέν συγκινείται στο Βυζάντιο γι' αυτά τά πράματα. Πολύ πιδ αίσθητες γίνονται οι έκρήξεις μέσα στην πίστι, όπου κοχλάζει τό πάθος. Ξαφνικά αναφαίνονται οι Μονοφυσίται, όπως άλλοτε οι Νεστοριανοί, με αντίθετες όμως δοξασίες, και ύποστηρίζουν, ότι ό Ίησους δέν είναι παρά μιά σκιά, πώς πραγματική είναι μόνον ή θεία ύπόστασις του Σωτήρος. Οι φανατικοί αϋτοί καλόγεροι επικρατούν στη Σύνοδο της Έφέσου, και ή Άθηνάϊς αγωνίζεται με τό μέρος τους, και, όπως πάντοτε, αντίθετη πρds την Πουλχερία.

Μέσα σ' αϋτές τις ταραχές και άνωμαλίες πεθαίνει ό αυτοκράτωρ. Μιά πτώσι από τό αλλογο του έσπασε τη ραχοκοκκαλιά, ζει όμως ακόμα δυό ήμέρες, αρκετόν καιρό για νά συγκαλέσει τη γερουσία, και νά παραδώσει, όπως άλλοτε, την έξουσία στην άδελφή του, όχι όμως μόνο σ' αϋτήν. Για νά ύπάρχει σ' αϋτούς τους δυσχερείς χρόνους κ' ένας αυτοκράτωρ, παντρεύεται ή Πουλχερία πλατωνικά με τον έμπιστον εϋπατρίδη Μαρκιανό.

Ό άσήμαντος κατά τά άλλα Θεοδόσιος Β' άποθανάτιστηκε ως τόσο με τρεις πράξεις: Τό Θεοοδοσιανόν Τείχος, που έπροστάτευσε επί όκτώ αιώνες την πρωτεύουσα του κράτους από έξωτερικές επιθέσεις, τό Θεοοδοσιανόν Πανεπιστήμιο, μιά επέκτασι του Ρωμαιο-Κωνσταντινικού, που καλλιέργησε στο Βυζάντιο τό έλληνικό πνεύμα, και τέλος ό Θεοοδοσιανός Κώδης, που άναγνωρίστηκε και στη Δύσι κ' έγινε ή νομική θάσις για όλόκληρη την Εϋρώπη.

Με τον γάμο της Πουλχερίας έχασε ή Άθηνάϊς κάθε έλπίδα νά ξανακαθήσει στο θρόνο. Άντ' αϋτού όμως ιδρύει ή δαιμονία αϋτή γυναίκα ένα είδος πνευματικού κράτους στα Ίεροσόλυμα. Έχει παραδοθή όλότελα στη μυστικοπαθή μορφή του Χριστιανισμού, γιατί όλα τ' άλλα της τά παρείχε τό αρχαίο πνεύμα. Σάν

θρησκευτική επαναστάτρια συντηρεί με χρήματα και με την έπιβολή της τη μονοφυστική αντίδρασι των καλογέρων και Άναχωρητών μέσα στις έρημες σπηλιές της Παλαιστίνης. Έκεϊ επάνω πεθαίνει και ή Πουλχερία και ύστερα από λίγο και ό Μαρκιανός. Ή κόρη της Άθηνάϊδος, ό γαμβρός της, ακόμα και αϋτός ό Πάπας Λέων ό Μέγας την ίκετεύουν με έπιστολές νά παραιτηθή από την πλάνη της, μά του κάκου. Μόνον όταν την κατηγορούν πώς τό πείσμά της έφερε την καταστροφή του αυτοκρατορικού οίκου: τη δολοφονία δηλ. του Βαλεντιανού, την κατάκτησι της Ρώμης από τους Βανδάλους και την έκτόπισι της κόρης και της έγγονης της στην Καρχηδόνα, ως σκλάβες του βασιλέως Γκαϊσεριχ, κλονίζεται κάπως ή καρδιά της και πηγαίνει νά συμβουλευθή τον πιδ ξακουστό Σηλίτη της Άνατολής, τον άγιο Σίμωνα.

Αϋτός δέν κατέθηκε ως τόσο από τό ύψος της στήλης του, στέλνει όμως στην αυτοκράτειρα γραπτές οδηγίες, της ύποδεικνύει έναν άνθρωπο του Θεού, που ζει σε μιά σπηλιά, κοντά στα Ίεροσόλυμα. Με αϋτόν αγωνίζεται μήνες ακόμα για την πίστι της, στο τέλος όμως υποχωρεί, όχι όμως με όλη την ψυχή της.

Στά δεκαοκτώ αϋτά χρόνια της έξορίας της, ή μυστικοπαθής αρχόντισσα του Βυζαντίου δέν άρνήθηκεν έντελώς την κόρη του Λεοντίου από την Άκαδημία του Πλάτωνος, γιατί είναι φανερόν, ότι αϋτή της ένέπνευσε τους στίχους που έγραψε. Μόνο μιά τέτοια διούποστατη φύσις μπορούσε νά διατυπώσει σ' έξαμετρα τη θαθεία χριστιανική παράδοσι της έποχής εκείνης, την ιστορία δηλαδή του Κυπριανού και της Ίουστίνης. Τό έπος αϋτό περιέχει ιδέες που τις ξαναβρίσκομε στο «Φάουστ», στον Άπώλεσθέντα Παράδεισο του Μίλτωνος, στη Θεία Κωμωδία του Δάντε. Πράμα αξιοθαύμαστο, γιατί πρόκειται για ένα ποιητικό έργο, που τό έγραψε μιά αυτοκρατόρισα σε ώρες σχολής. Βέβαια, τό προοίμιο του έργου της αϋτού τό έγραψε πρώτη ή μοίρα μέσα στην ψυχή της με τους τρεις σταθμούς: Άθηναι, Βυζάντιον, Ίεροσόλυμα.

Περί τά 460 χάνονται τά ίχνη της Άθηνάϊδας στο σκοτάδι της ιστορίας.

Όσο για τά φιλανθρωπικά της ιδρύματα και τις οίκοδομές που έχτισε, τη συγχέουν πολλές φορές με την Άγία Έλένη, τό ποιητικό της έργο όμως την ξεχωρίζει απ' όλες τις γυναίκες της έποχής της.

Μετάφρασις Ε. Ρ.

Όμάς χορευτριών από τη Μακεδονία
Από την εορτή του Σταδίου της 4ης Αυγούστου

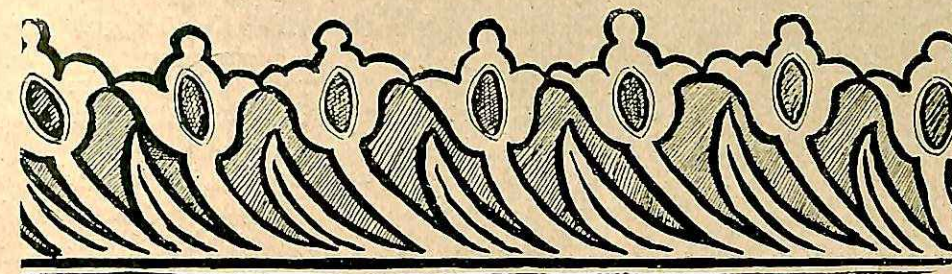
Τετράστιχα

Θυμάμαι κάποιες άνοιξες με ώραίους μπλά-
θους ούρανοους,
μ' άηδόνια γλυκολάλητα και του θουνού άσπρα
κρίνα !
Κρίμα που δέ στοχάστηκε ό αστόχαστός μου
έ τότε νοός
νά κλείσει στήν καρδούλα μου του ήλιού μιάν
άχτίνα.

Μην κλαίς άπόψε που ή θραδυά γελάει σαν
παιδάκι
κάτω άπ' της μαννούλας του τὰ στοργικά χα-
δέματα.
"Άσε τὸ γέλιο σου νά ρέει σαν τὸ νερό στο
ουάκι
και νά κυλάει έτσι άπαλά σαν τὰ μεγάλα ρέ-
ματα.

Από τὰ «Τραγούδια της μοναξιάς»

ΔΙΑΛΕΧΤΗ ΖΕΥΓΩΛΗ

Θρέφεις και Σχολεία

Π ο λ ύ ς γ ί ν ε τ α ι κατ' αὐτὰς λόγος
γιὰ τὴ θρέφει τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, καὶ ἔαν
οὗτος μὲ τὸν τρόπο πὺ τρέφεται ὑποσιτίζε-
ται. Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἄρθρον τῆς κ.
Εἰρήνης Γουλιμῆ πὺ προτείνει ἕναν νέον
τρόπον γιὰ ν' ἀντιμετωπισθῇ τὸ ζήτημα, πολὺ
ἐνδιαφέροντα καὶ πολὺ ἄξιον προσοχῆς.

Ο Ἑλληνικὸς λαὸς δὲν ὑποσιτίζεται μόνον,
κακοσιτίζεται, διότι καὶ τὸ νὰ τρώγῃ πολυτελῆ
τροφὴν καὶ ὄχι ὀρθῶς παρασκευασμένην ἢ ὑ-
περμέτρως καρυκευμένην, εἶναι ἐξ ἴσου κακόν,
ὅπως καὶ ἡ ἀπόλυτος λιτότης.

Τὸ ζήτημα τῆς τροφῆς, τοῦ σιτισμοῦ ἐν γέ-
νει τῆς οἰκογενείας, ἐπομένως τῆς θρέψεως τοῦ
ὀργανισμοῦ, εὐρίσκεται εἰς τὰς χεῖρας τῶν
γυναικῶν.

Ἀλλὰ ποῖα γυναῖκα εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀδια-
φόρως κοινωνικῆς τάξεως καὶ οἰκονομικῶν
μέσων, γνωρίζει ἢ ἔμαθε ποτὲ σχετικόν τι μὲ τὰ
σπουδαῖα ζητήματα τῆς θρέψεως ;

Ποῖα γυναῖκα ἐδιδάχθη :

- α) Τί εἶναι τροφή ;
- β) Γιατί τρώμε ;
- γ) Ποῖαν θρεπτικὴν ἀξίαν ἔχουν τὰ διάφορα
τρόφιμα ;
- δ) Πῶς μπορεῖ νὰ ἐκμεταλλευθῇ τὰ τρόφι-
μά της, οὕτως ὥστε αὐτὰ ν' ἀποδώσουν
ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον ;
- ε) Πῶς δὲν θὰ καταστρέψῃ διὰ τῆς μαγειρι-
κῆς τὴν θρεπτικὴν ἀξίαν τῶν τροφίμων
της ; καὶ
- στ) Πῶς θὰ κατορθώσῃ, συμφώνως πρὸς τὰ
οἰκονομικὰ μέσα πὺ διαθέτει, νὰ δώσῃ εἰς τὴν
οἰκογένειάν της τροφήν, ἢ ὁποῖα νὰ ἐκπληροῖ
τὸν προορισμὸν της, δηλ. νὰ τρέφῃ τὸ σῶμά
μας ;

Φόβομαι πῶς καὶ αἱ πλέον μορφωμένοι κυ-
ριαί θὰ ἐδυσκολεύοντο ν' ἀπαντήσουν εἰς τὰ ἀ-

νωτέρω ἐρωτήματα.

Ἡ ὑγεία τῆς οἰκογενείας, καὶ ἐπομένως τοῦ
λαοῦ, εἶναι τοποθετημένη εἰς χεῖρας, πὺ δὲν
ξεύρουν τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Ἐνα οἰονδήποτε ἐπαγγελματία τὸν ἐκπαι-
δεύομεν καὶ προετοιμάζομεν 3 καὶ 4 χρόνια
πρὶν τοῦ ἐμπιστευθῶμεν τὴν ἐργασίαν του. Εἰς
τὴν γυναῖκα, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐμπιστεύομεθα τὴν
ὑγείαν τῆς οἰκογενείας, καὶ ἐπομένως τῶν ду-
νάμεων τοῦ Κράτους, δὲν λέμε τίποτε. Τὴν ἀ-
φίνομεν νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ οἰκονομικόν της ἐ-
πάγγελμα χωρὶς γνώσεις, χωρὶς ἐφόδια.

Ὅλα τὰ Κράτη, πὺ κατενόησαν τὴν σοβα-
ρότητα τῆς ὀ ρ θ ῆ ς θρέψεως τοῦ λαοῦ, ὑ-
π ε χ ρ έ ω σ α ν τὰς γυναῖκας καὶ τὰ κορί-
τσια νὰ διδασκῶν εἰς τὰ δημοτικὰ καὶ ἀστικά
σχολεῖα μαθήματα διαιτητικῆς καὶ μαγειρικῆς
συγχρόνως.

Σήμερον εἰς τὴν Γερμανίαν καμμία ἐργά-
τρια δὲν μπορεῖ νὰ προσληθῇ πουθενά, ἔαν
δὲν παρουσιάσῃ τὰ πιστοποιητικά της, ὅτι ἡκο-
λούθησεν ἐπὶ ἕν ἔτος τὰ ὑποχρεωτικά μαθήμα-
τά μαγειρικῆς καὶ παιδοκομίας.

Ὅταν λέγω «μαγειρικὴν», δὲν ἐννοῶ τὴν μα-
γειρικὴν τῆς πολυτελείας, δηλ. τὴν παρασκευ-
ὴν γλυκισμάτων καὶ μεζεδῶν διὰ τὶς μαστίχας,
ἀλλὰ ἐκείνην, ἢ ὁποῖα θὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὀρ-
θὴν θρέφειν τοῦ σώματος, ἀναλόγως τῆς ἡλικίας,
τοῦ ἐπαγγέλματος καὶ τῆς καταναλώσεως σω-
ματικῶν καὶ πνευματικῶν δυνάμεων, τῆς οἰκο-
γενείας της. Ἐάν ἡ Ἑλληνὶς διδασκῇ πῶς πρέ-
πει νὰ τρέφεται καὶ νὰ διατᾶται ἡ οἰκογένειά
της, ἀσφαλῶς θὰ ἴδωμεν τὴν φυματίωσιν ὑπο-
χωροῦσαν.

Εἰς τὴν Γερμανίαν, Ἀγγλίαν, Ἑλβετίαν,
Σκανδιναυικά Κράτη καὶ Ἀμερικὴν τὰ σχο-
λεῖα δημοτικῆς καὶ ἀστικῆς ἐκπαιδεύσεως ἴ-
δρυσαν τὰ «Οἰκοκυρικὰ κέντρα». Εἰς αὐτὰ αἱ
μαθήτριαι διδάσκονται ὑποχρεωτικῶς ὑπὸ εἰ-

δικής διδασκαλίας τα ζητήματα τα σχετικά με την θρέψιν, την τροφή και παρασκευήν αυτής.

Το να ιδρύσωμεν σήμερον εις την Ελλάδα κέντρα τοιαύτης εκπαιδεύσεως, θεωρώ μὲν δύσκολον καὶ δαπανηρόν. Διὰ τὸ ὅμως δὲν θὰ ἡδύνατο ἡ Κυβέρνησις, ἡ τόσον στοργικῶς φροντίζουσα διὰ τὴν ἐν γένει καλλιτέρευσιν τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τοῦ λαοῦ της, νὰ υἱοθετήσῃ τὸν θεσμὸν τῶν «Περιοδεούντων Οἰκοκυρικῶν Σχολείων», σύστημα ἀπλούστερον καὶ ὀλιγώτερον δαπανηρόν;

Μία καλῶς καὶ εἰδικῶς κατηρτισμένη διδασκάλισσα θὰ περιώδευσεν εἰς ὀρισμένον τομέα, εἰς τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία. Ἐκεῖ θὰ παρέμενε 1—2 μῆνας, θὰ συνεκέντρωνε καθ' ἡμέραν τὰ κορίτσια ἀπὸ 13 ἐτῶν καὶ ἄνω, καὶ τὸ θράδῳ τὶς νοικοκυρές, διὰ νὰ τὰς διδάξῃ καὶ φωτίσῃ τί εἶναι τροφή καὶ πῶς πρέπει νὰ τὴν προετοιμάξῃ διὰ τὴν οἰκογένειάν της. Συγχρόνως θὰ τοὺς δείξῃ πῶς νὰ μεταχειρίζονται σκοπιμώτερον τὰ προϊόντα τοῦ τόπου τους καὶ πῶς νὰ τὰ καθιστοῦν ἀποδοτικώτερα εἰς θρεπτικὴν ἀξίαν. Εἶνε ἀναμφισβήτητον, ὅτι μία τοιαύτη ὀρθὴ διδασκαλία θὰ ἐμάνθανε τὰς οἰκοκυράς νὰ ζοῦν καλύτερά καὶ ἴσως νὰ τὰς ἀπήλλασσεν ἀπὸ τὰς γνωστὰς πληγὰς μας, πού βασίζονται εἰς παχυλὴν ἄγνοιαν καὶ ἀμάθειαν τῶν γυναικῶν. Ἡ περιοδεύουσα διδασκάλισσα θὰ μπορεῖ νὰ ἐπανέρχεται τὸ ἐπόμενον ἔτος ἢ ὅταν νομίξῃ ἀνάγκη καὶ συχνώτερα, διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰ μαθήματά της.

Τὸ σύστημα αὐτὸ τῶν Ecoles Roulantes ἐπραγματοποιήθη εἰδικῶς διὰ τὰ οἰκοκυρικὰ μαθήματα, εἰς τὸ Βέλγιον, μὲ λαμπρὰ ἀποτελέσματα.

ΕΙΡΗΝΗ Κ. ΓΟΥΛΙΜΗ

Κάθε οἰκογένεια πρέπει νὰ ἔχῃ στὸ σπίτι τ' ἀπαραίτητα φάρμακα, γιὰ τὶς περιπτώσεις πρώτης βοηθείας, ἥτοι: Ὑδρόφιλον θάμβακα, ἐπιδέσμους, γάζα ἀποστειρωμένη, σύρριγγα καὶ θελόνες ἀνοξειδωτὲς γιὰ ἐνέσεις, ἐνέσεις καρδιοτονωτικές (καμφορούχου ἐλαίου, καφεΐνης κλπ.), θάμμα ἰωδίου, σόδα, μία ἢ δύο λαβίδες αἰμοστατικές. Ἐπὶ πλέον ἓνα ποσὸν χλωριασβεστίου, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀνανεώνεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν. Τὸ χλωριασβεστίον εἶναι τὸ καλύτερον ἀπολυμαντικὸν γιὰ τοὺς βοηθητικούς χώρους τοῦ σπιτιοῦ.

Ἡ Μάννα τοῦ ξενύχτη

Ἐβράδυσσε, σκοτείνιασε, πέρασε πιά ἡ ὥρα καὶ τὰ ρολὰ τῶν μαγαζιῶν εἶναι καιρὸς ποὺ κλείσαν

Τὰ θήματα ἀραιώσαν, οἱ δρόμοι ἐρημώσαν κι' ὅλα τὰ φῶτα τῶν σπιτιῶν σιγά-σιγά ἐσβύσαν.

Κι' ἐκεῖ στὴν πόρτα τῆ μικρῆς, σκυφτὴ στὸ παραθύρι

τὸ κάθε τί πού προσπερνᾷ μὲ θολωμένα μάτια. μὲ μιὰ λαχτάρα τὸ κυττᾶ, ἡ Μάννα τοῦ ξενύχτη, μὲ μιὰ ψυχὴ φαρμακερὴ καὶ μὲ καρδιὰ κομμάτια.

᾽Ω! ποιὸς περνᾷ; σταμάτησε; μὴν εἶναι κεῖνος πού μιλεῖ;

Μὰ ξένος ἦταν πούφυγε...τὰ θήματά του σβύνουν.

᾽Ω! πῶς ἀργεῖ! ᾽Ω! πῶς ἀργεῖ! κι' ὁ πρῶτος κόκορας λαλεῖ.

Καὶ τῆς Μαννούλας τῆς φτωχῆς τὰ γόνατά της λύνουν τὸν καρτερεῖ! Μὰ κεῖνος νιὸς στὰ μάγια ἐτυλίχθη Κυττᾶ θολά... κλαίει θουθᾶ, ἡ Μάννα τοῦ ξενύχτη.

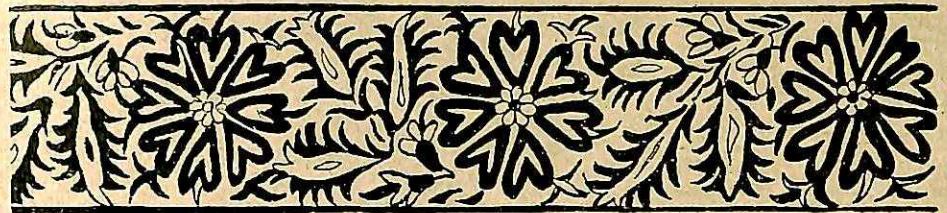
ΔΕΣΠΩ Ν. ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΟΥ

Τὸ καράβ τῆς ζωῆς μας

Ἐνα τρικάρτο καράβι περήφανα ἄρμενίζει μακρυὰ στὸ πέλαγος τὸ φωτολουσμένο, Στὰ θαμπωμένα μάτια, πῶς φωνάζει! σὰν πυρωμένο μήνυμα τῆς ἀνοιξῆς πού φθάνει!

Τὴν ψυχὴ, ἀπὸ κούρασι θαρειά, πῶς χαϊδεύει ἀπαλά, τὸ γαλάζιο κύμα! Τὰ πανιά του τὸ χρυσὸ καράβι ἀνοίγει. καὶ τὴν καρδιὰ μας μονομιᾶς τυλίζει μιὰ αὖρα ἀνίκητης ἀγάπης.

Ἡ ἐλπίδα χρυσοφτέρα ἀνεμίζει στὸ μεσάνυ κατάρτι σημαία ὀλόχαρη. Εἶναι τὸ καράβι τῆς ζωῆς μας πού ταξιδεύει ἀτέρμονα. Καὶ στ' ἀσημένια κύματα συνεπαρμένη ἡ ψυχὴ μας ἀκούει ἐκστατικὴ τὸ αἶνιον τὸ ἀκατάλυτο τραγοῦδι τῆς ζωῆς. ΜΙΧΑΗΛ ΠΟΥΛΑΚΗΣ

Τὸ ἐπιτελεσθὲν θαῦμα

Ἀπὸ Βρεφοκοπεῖον, Φυτώριον Ζωῆς

Τὸ σημερινὸν Δημοτικὸν Βρεφοκομεῖον

Β'.*)

Γιὰ τὰ «κορίτσια—μητέρες», πού εἶτε ἀπὸ φίλτρο, εἶτε γιὰ νὰ ἀποφύγουν τὴν ἐκεῖ ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἀναγκαστικὴ παραμονὴ στὸ Βρεφοκομεῖο, παίρνουν τὸ παιδί τους, τὸ Ἰδρυμα λαμβάνει προφυλακτικὰ μέτρα, γιὰ νὰ τὸ ἐκθέσουν εὐθὺς κατόπιν. Ἀπαιτεῖ λοιπὸν πιστοποιητικὸν τῆς Ἀστυνομίας, ὅτι γνωρίζει τὸν φυσικὸν πατέρα, ὁ ὁποῖος ἄλλωστε, πρέπει νὰ ὑπογράψῃ ἐνώπιον μαρτύρων τὴν παραλαβὴν τοῦ βρέφους καὶ ὅτι ἀναλαμβάνει νὰ παρακολουθῇ τὸ θρέφος στὴ νέα του κατοικία. Ἔτσι, ὅχι μόνον ὑπάρχει πιθανότης νὰ νομιμοποιηθῇ τὸ ἄμοιρο παιδάκι, ἀλλὰ χάρις σ' αὐτὸ νὰ νομιμοποιηθῇ καὶ ὁ δεσμὸς τῶν γονέων του. Αὐτὲς εἶναι οἱ δύο πηγές, ὁποῦθεν διαρρέουν τὰ ἔκθετα: υἱοθεσίαι καὶ ἡ παραλαβὴ τῶν ἀπὸ τὶς φυσικὰς μητέρας τῶν. Τὰ ὑπόλοιπα παραμένουν στὸ Ἰδρυμα μέχρι τοῦ ἔκτου μηνός, ὁπότε ἀπογαλακτοῦνται. Στὸ διάστημα αὐτό, πού εἶναι καὶ τὸ πλέον ἐπικίνδυνον, τυγχάνουν κάθε περιποίησεως, ἐπιστημονικῆς διαίτης, ἱατρικῆς παρακολουθήσεως καὶ τὰ μικρὰ σώζονται. Τοῦτο ὀφείλεται πολὺ καὶ στὶς εἰδικὰς βρεφοκόμες, πού θγαίνουν ἀπὸ τὴν ἐντὸς τοῦ Ἰδρυματος Σχολῆς, πού ἀνεφέραμε. Ἐκεῖ φοιτοῦν γιὰ δύο χρόνια κορίτσια καλῆς διαγωγῆς, ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς διευθυντρίας καὶ τῶν ἱατρῶν. Ἀλλὰ δύο χρόνια εἶναι ὑποχρεωμένα νὰ ὑπηρετήσουν στὸ Ἰδρυμα. Ὁ μισθὸς τῶν εἶναι 500—1000 δρχ.

Τὸ ἄλλο προσωπικὸ τοῦ Βρεφοκομεῖου ἀποτελεῖται ἀπὸ τρεῖς ἐπιμελητὰς τοῦ Γεν. Διευθυντοῦ, ὀκτὼ ἱατροὺς βοηθοὺς, τέσσαρας βρεφοκόμες, πέντε νοσοκόμες, δώδεκα ἐπισκέπτριες ἀδελφές, καὶ τὸ κατώτερον προσωπικόν.

Ἀπὸ ἐξ μηνῶν μέχρι τριῶν ἐτῶν τὰ μικρὰ δίδονται σὲ ἐξωτερικὰς παιδοκόμες. Ἡ ἐκλογὴ

*) Τὸ Α' μέρος ἐδημοσιεύθη στὸ τεῦχος τοῦ Ἰουνίου.

τῶν γίνεται μὲ τὴν μεγαλυτέρα αὐστηρότητα. Ἡ ἐπισκέπτρια θὰ μεταβῇ ἐπιτοπίως στὸ σπίτι τῶν, θὰ ἐξετάσῃ τὸ περιβάλλον καὶ τὴν διαβίωσιν καὶ τὸ μικρὸ θὰ τοὺς παραδοθῇ τότε μόνον, ὅταν τὸ Ἰδρυμα πεισθῇ ὅτι δὲν διατρέχει κανένα φόβον ἢ ζωὴν τοῦ. Τὰ πειὸ ἀσθενικὰ μωρά, πού ἔχουν ἀνάγκη ὑγιεινοῦ κλίματος καὶ καθαροῦ ἀέρος, τοποθετοῦνται στὸ Ἡράκλειον, ὅπου ὑπάρχει θέσις γιὰ 70 μωρά. Ἡ ἐπισκέπτρια καθεμία στὸν τομέα της, παρακολουθεῖ τὴν ἐξωτερικὴν παιδοκόμο, ὑποχρεωμένη μιὰ φορὰ τοῦλάχιστο τὴν ἐβδομάδα, νὰ ἐπισκεφθῇ τὰ μωρά καὶ νὰ ἀναφέρῃ σχετικῶς. Ἄν ἀντιληφθῇ τὴν παραμικρὰν ἀδιαθεσίαν, τὸ μωρὸ εἰσάγεται ἀμέσως στὸ Νοσοκομεῖον. Ἰλὴν τοῦτου, μιὰ φορὰ τὸν μῆνα, οἱ παιδοκόμες εἶναι ὑποχρεωμένες νὰ παρουσιάσουν τὰ βρέφη στὸ ἐξωτερικὸν ἱατρεῖον τοῦ Ἰδρυματος, στὴν πλατεῖα Ψυρρῆ, ὅπου ὑποβάλλονται εἰς ἐπισταμένην ἐξέτασιν ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν κ. Μητρόπουλον καὶ τοὺς ἄλλους ἱατροὺς. Κάθε παράλειψις ἐπιφέρει ἄμεση ἀπόλυσι.

Ὁ Χάρος καταδιώκεται κατὰ πόδας. Ἡ υγεία θριαμβεῖ. Τώρα προκύπτει ἓνα μεγάλο ἐρωτηματικὸν γιὰ τὸ Ἰδρυμα: Θὰ ἀφήσῃ αἰώνως τὰ παιδιὰ αὐτὰ στὶς ἐξωτερικὰς παιδοκόμες; Τί θ' ἀπογίνουσι;

Ὁ κ. Κοτζιάς ἀντιλαμβάνεται ὅτι τοῦ χρειάζεται νέα δημιουργὸς πνοή. Τὸ πνεῦμα τῆς 4ης Αὐγούστου ἀπαιτεῖ ἀναδημιουργίαν γενική. Σχηματίζει λοιπὸν «Γνωμοδοτικὸν Συμβούλιον» καὶ παρακαλεῖ μίαν ἀπὸ τὰς εὐγενεστέρας καὶ ἐυσπλαγχνικωτέρας καρδίας, τὴν κυρίαν Λέλαν Μεταξᾶ, νὰ ἀναλάβῃ τὴν προεδρείαν του. Ἡ κυρία Προέδρου ἐπικέπτεται τὸ Ἰδρυμα. Συγκινεῖται καὶ ἀναλαμβάνει μὲ θερμὴν καὶ ἀφωσίωσιν τὸ θεῖον ἔργον της. Τὴν ἀντιπροεδρείαν ἀναλαμβάνει ἡ κυρία Ἐρασμία Δροσπούλου καὶ Σύμβουλοι αἱ κ. κ. Περ. Ἀργυροπούλου, Καλλιγὰ καὶ Μεσσηνήζη.

Γίνεται η πρώτη σύσκεψις με τὸ Προεδρεῖον τοῦ Ἀδελφάτου τοῦ Ἰδρύματος. Τί θὰ ἀπογίνουν τὰ ἀμοιρα παιδάκια; Ἡ ἀνάγκη εἶναι ἐπειγούσα. Προσωρινῶς τοποθετοῦνται στὴ Βούλα, στὶς εγκαταστάσεις τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐννοεῖ νὰ τὰ κρατήσῃ ἐπ' ἀπειρον. Ὁ κ. Κοτζιάς, μόλις ἀνέλαβε τὸν Δῆμον Ἀθηναίων, ἠύξησε τὴν ἐπιχορήγησι στὸ Βρεφοκομεῖον ἀπὸ 4 εἰς 8 ἑκατομμύρια τὸν χρόνο. Ὡς Ὑπουργὸς τῆς 4ης Αὐγούστου διαθέτει ἄλλες 1.500.000 δραχμές. Μὲ τὸ ποσὸν αὐτὸ ἀναγειρεῖ τὸ Ἰδρυμα «ἐὺλιννα ἱερίπτερα» στὴ Βούλα, πίσω ἀπὸ ἐκεῖνα τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρύματος. Ξήλινα, ἀλλὰ στερεὰ καὶ μὲ ὅλους τοὺς κανόνες τῆς ὑγιεινῆς. Δὲν ὑπάρχουν ἐκεῖ «μπόξ», ἀλλὰ κοιτῶνες, μὲ 20 μικρὰ κρεβάτια στὴ σειρά, σὰν στρατιωτικά. Χρειάζονται κουβέρτες. Ἡ κυρία Μεταξᾶ δὲν ἡσυχάζει ἕως ὅτου τίς θρίσκει. Χρειάζονται χίλια πράγματα. Φροντίζει γιὰ ὅλα.

Τὰ παιδάκια ὅμως χρειάζονται διαπαιδαγώγησι, μόρφωσι. Μὲ τὸ ἴδιο ποσὸ ἀνεγείρεται ἓνα περίπτερο γιὰ σχολεῖο. Περιλαμβάνει τρεῖς τάξεις νηπιαγωγείου καὶ ἓνα πλῆρες ἐξεταξίο. Προσλαμβάνεται τὸ ἱκανώτερο διδασκαλικὸ προσωπικόν, δύο ἀριστοῦχες νηπιαγωγές, καὶ δύο δημοδιδασκάλισσες. Ἐνα ἄλλο περίπτερο ἀνεγείρεται γιὰ Νοσοκομεῖο, ὅπου νοσηλεύονται, εὐτυχῶς, μόνο «μικροὶ τραυματίες». Καὶ φαίνονται, τὸσον φρόνιμοι, τὸσον πειθαρχικοί, ἐκεῖ μέσα!

Ἐνα ἄλλο μικρὸ κτίριο χρησιμεύει γιὰ μαγειρεῖο καὶ ἀποθήκη. Πρέπει νὰ τὸ ᾄ κανεῖς! Θαρρεῖ ὅτι μπαίνει σὲ μικρὴ ἐκθεσι. Τέτοια τάξεις καὶ καθαριότης θασιλεύει.

Ἡ ζωὴ τῶν μικρῶν ἐκθέτων περνᾷ στὴ Βούλα κατὰ τὸν ὑγιεινότερον τρόπον. Ὅχι ὅμως πολυτέλειες. Τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ συνηθίσουν στὴ σκληραγωγίᾳ. Ἀνατρέφονται σχεδὸν στὸ ὑπαιθρο, σύμφωνα μὲ τὸ προσχολικὸ σύστημα, «Μοντεσσόρι». Οἱ δύο ἰατροί, ποὺ παραμένουν διαρκῶς ἐκεῖ, τὰ ἐξετάζουν καθημερινῶς. Μιά φορά, τοῦλάχιστον τὴν ἐβδομάδα, θὰ ἐξετασθοῦν ἐπισταμένως ἀπὸ τὸν Γεν. Διευθυντὴν τῶν Ὑγιεινομικῶν Ὑπηρεσιῶν κ. Μητρόπουλον. Τὸ πρωτὶ θὰ λουσθοῦν καὶ μετὰ τὸ πρῶγευμα θὰ κάμουν μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὰς νηπιαγωγούς, τὸν περίπατόν τους. Ἐνα μεγάλο κιδόσκι, μὲ τεράστια ὀμπρέλλα καὶ ὀφειλόμενον καὶ αὐτὸ στὸ ἐνδιαφέρον τῆς κυρίας Λέλας Μεταξᾶ, παρέχει στὰ μικρὰ ἡσυχίαν τὶς καυστικές ἡμέρες καὶ ἀφθονὴ τὴν ζωογόνον αὔρα τοῦ μάγου Σαρωνικοῦ.

Ὅλα αὐτὰ ἐστοίχισαν 1.500.000 δρχ. Τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας διέθεσεν ἐπίσης 200.000 δραχμές γιὰ τὸ Σχολεῖο.

□

Εἶναι ἀφάνταστη ἡ ἐργασία ποὺ συνετελέσθη τα δύο αὐτὰ χρόνια στὸ Δημοτικὸ Βρεφοκομεῖον.

— Ἐθάπτοντο τὰ θρέφη δύο δύο, μοῦ λέγει ὁ Ὑπουργὸς Διοικητῆς τῆς Πρωτευούσης κύριος Κοτζιάς. Καὶ τοῦτο τόσο γιὰ οἰκονομία, ὅσο καὶ γιὰ νὰ μὴ κάνουν ἐντύπωσι οἱ πολλοὶ θάνατοι στοὺς περιοίκους. Ἄν ἐτολμοῦσες νὰ ἀνοίξης τὸ φέρετρο, θὰ ἔβλεπες τὸ πειὸ μακάθριο θέαμα, ἀντὶ ἀγγελούδια κοιμώμενα, ὅπως ἔπρεπε νὰ φαίνωνται.

Ἐτοὶ θρήκα τὸ Ἰδρυμα. Καὶ αὐτὸ τὸ μακάθριο θέμα μοῦ ἔφερε τέτοιο συγκλονισμό, ὥστε γιὰ δύο τρεῖς μῆνες στὰ μάτια μου, σὰν ὀπτασία, ἔβλεπα, θρέφη νεκρά. Ἡ κατάστασις τοῦ Βρεφοκομεῖου ἦτο ἀνεκδιήγητος. Οἱ κοριοί, οἱ κατσαρίδες, οἱ φθεῖρες ἐκάλυπτον κυριολεκτικῶς τὰ πρόσωπα τῶν δύστυχων παιδιῶν. Ἡ δυσσομία σοῦ προξενοῦσε ναυτία. Ὑπῆρχαν παιδιὰ, ποὺ ποτὲ δὲν εἶχαν δῆ φῶς καὶ ἥλιο, ποτὲ δὲν εἶχαν πάρει λουτρό.

Οἱ λεγόμενες «κορίτσια — μητέρες, ποὺ ἔμεναν στὸν Ἰδρυμα, ἐκοιμῶντο μαζί μὲ τὰ μωρά των, θυμίζουσαι ἀχαρκτηρίιστα κατὰ γῶγια. Αὐτὸ ἦτο τὸ Βρεφοκομεῖον, ἡ καλλίτερα τὸ Βρεφοκτονεῖον. Χρησίμευε μονάχα ὡς πύλη στὸν Χάρο. Τὰ εἰσαγόμενα θρέφη σὺν τῷ χρόνῳ ἐξηφανίζοντο. Ἀπλούστατα πέθαιναν. Δέκα ἕως δώδεκα θρέφη ἐχάθησαν κυριολεκτικῶς, δίχως νὰ γνωρίζει κανεὶς πῶς. Τί ν' ἀπέγιναν ἀρᾶ γε; Καὶ ὅμως ἦσαν ἀνθρώπινα πλάσματα καὶ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν στοιχεῖα. Μὲ ἐλαφρὰ καρδιά ἐδίδοντο σὲ ἐξωτερικὲς παραμάνες, δίχως νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἦσαν καλές ἢ κακές. Ὅταν τὸ παιδί πέθαινε, ὁ θάνατός του δὲν ἐδηλοῦτο καὶ ἡ διατροφή εἰσεπράττετο κανονικῶς! Ἀλλὰ τὰ λόγια εἶναι περιττά, μιὰ ματιὰ στὴν ἐπίσημη στατιστικὴ, καὶ θὰ φρίξετε.

Ἐπίσημη στατιστική. — Ρίχνω μιὰ ματιὰ λεπτομέρειες ἀνατριχιαστικές. Ἀπὸ τοῦ 1862—1915 εἰσῆλθον στὸ Ἰδρυμα 18.806 μωρά, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, πλὴν τῶν ὀλίγων υἱοθετηθέντων καὶ παραληφθέντων ἀπὸ τοὺς γονεῖς των, τὰ ἐπιζήσαντα δὲν ὑπερέβησαν τὰς δύο δεκάδας! Κατὰ τὴν περίοδον 1915—1919 ἀπὸ τὰ εἰσαχθέντα 4000 θρέφη, τὰ 3920 ἀπεβίωσαν. Ἀπὸ τὰ εἰσελθόντα 12.754 θρέφη τῆς περιόδου 1910—1935, πλὴν τῶν 1596 παραληφθέντων ὑπὸ τῶν γονέων των, καὶ τῶν 466 υἱοθετηθέντων, τα

λοιπὰ πῆραν τὸ δρόμο τοῦ Χάρου. Ἀπὸ τὰ ἐν-ἀπομείναντα 20782, πέθαναν τὰ 19.310. Ἐνώπιον τῆς Ἱατρικῆς Ἑταιρείας ὁμολογήθη ἡ ὑπαρξις «κατσαρίδων καὶ κορέων» κατὰ σμῆνη. Τὰ παιδιὰ ἐνοσηλεύοντο φύρδην μύγδην, ἀνευ ἀπομόνωσης καὶ ὁ θάνατος ἐθέριζε. Τὰ πλεῖστα πέθαιναν ἀπὸ διαταραχὰς τῆς θρέψεως.

— Εἶναι λοιπὸν ἀληθινὸ θαῦμα, ποὺ ἐπετελέσθη στὸ Ἰδρυμα. Προκαλοῦμε τὴν Κοινωνία, συνεχίζει ὁ κ. Κοτζιάς, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Ἰδρυμα. Καὶ ἔχει καθήκον νὰ τὸ κάμῃ. Τώρα ὅμως προβάλλει γιὰ μᾶς ἓνα νέο πρόβλημα. Τί θὰ κάμωμεν τὰ παιδιὰ αὐτά, σὰν μεγαλώσουν; Παρ' ὅλες τὶς υἱοθετήσεις ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐξάνει. Δὲν πεθαίνουν πειὰ. Τὴν πρώτην μόρφωσιν τοὺς τὴν δίδομεν. Ἀλλὰ χρειάζεται νὰ τοὺς δοθῇ καὶ ἐπαγγελματικὴ κατεύθυνσις. Μελετοῦμε τὸ πρόβλημα αὐτό, μολονότι δὲν ἀφορᾷ ἀμέσως τὸ Ἰδρυμα, τοῦ ὁποῖου οἱ σκοποὶ εἶναι ἄλλοι. Ἰσως μία μεγάλη Γεωπονικὴ Σχολή...

— Πῶς κατωρθώθη αὐτὸ τὸ θαῦμα, κ. Ὑπουργέ;

— Ὁ Θεὸς εἶναι ἐγγεγραμμένος Δημότης Ἀθηναίων, μοῦ ἀπαντᾷ. Μὲ βοηθᾷ σὲ ὅλα, καὶ περισσότερον, φυσικά, σὲ τέτοια ἅγια ἔργα, εἶναι πάντοτε μαζί μου. Πρῶτα-πρῶτα σὰν μπῆκα στὸ Νοσοκομεῖο, πέταξα ἔξω τὸν Διευθυντὴν, ἀπέλυσα ὅλους τοὺς ἰατροὺς, ἔπαυσα ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ προσωπικόν. Καὶ ἐνεπιστεύθηκα τὸ Ἰδρυμα σὲ χεῖρας ἱκανάς, ὅπου ἔδωσα ἀπόλυτη πρωτοβουλία. Δὲν ἀνεκατεύθηκα σὲ διορισμούς, δὲν ὑπέδειξα σχεδὸν κανένα καὶ πρὸ παντός ἐπεισμάτωσα. Καὶ τὸ πείσμα ἦτο ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ. Ἐπρεπε νὰ γίνῃ Βρεφοκομεῖον καὶ ἐγίνεν ὅτι μποροῦσεν, ὅτι ἦτο ἀνθρωπίνως δυνατόν νὰ γίνῃ σὲ ἓνα ἐρεῖπιο 100 ἐτῶν. Καὶ ὁ Θεὸς ποὺ μὲ βοηθεῖ σὲ ὅλα αὐτά, μοῦ ἔστειλε καὶ τὴν Λέλα Μεταξᾶ. Τὸ τί σημαίνει αὐτὸ θὰ τὸ ἰδῇ ἡ Κοινωνία συντομώτατα. Ἐνεργεῖα καὶ πρωτοβουλία τῆς Ἰδρύεται νέον Βρεφοκομεῖον. Ὑπομονὴ ὀλίγον, διότι συντόμως θὰ κληθῇτε νὰ ἰδῇτε τί ἐπιτυγχάνει ἡ θέλησις, ὅταν ἓνας ἄνθρωπος πιστεύῃ, ὅπως πιστεύει εἰς τὸ ἔργον αὐτὸ ἢ συνεργᾷς καὶ βοηθὸς τοῦ Ἀρχηγοῦ μας, τοῦ Δημιουργοῦ τοῦ Νέου Ἐθνικοῦ Κράτους.

Καὶ ὁ ἀκαταπόνητος Ὑπουργὸς μὲ ἀφίνει γιὰ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν δημιουργικὴν ἐργασίαν του.

Δέκα κλίβανοι καὶ πέντε πλυντήρια λειτουργοῦν ἀδιάκοπα στὸ Ἰδρυμα, γιὰ τὰ ἀσπρόρουχα τῶν μικρῶν. Ἀδιάκοπα ἐπίσης ἐργάζεται τὸ Μικροβιολογικὸν Ἑργαστήριον. Ἡ αἰθουσα τῶν λουτρῶν τῶν μικρῶν ἐργάζεται ἐπίσης.

Ἡ περιουσία τοῦ Ἰδρύματος ἀνέρχεται σὲ 4—4½ ἑκατομμύρια δραχμῶν.

— Τὰ παλιὰ χρόνια, μοῦ λέγει ἡ κυρία Γατοπούλου, πολλοὶ κᾶναν δωρεές καὶ ἄφιναν κληροδοτήματα. Πρῶτος ὁ ἐν Ρωσσίᾳ ὁμογενὴς καὶ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Κοντογιαννάκης, προσέφερε στὰ 1857 40.000 φράγκα, γιὰ νὰ κτισθῇ Βρεφοκομεῖον. Κατόπιν ἔδωσε 15.000 φράγκα. Ὁ θεμέλιος λίθος κατετέθη στὶς 15 Ὀκτωβρίου 1872. Ὅταν τὸ κτίριον ἀποπερατώθηκε, ἡ αἰμνηστος Βασίλισσα Ὀλγα προσέφερε 73 ὁμολογίες, ποὺ ἀποδίδουν σήμερα 25.000 τὸν χρόνον. Ἐνας ἄλλος φιλεύσπλαγχος, ὁ Π. Παραμυθιώτης, ἔδωσε 134.000. Εὐεργέτης μεγάλος ἦταν ὁ Συγγρός, καθὼς καὶ ὁ Σεβαστόπουλος. Κατόπιν τίποτε. Ἐγκατελείφθη ἀπὸ ὅλους, Κανεῖς δὲν τὸ θυμᾶται. Οὔτε δωρεές, οὔτε κληρονομίες. Καὶ ὅμως καὶ αὐτὰ εἶναι πλάσματα τοῦ Θεοῦ! Μονάχα τὴν κυρίαν Μεταξᾶ εἶδαν τὰ πισόρφανα παιδιὰ, ποὺ δὲν γνώρισαν ποτε οὔτε πατέρα, οὔτε μητέρα.

Στὸ Νηπιαγωγεῖο τῆς Βούλας μιὰ μικρὴ σφουγγίζει τὰ κλάμματά της.

— Τί ἔχεις; τὴν ρωτῶ.

— Δὲν ξέρεῖ τί κάνει ἡ ἀδελφοῦλα της, μοῦ ἀπαντᾷ ἡ νηπιαγωγός.

Ἡ κυρία Προέδρου, ποὺ μιλοῦσε μὲ τὴν Διευθύντρια, στρέφεται ἀμέσως.

— Τὴν ἀδελφοῦλα του τὴν ἔχομεν στὸ Ἀμαλεῖον. Εἶναι καλλίτερα, ἡσυχάσε, ἀπαντᾷ χαϊδεύοντας τὴν μικρούλα.

Φαίνεται βαθεῖα συγκινημένη. Ἐνα δάκρυ κυλᾷ στὸ πρόσωπό της.

Ἡ Διευθύντρια μοῦ ἐκθέτει τὴν ἱστορίαν τῆς μικρῆς. Μιὰ φυματικὴ ἓνα ἀπόγευμα πῆγε τὰ παιδιὰ τῆς στὴν κυρία Προέδρου. Τὰ ἄφησε στὴν πόρτα της. Σὲ λίγες μέρες πέθανε. Ἀπὸ ἐκείνη τὴ στιγμή ἡ κυρία Λέλα Μεταξᾶ τὰ ἔχει ἀναλάβει ὅλα. Τὸ μεγαλύτερο, ποὺ εἶναι ἄρρωστο ἀπὸ πρόωρη ἀνάπτυξι, τὸ ἔχει στὴ Κηφισιά.

Τώρα τὸ μεγάλο ὄνειρο τῆς κυρίας Προέδρου εἶναι τὸ νέο Βρεφοκομεῖο—Νηπιαγωγεῖον, μετὰ τοῦ Ἀμαρουσίου καὶ Κηφισιάς, στὸ πρῶν κτήμα τοῦ κ. Μηθοδοσάκη. Ἐχει ἐξασφαλίσει ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον Προνοίας 1.500.000. Θὰ χρειασθοῦν ὅμως καὶ ἄλλα. Καὶ αὐτὸ ἀπασχολεῖ διαρκῶς τὴν κυρία Προέδρου.

Τὰ μέλη τοῦ περυσικοῦ Βαλκανικοῦ Συνεδρίου Προστασίας Παιδιοῦ ἐπεσκέφθησαν τὸ Ἰδρυμα. Ὁμολόγησαν ὅτι εἶναι πρότυπον σὲ ὅλα τὰ Βαλκάνια.

Τὸ νέο θὰ εἶναι ἀκόμη ἀνώτερον.

Σ. Μ.

Αἱ Ἀνακοινώσεις τῶν Ἑλληνίδων στό Β'. Πανιόνιον Συνέδριον τῆς Ἰθάκης

Θάταν ἑφτά, ὅταν μπαίναμε στοὶ στρογγυλοὶ λιμάνι τοῦ Βαθέως. Ὁ ἥλιος πήγαινε νὰ θασιλεύσῃ κοκκινίζοντας τὰ σπῖτια ποὺ σημαιοστόλιστα περίμεναν τὸ πλοῖο, τὸ ὁποῖον θάφερνε ὅλους τοὺς διαλεκτοὺς τοῦ ἑπτανησιακοῦ πνεύματος στοὶ μικρὸ νησί τοῦ Ὀδυσσεύς.

Μαζεύτηκαν ἐκεῖ γιὰ ν' ἀποδείξουν, ὅτι ἡ μεγάλη φωτιά τοῦ Ἰονίου Πολιτισμοῦ, ποὺ ἔλαμψε ἄλλοτε σ' ὅλο τὸν κόσμον, δὲν ἔσθυσε καὶ τώρα ἀκόμη οἱ σπῖθες τῆς διαρκῶς ἀναλάμπουν, μιὰ μικρὴ δὲ πνοὴ ἀνέμου εἶναι ἀρκετὴ νὰ τὴ μεγαλώσῃ καὶ νὰ τὴν κάμῃ νὰ σκορπίσῃ πάλι τίς ζωογόνες φλόγες τῆς.

Πρόκειται γιὰ τὸ Β'. Πανιόνιον Συνέδριον, ποὺ εἶχε τὴν ἐξαίρετη πρωτοβουλία νὰ συγκροτήσῃ στὴν Ἰθάκη ἡ ἐδρεύουσα στὴν Κέρκυρα «Ἑταιρεία πρὸς ἐνίσχυσιν ἑπτανησιακῶν Μελετῶν», μὲ τὸ σκοπὸ νὰ γίνουν γνωστοὶ πολλοὶ θαμένοι θησαυροὶ τοῦ ἑπτανησιακοῦ πολιτισμοῦ. Στὸ Συνέδριον αὐτό, τὸ ὁποῖο ἔγινε ὑπὸ τὴν ἐπίτιμον προεδρίαν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Ι. Μεταξᾶ, ἔλαβαν μέρος ὅλοι σχεδὸν οἱ ἑπτανήσιοι διανοούμενοι, καθὼς καὶ ἀρκετοὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος. Οἱ ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου, διεξήχθησαν τὴν 26 καὶ 27 Αὐγούστ. στοὶ κτίριο τῆς Σταθατείου Σχολῆς καὶ γιὰ μεγαλύτερη εὐκολία αἱ συνεδριάσεις ἔγιναν σὲ τρία τμήματα: 1) Τὸ Φιλολογικόν, 2) τὸ Ἀρχαιολογικόν καὶ Ἱστορικόν, 3) τὸ Ἑκπαιδευτικόν, θετικῶν καὶ ἠθικοπολιτικῶν ἐπιστημῶν, ποὺ λειτουργοῦσαν συγχρόνως. Τὴν ἑναρξιν ἔκαμε ὁ Ὑφυπουργὸς κ. Μπουρμπούλης.

Ἀκολούθως ὁ κ. Δ. Ζακυνθινὸς ἐκόμισε τὸν ἐκ μέρους τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας χαίρετισμὸν πρὸς τὸ Συνέδριον.

Ἐπειτα ὠμίλησε ὁ κ. Κ. Σολδαῖτος, πρόεδρος τῆς Ἑταιρείας ἑπτανησιακῶν Μελετῶν. Ἀνέφερε σύντομα τὴν πνευματικὴν κίνησιν τῶν ἑπτανησίων ἀπὸ τῶν Βυζαντινῶν χρόνων μέχρι σήμερα. Οἱ ἑπτανήσιοι, εἶπε, δὲν ἠρκέσθησαν μόνον στὴν συντήρησιν τῶν παραδόσεων, ἀλλὰ ἔχοντας αὐτὰς ὡς θάσιν καὶ παίρνοντας στοιχεῖα ἀπὸ τὸν σύγχρονον τῆς Δύσεως πολιτισμό, διαπλάττουν ἕνα νέον τύπον ἔθνικο χαρακτήρος, ἐκτρέφουν τὰ ἔθνικα ιδεώδη καὶ προετοιμάζουν τὸν ἔθνικόν συνεγερμό. Τὴν κίνησιν ταύτην ἐχαρακτήρισεν ὡς στροφὴν τῶν πνευματικῶν κατευθύνσεων τοῦ ἔθνους καὶ ἐτόνισε τὴν σημασίαν τῆς λειτουργίας ἀνέκαθεν εἰς τὴν ἑπτανήσον πνευματικῶν ἰδρυμάτων, τὰ ὁποῖα συνέβαλαν εἰς τὴν ἀνύψωσιν τοῦ διανοητικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, καὶ ἀνέπτυξε τὸ πρόγραμμα τῆς Ἑταιρείας ἑπτανησιακῶν μελετῶν καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ Συνεδρίου.

Γιὰ τίς ἀνακοινώσεις ποὺ ἔγιναν στοὶ Συνεδριον ἐγράφησαν ἤδη καὶ θὰ γραφοῦν θέβαια πολλά. Θεωροῦμε ὅμως ὑποχρέωσιν ν' ἀναφέρωμε χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς «Ἑλληνίδος», τὴν συμβολὴν γιὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἑλληνίδων, ποὺ ἔλαβαν μέρος καὶ ἑκαμὴν ἀνακοινώσεις σ' αὐτό. Οἱ ἀνακοινώσεις ὅλες ἀνήκουν στοὶ Φιλολογικὸν Τμήμα. Ἐλάσαν μέρος οἱ κυρίαι Εἰρήνη Δενδρινού, Ἀθηνᾶ Ταρσούλη, Μαριέττα Ἑπτανησία, Αἰκατερίνη Λιθαδᾶ ωαὶ ἡ δις Ἀγάθη Νικοκάβουρα.

Πρώτη ὠμίλησε ἡ κ. Εἰρ. Δενδρινού, μὲ θέμα: «Ἡ Κερκυραϊκὴ Σχολή». Τὴν ἵδρυσαν, εἶπε, στὴν Κέρκυρα ὁ Δ. Σολωμός, ὁ Ἰάκ. Πολυλάς καὶ τὴν ἐσυνέχισαν κατόπιν οἱ Μαβίλης, Θεοτόκης, Κογεβίνας καὶ ἄλλοι. Κύριος σκοπὸς τῆς ἦταν ἡ καλλιέργεια τῆς κοινῆς ὁμιλουμένης γλώσσης καὶ ἡ χρησιμοποίησιν τῆς στὴν ποιησὶ καὶ σ' ἄλλα λογοτεχνικὰ εἶδη. Ἐπίσης σπουδαῖο μέλημα αὐτῆς ἦταν καὶ ἡ προσεχτικὴ ἐπεξεργασία τῆς μορφῆς κάθε λογοτεχνήματος. Ἡ κ. Δενδρινού ἐτόνισε τὴν ψυχικὴν ἐπαφήν, ποὺ ἦναι ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος, καὶ κατέληξε ν' ἀναφέρῃ μερικὰ γιὰ τὴν φιλίαν Θεοτόκη-Μαβίλη, ποὺ ἐξ ἀφορμῆς ἰδεολογικῶν ἀφορμῶν διεσπάσθη, χωρὶς ὅμως μὲ τοῦτο νὰ φθάσουν σὲ καμμιὰ κατωτερότητα οἱ δυὸ παλαιοὶ φίλοι. Ἀπεναντίας, ἀνέγνωσε ἐπιστολὴν τοῦ Θεοτόκη πρὸς αὐτήν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν προκύπτει ἡ ἀνωτερότης τῶν χαρακτήρων καὶ τῶν δύο. Τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ὁ πρόεδρος τοῦ Φιλολογικοῦ Τμήματος, κ. Μ. Σιγοῦρος, ἀπεκάλεσε «σελίδα Τολστοϊκῆν».

Κατόπιν ἡ κ. Ἀθ. Ταρσούλη ἐβιογράφησε τίς δυὸ Κερκυραῖες λόγιαι: Μαργαρίτα Ἀλθᾶνα Μηνιάτη καὶ Ἰσαβέλλα Θεοτόκη Ἀλθρίτζη. Καὶ γιὰ μὲν τὴ Μηνιάτη περιωρίστηκε νὰ δώσῃ σὲ γενικὰς σύντομες γραμμὰς τὸ πορτραῖτόν της, ἐπειδὴ καὶ ἄλλοτε ἔγραψε γι' αὐτὴν σὲ ἰδιαιτέρο μάλιστα βιβλίον, γιὰ δὲ τὴν Θεοτόκην ὑπῆρ-

ξε ἀναλυτικώτερη. Ἡ Θεοτόκη γεννήθηκε στὴν Κέρκυρα καὶ σὲ ἡλικίαν 16 ἐτῶν παντρεμένη παρὰ τὴν θέλησιν τῆς, μὲ κάποιον Ἰταλὸ αξιωματούχον, ὀνομαζόμενον Μαρίνι, ποὺ ἦταν τριπλάσιος στὰ χρόνια τῆς, ἐγκαταλείπει τὴν πατρίδα τῆς καὶ πηγαίνει στὴ Βενετία. Ἐκεῖ ὁμως χωρίζεται μὲ τὸν ἀνὸρα τῆς. Ταξιδεύει τότε σ' ὅλη τὴν Ἰταλίαν καὶ κατορθώνοντας νὰ ἐπιτύχῃ ἀπὸ τὸν Πάπα τὸ διαζυγίόν της, ξαναγυρίζει στὴ Βενετία, ὅπου παντρεύεται ἐκ νέου μὲ ἕνα Βενετὸ εὐπατρίδην, τὸν Ἀλθρίτζη. Ὁ δεύτερος γάμος τῆς ἦταν εὐτυχέστερος τοῦ πρώτου. Ἡ ἔμφυτη τότε ἀγάπη πρὸς τὴ μάθησιν φανερώνεται ὀρμητικῇ. Παράσιδετα ὁλόψυχα στὴ μελέτη. Οἱ Βιβλιοθήκες καὶ τὰ Μουσεία τὴν ἔχουν τακτικὴν ἐπισκεπτῆριαν. Στὸ σαλόνι τῆς μαζεύονται ὅλα τὰ φώτεινά τῆς Ἰταλίας πνεύματα. Ὁ Φώσκολος τὴν ἀποκαλεῖ «Σάγνιαν» καὶ διατηρεῖ μαζί τῆς ἐνθουσιώδη ἀλληλογραφίαν. Ὁ περίφημος πάλιν γλύπτης Κανόβα, ἐμπνεόμενος ἀπ' τὴν κλασσικὴν κατατομή τῆς δημιουργεῖ τὴν περίφημην σύνθεσιν τοῦ οἱ «τρεῖς Χάριτες». Ἡ ἴδια ἔγραψε ἀρκετὰ συγγράμματα, σπουδαιότερα τῶν ὁποίων εἶναι τὰ «Πορτραῖτα» καὶ τὰ «Ἔργα τοῦ Α. Κανόβα» ἔργο αἰσθητικῆς καὶ κριτικῆς ἀναλύσεως.

Σύγχρονη τῆς Θεοτόκης καὶ ἐξαδέλφη αὐτῆς εἶναι ἄλλη ἀξιόλογη Κερκυραία συγγραφεύς, ἡ Μαρία Πετρεττίνη, γιὰ τὴν ὁποῖαν ἔκαμε ἀνακοίνωσιν ἡ δις Ἀγάθη Νικοτσάρα. Ἡ Μαρία καὶ ὁ Σπυρίδων Πετρεττίνης ἦταν οἱ τελευταῖοι γόννοι μιᾶς μεγάλης οἰκογενείας, ποὺ ἔσθυσε πιά. Ἐπειδὴ οἱ γονεῖς τῶν ἦταν πλούσιοι, ἔδωσαν στὰ παιδιά τοὺς μιά πολὺ ἐπιμελημένη μόρφωσιν. Τότε ὅλοι οἱ εὐποροὶ νέοι τῆς ἑπτανήσου, γιὰ νὰ τελειοποιηθοῦν στὶς σπουδὰς τοὺς, μετέβαιναν στὴν Ἰταλίαν. Καὶ ὁ ἀδελφὸς λοιπὸν τῆς Πετρεττίνης, ὁ Σπύρος, ὅταν ἔγινε 17 χρόνων, ταξίδευσε στὴν Ἰταλίαν, γιὰ νὰ σπουδάσῃ γιὰ τὴ Μαρία ὅμως αὐτὸ δὲν ἦταν τόσο εὐκόλον. Ἐμείνει στοὶ σπῖτι τῆς καὶ ἐδιάβαζε μόνη τῆς. Σὰν ἔφτασε στὰ 24 χρόνια τῆς τὴν πάντρεψαν χωρὶς ἡ ἴδια νὰ θέλῃ, μὲ τὸ Ζαχαρία Ροδόσταμον. Ὁ γάμος αὐτὸς δὲ βάσταξε πολὺ. Χωρίζεται καὶ πηγαίνει στὴ Βενετία, ὅπου μένει στοὶ σπῖτι τῆς Θεοτόκης καὶ στὶς φιλολογικὰς συγκεντρώσεις τῆς ἡ Μαρία ἀποσπᾷ τὸ θαυμασμὸν ὅλων γιὰ τὴν ἐξυπνάδα τῆς. Ὅταν ἐπιστρέφει στὴν Κέρκυρα, διατηρεῖ μὲ πολλοὺς ἐξέχοντας ἀλληλογραφίαν. Στὴν πατρίδα τῆς ἔχει τώρα δάσκαλον τὸν γνωστὸ Μάριο Πιέρρη. Ἐκεῖ ὅμως δὲν μένει πολὺ. Ὑστερα ἀπὸ τὸ δεύτερον γάμον τῆς καὶ τὸν ἐπίσης δεύτε-

ρον χωρισμό τῆς γυρίζει γιὰ πάντα στὴν Ἰταλίαν, ὅπου ἀσχολεῖται στὴν συγγραφὴν. Ἐγράφη τὴν «Κασσάνδρα Φεντέλε», μεταφράζει ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ τίς «Ἐπιστολὰς τῆς Λαίης Μοντεγιού», μεταφράζει δὲ καὶ σὲ ἄλλας ἀπὸ τὸν «Φιλόστρατον». Στὶς 13 Μαρτίου τοῦ 1851 πεθαίνει μακριὰ ἀπ' τὴν ἀγαπητὴν τῆς πατρίδα.

Ἡ κυρία Μαριέττα Ἑπτανησία, ἀνερχομένη στοὶ βῆμα, ἀναγινώσκει περίληψιν εὐρυτέρας ἀνακοινώσεώς τῆς, ἀναφερομένης στὰ ἑλληνικὰ χρόνια, εἰδικώτερον καὶ γενικώτερον στὴν ἐν γένει φυσιολογίαν τοῦ διακείμενου ζώντος συμπατριώτου τῆς ἐκ Ζακύνθου λογογράφου Νικολάου Ἐπισκοποῦλου-Segur.

Τέλος ἡ κυρία Αἰκατερίνη Λιθαδᾶ δίνει ἐξηγήσιν τῶν διαφορῶν ἐπιθέτων, ποὺ οἱ Ἀρχαῖοι ἔδωκαν στοὶ νησί τῆς Ἰθάκης.

Αἱ ἀνακοινώσεις τῶν κυριῶν συντέτιναν πολὺ στὴν ἐν γένει ἐπιτυχίαν τοῦ Συνεδρίου, διότι κατάρθωσαν μὲ αὐτὰς νὰ φανερώσουν τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῶν Ἑλληνίδων, οἱ ὁποῖες ἔζησαν σὲ παλαιότερη ἐποχὴ, μακριὰ ἀπ' τὴν πατρίδα τοὺς, τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ὁποῖαν δὲν παρέλειψαν σὲ καμμιὰ εὐκαιρίαν ποὺ νὰ μὴ ἐκδηλώσουν. Ἔτσι καὶ ἂν ἀκόμη δὲν προσεφέρθησαν μὲ τίς ἀνακοινώσεις αὐτὰς ἀγνωστα στοιχεῖα, δόθηκε ἀφορμὴ νὰ γίνῃ γνωστὸ τὸ ἔργο τῶν Ἑλληνίδων, ποὺ πέρασαν καὶ ποὺ ἡ νεώτερη φιλολογία μας ἄφησε ἕως τώρα λησμονημένες.

Τὸ Συνέδριον παρηκολούθησαν μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον πολλὰς κυρίαι καὶ δεσποινίδες, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦταν ἡ καθηγήτρια τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας στοὶ Πανεπιστήμιον Leyden τῆς Ὁλλανδίας δις Σοφία Ἀντωνιάδη.

Μιλώντας κανεὶς γιὰ τὸ Β'. Πανιόνιον Συνέδριον καὶ τὴν ἐπιτυχίαν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διεξαγωγῆς τῶν ἐργασιῶν τοῦ, δὲ μπορεῖ νὰ μὴ ἐξάρῃ τὴν ἐγκαρδιότητα, ποὺ ἐπεκράτησε σ' αὐτὸ μεταξὺ τῶν συνέδρων καὶ τὴν ὁποῖαν ἐδημιούργησε κυρίως ἡ ἀφάνταστη φιλοξενία ποὺ προσέφεραν οἱ Ἰθακήσιοι.

Ἡ Ἰθάκη ἔδωσε δείγματα ἐνὸς ἀνώτερου πολιτισμοῦ ἀνταξίου τῶν θρύλων ποὺ τὴν περιβάλλουν καὶ τῶν μεγάλων τῆς παραδόσεων.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΡΤΙΝΗ

Π α ρ α κ α λ ο ὦ ν τ α ι θερμῶς οἱ κ. κ. συνδρομηταί, οἱ καθυστεροῦντες τὴν συνδρομὴν τῶν, ὅπως ἐμβάσωσιν αὐτὴν τὸ ταχύτερον εἰς τὴν Ταμίαν μας κ. Ρίτσον Γ. Κορομηλά.

Ὅσοι τυχὸν ἐκ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ἤλλαξαν διεύθυνσιν, παρακαλοῦνται ὅπως γνωρίσωσιν τὴν νέαν τῶν διεύθυνσιν εἰς τὰ Γραφεῖα μας, ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26.

Στήλη για τις Μητέρες

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΜΠΑΛΟΝΙ

Μιά αληθινή ιστορία υπό Α. Π

Γιαγιά, που πάνε τα κόκκινα μπαλόνια, όταν μας φεύγουν από τα χέρια και πετάνε ψηλά;

—Στόν οὐρανό, παιδί μου, για να διασκεδάσουν το Χριστούλη.

“Ήσυχα, καθισμένος κοντά στη γιαγιά, Γιαννάκης, ένας χαριτωμένος μικρός έξχρώνων, προσπαθεί να φιάξει με τους κύβους του έναν πύργο.

‘Ακούραστη, ή καλή κυρούλα, απαντάει σ’ όλες του τις ερωτήσεις. Συνδυάζοντας την πραγματικότητα με τη φαντασία, ζωντανεύει για το παιδί ένανλόκληρο μαγικό κόσμο, χαριτωμένο και άγνωστο, όπου οι μάγισσες διασκεδάζουν με το Κοντορεβιθούλη και τους δράκους. Και ο Γιαννάκης, που γεννήθηκε στη φοβερή αυτή εποχή της μηχανής και της ταχύτητας, γυρεύει, ασυναίσθητα, κοντά στη γιαγιά του, την απαραίτητη τροφή της φαντασίας του. Δεν διηγείται δε ποτέ στους πολύ μοντέρνους γονείς του τις μαγευτικές ιστορίες, που άκουσε με μάτια όλο όνειρα.

—Γιαγιά μου, ο πύργος δε στέκεται ίσια!

—Βάλε ένα κουτί σπέρτα στη θέση του σπασμένου κύβου.

‘Ο Γιαννάκης σουφρώνει τι φρύδια του και ρίχνει ένα βλέμμα γεμάτο υποψία στη γιαγιά, που δεν καταλαβαίνει από μηχανική και θέλει να στηρίξει με τα σπέρτα κοτζάμ πύργο!

—“Ελα έδω, μικρό μου. Θέλεις να σου πω την ιστορία του πύργου της Βαβέλ;

—“Ω, ναι, γιαγιά!

Και με τη γλυκιά, λίγο κουρασμένη φωνή της, ή γιαγιά άρχισε:

—Μιά φορά κι έναν καιρό....

—Γιαννάκη, στάσου ίσιος.

‘Ο Γιαννάκης υπακούει μηχανικά.

Ξεχνώντας το μανταρίνι του μισοφαγμένο, παρακολουθεί με απληστία, με τρομαγμένη περιέργεια τη συζήτηση των μεγάλων.

Αυτοί, χωρίς να τον λαβαίνουν διόλου υπ’ όψει τους, άρχισαν τη συζήτηση για το αιώνιον ζήτημα, το μεγάλο πρόβλημα που απασχολεί την ανθρωπότητα: Το μυστήριο του θανάτου.

Μέσα στη συζήτηση, ενώ προσπαθεί να δώσει μια εξήγηση με διάφορες φιλοσοφικές σκέψεις, ο πατέρας του, γυρίζει κάθε τόσο και λέει μηχανικά:

—Γιαννάκη, στάσου ίσιος, κράτα καλά το μαχαίρι σου.

Με μια μπουκλα, που πέφτει στα μάτια του, το στόμα μισοανοιγμένο, χωρίς να προσέξει διόλου την παρατήρηση, ο μικρός σκέπτεται κάτι σοβαρώτατο. ‘Η παιδική του φωνή ρωτάει με την άθωα σκληρότητα των μικρών:

—Θά φύγη γρήγορα για τον οὐρανό ή γιαγιά;

‘Η γιαγιά του, που τη λατρεύει, είναι από χρόνια παράλυτη και συχνά άκουσε να λένει με μισόλογα, πως μόνο ο θάνατος θα την ξεκουράσει από τα βάσανα.

Κανείς όμως δεν του άπαντά. ‘Ο πατέρας, που γυρίζει και βλέπει τα γεμάτα λάμψη μάτια του παιδιού, του λέει να φάη το μανταρίνι του και αλλάζει συζήτηση.

“Ενα πρωί ή γιαγιά δεν ξύπνησε. Είχε κοιμηθεί για πάντα. Στο σπῆτι ταράχθηκαν πολύ. ‘Επειδή δεν προέβλεπαν

το ξαφνικό θάνατό της, κανείς δεν ήταν στο προσκεφάλι της τις τελευταίες στιγμές και πέθανε άπλά και άθόρυβα, όπως είχε ζήσει.

Την ημέρα της κηδείας ο Γιαννάκης έμεινε στο σπίτι.

Σαστισμένος κύτταζε από το παράθυρο την κηδεία που έφευγε, έπειτα σάν να τον τραβούσε κάτι, πήγε στην κάμαρα της γιαγιάς. ‘Εκεί, στο ήμίφως, προχώρησε με φόβο ως την άδεια πολυθρόνα. Συγκινημένος έρριξε γύρω του μια ματιά.

“Εξαφνα άνοιξε με έκπληξη τα μάτια του. ‘Επάνω στο τραπεζάκι, πλάι στο κρεβάτι θρισκότανε κοντά σε διάφορα μπουκαλάκια με γιατρικά ή φωτογραφία του.

Προσπάθησε να καταλάβει γιατί την άφησε ή γιαγιά. “Ισως την ξέχασε. Θάχε φαίνεται πολλές φροντίδες πριν φύγει για τον οὐρανό.

Θά είναι λυπημένη, δίχως άλλο ή γιαγιά την άγαπούσε τόσο πολύ τη φωτογραφία του.

Τώρα περιμένει ανυπόμονα να γυρίσουν οι γονείς του.

Μόλις φάνηκαν στην πόρτα, ο Γιαννάκης τρέχει στο μπαμπά του και τραβώντας τον απ’ το σακάκι:

—Μπαμπά.

—Τί είναι παιδί μου;

—Θά... θά ήθελα ένα κόκκινο μπαλόνι. Ξαφνιασμένος από την επιθυμία αυτή, ο πατέρας, ξαναλέει, χωρίς να καταλαβαίνει.

—“Ενα κόκκινο μπαλόνι;

—“Αχ, ναι! μπαμπά, σε παρακαλώ πάρε μου ένα.

Και ο Γιαννάκης επιμένει τόσο, που στο τέλος ο πατέρας του, που λυπήθηκε στην αρχή για την αδιαφορία του μικρού, υποχωρεί σκεπτόμενος, πως στο κάτω κάτω είναι πολύ μικρός ακόμα.

✱

Το απόγευμα ο Γιαννάκης πέρνει το μπαλόνι στην κάμαρά του, σά θυσασυρό. Με μεγάλη προσοχή δένει στην άκρη του σπάγγου κάτι, που προηγουμένως δίπλωσε και ξαναδίπλωσε.

‘Ικανοποιημένος από τη δουλειά του, σοβαρός πηγαίνει προς το παράθυρο. ‘Ανοίγει το χεράκι του και άφίνει το μπαλόνι να πετάξει. ‘Ο Γιαννάκης παρακολουθεί με συγκίνηση τη μικρή κόκκινη σφαίρα, που πηγαίνει στον οὐρανό τη φωτογραφία του. Πίσω της έχει γράψει με μεγάλη δυσκολία:

—Χριστούλη, το μπαλόνι είναι για σενα, δώσε όμως, σε παρακαλώ τη φωτογραφία της γιαγιάς.

Μερικές πρακτικές συμβουλές

—Τα ύψηλά τακούνια δυσκολεύουν το βάδισμα. Προτιμάτε τα χαμηλά.

—Μη στερείστε τροφής για να μένετε λυγνή. Κάμνετε γυμναστική, περιπάτους και τρώγετε ολιγώτερα γλυκίσματα.

—‘Αντι να έκτελείτε όρθιες τις οικιακές σας εργασίες: σιδέρωμα, πάστρεμμα λαχανικών, σκούπισμα πιάτων, καθήστε όσες φορές σάς είναι δυνατόν.

—Μη γεμίζετε το σπίτι σας με πολλά και φθηνά μπιμπελό, που δεν στολίζουν, αλλά απαιτούν συχνό καθάρισμα. ‘Αφήστε μόνον τα ωραιότερα.

—Στην αγορά να έχετε τακτικούς προμηθευτές. Θα γνωρίζουν τις προτιμήσεις σας και θα έχουν συμφέρον να σας κρατήσουν πελάτιες.

—Για να σηκώνεστε ένωρίς το πρωί, μη κοιμάστε αργά την νύκτα. Μια παροιμία λέγει: «Ο κόσμος ανήκει στους πρωϊνούς».

—‘Αντι να διαβάσετε μυθιστορήματα ανόητα και ανήθικα, ξαναδιαβάστε την κλασική φιλολογία.

—Μη άφινετε τα γράμματά σας να μαζεύονται πολλά. ‘Απαντάτε στο καθένα μόλις το λαμβάνετε.

—Μη λένε στο άτακτο παιδί σας: «Θά έλθω ό λύκος να σε πάρω». Θα έχετε καλλίτερα άποτελέσματα αν επικαλείσθε τα φυσικά καλά του αισθήματα.

Λυπηθείτε τὰ Μικρὰ

Ο Πεσταλότσι πρὸς τὶς Μητέρες

Κάθε μητέρα πρέπει νὰ κατανοήσῃ, ὅτι ἡ ἀνατροφή δὲν συνίσταται ἀπὸ νοουθεσίες, διορθώσεις, τιμωρίες κ' ἐπαίνους, ἀπὸ διατάξεις καὶ διαταγές, ποὺ θ' ἀλληλοδέχονται ἢ μιὰ τὴν ἄλλη, χωρὶς μιὰ συγκεντρωτικὴ προσπάθεια καὶ χωρὶς νὰ εἶναι αὐστηρὰ συνεπὴς στὴν ἐκτέλεσι. Πρέπει νὰ καταλάβῃ, ὅτι ἡ ἀνατροφή εἶναι μιὰ ἀδιάκοπη σειρά μέτρων, ποὺ πηγάζουν ὅλα ἀπὸ μιὰ καὶ τὴν αὐτὴ ἀρχή, — ἀπὸ τὴν κατανόησι τῶν νόμων τῆς φύσεώς μας καὶ ἀπὸ τὴν τάσιν ν' ἀνυψωθῇ ὁ ἄνθρωπος εἰς πραγματικὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον.

Θὰ εἶναι ὅμως ἱκανὴ ἡ μητέρα νὰ ἄγῃ πρὸς τὸ ἀνώτερον αὐτὸ πνευματικὸν ἐπίπεδον τὶς ἱκανότητες τῆς ἀφυπνιζομένης ψυχῆς τοῦ παιδιοῦ της; Θὰ μπορέσῃ νὰ ὑπερνικήσῃ τὰ προκόμματα, ποὺ θὰ τῆς παρεμβάλλωνται ἀπὸ τὰ κτηνώδη ἔνστικτα ποὺ ἐμφωλεύουν σὲ κάθε ἄνθρωπο;

Δὲν θὰ τὸ κατορθώσῃ ἂν δὲν ἀνοίξῃ προηγουμένως τὴ δική του καρδιά στὴν ἐπίδρασι τοῦ ἀνωτέρου πνευματικοῦ ἐπιπέδου, ἔαν δὲν ριζώσουν μέσα καὶ στὴ δική της ψυχὴ τὰ θλαστάρια τῆς ἀγάπης καὶ πίστεως, ποὺ πρόκειται ν' ἀναπτύξῃ στὸ παιδί της.

Τὸ καλύτερο καὶ σχεδὸν ἀλάνθαστο σημεῖον τῆς ἐπιτυχίας της θὰ εἶναι, ἔαν κατορθώσῃ νὰ συνηθίσῃ τὸ παιδί της στὴν ἐξάσκησι τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ. Ἀπ' ὅλες τὶς ἀρετές, ποὺ μποροῦν ν' ἀναπτυχθοῦν μὲ μιὰ συνετὴ ἀνατροφή, ἡ πιὸ δύσκολη εἶναι ἡ ἀφύπνησις τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ. Εἶναι ὅμως ἡ πιὸ ἀνεκτίμητη ἀρετὴ τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι δὲ κατὰ κύριον λόγον ἀποτέλεσμα συνηθείας, μολονότι θασιζέται καὶ σὲ μιὰ προδιάθεσι.

Ὁ Θεὸς ἔδωκε στὸ παιδί σου μιὰ πνευματικὴ τροφή, δηλ. ἐφύτευσε στὴν ψυχὴ του τὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως· ἔκαμε ἀκόμη καὶ κάτι παραπάνω—τὸ ἔκαμε νὰ μπορῇ ν' ἀφουγκράζεται τὴ φωνὴ αὐτῇ. Τοῦ ἔδωκε μάτι, ποὺ νὰ στρέφεται πρὸς τὰ ἄνω. Αὐτὰ καὶ μόνον σοῦ δείχνουν τὸ ὕψος τοῦ προορισμοῦ σου. Μὴν ἀφίνεις τὸ παιδί σου νὰ ἔλθῃ σ' ἐπαφὴ μὲ ταπεινὰ ὄντα, ποὺ ἡ ματιά τους εἶναι ἐστραμμένη πρὸς τὰ κάτω.

(Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ Πεσταλότσι «Μητέρα καὶ παιδί»).

Ἐκεῖνο ποὺ παρατηροῦμεν στὶς λαϊκὲς τάξεις εἶναι μιὰ μητέρα ἐξηντλημένη ἀπὸ τὴν κούρασι καὶ τοὺς περισπασμούς, ποὺ δὲν ἔχει πιά τίποτε ἀπὸ τὴν τρυφερὴ καὶ γαλήνια παιδαγωγό, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι. Πῶς νὰ ζητήσωμεν ἀπ' αὐτὴν τὴν γυναῖκα, μὲ τὰ τεντωμένα νεῦρα, μὲ τὴν ἀγωνία ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπό της, σωματικῶς καὶ ψυχικῶς ἀποκαμωμένη, τὴν ἡρεμία, τὴν ὑπομονή, ἔστω καὶ προσποιητή, ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν καὶ ἡ γαλήνη τοῦ σπιτιοῦ. Ὁ ἄνδρας κ' αὐτὸς θρίσκειται σ' ἐπαναστατικὴ κατὰστασι, ποὺ τὴν ἐκδηλώνει πιὸ ὀρμητικὰ ἀπὸ τὴ γυναῖκα. Ἔτσι δημιουργεῖται στὸ σπίτι μιὰ ἀτμόσφαιρα βίας, μιὰ κατὰστασις ἐρίδων καὶ διαπληκτισμῶν, ποὺ δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ψυχικὴ ἐξέλιξι τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ἔπρεπε νὰ εἶναι ὅλο διάχυσι κ' ἐμπιστοσύνη.

Πῶς νὰ διορθωθῇ αὐτὴ ἡ κατὰστασις; Οἱ ἡθικοῦργοι λένε: «Ἀνυψώσατε τὸ ἠθικόν», οἱ ψυχολόγοι συμβουλεύουν: «Μάθετε τοὺς γονεῖς νὰ γνωρίζουν καλύτερα τὰ παιδιά τους, νὰ ἐννοοῦν τὴν τρυφερὴ ψυχὴ τους». Ἄλλοι πάλιν ἰσχυρίζονται: «Τονώσατε τὴ μητρικὴ, τὴν πατρικὴ στοργή». Μὰ ὅλα αὐτὰ εἶναι οὐτοπίες.

Αὐτὸς ὁ πατέρας, αὐτὴ ἡ μητέρα, εἶναι ἄνθρωποι ἄρρωστοι, δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ συμβουλές, ἀλλ' ἀπὸ περίθαλψιν.

Νὰ ληφθοῦν κοινωνικὰ μέτρα, ποὺ θὰ ἐπιδιώκουν μιὰ πραγματικὴ προστασία τῆς μητέρας καὶ τοῦ παιδιοῦ καὶ πλάι σ' αὐτὴ ἐξησφαλισμένη ἐργασία στὸν πατέρα.

Ἡ καταπολέμησις τοῦ ἀλκοολισμοῦ εἶναι ἄσκοπη, ἐφ' ὅσον ἀνοίγουν κάθε μέρα καινούριες τασέριες.

Ἰσως ν' ἀποσπασθοῦν καὶ τὰ παιδιά ἀπὸ τ' ἀπονικτικὸ περιβάλλον. Νὰ δημιουργηθοῦν περισσότερα κέντρα παιδικῆς χαρᾶς. Νὰ ἐμπιστευθοῦν σὲ παιδαγωγούς μὲ ἀντίληψιν, γιὰ τὴν καλλιέργεια τῆς ψυχούλας των. Ἔτσι μπορεῖ νὰ διορθωθῇ κάπως ἡ κατὰστασις, καὶ μὲ τὸν καιρὸ νὰ ζήσουν καὶ οἱ ταπεινοὶ μὲ πιὸ πολλὴ ἡσυχία καὶ χαρὰ.

ΛΟΥΚΙΑ

ΠΑΡΚΕΤΙΝΗ LAMBO

Εἰδήσεις

Ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰω. Μεταξᾶ, ἐτέθη τὴν 28ην Ἰουλίου ὁ θεμέλιος λίθος τῆς νέας Σχολῆς Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν, ποὺ θ' ἀναγερθῇ στὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων. Στὴ σειρά τῶν θετικῶν μέτρων ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ λαοῦ προστίθεται μὲ τὴ Σχολὴ καὶ ἄλλο ἴδρυμα, ποὺ θὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια. Γιατί ὁ θεσμὸς τῶν Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν εἶναι ἡ ὁργάνωσις, ποὺ θὰ φέρῃ τὴν κρατικὴν στοργὴν μέχρι καὶ τῆς τελευταίας καλύβης καὶ τοῦ πλέον φτωχικοῦ ὑπογείου. Ἡ Ἐπισκέπτρια Ἀδελφὴ εἶναι ὁ πρόσκοπος τοῦ λαϊκοῦ ἱατροῦ, ποὺ θὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου διὰ νὰ εὔρῃ τὴν ἄρρωστη μητέρα καὶ τὸ καχεκτικὸ παιδί, ὁ φωτισμένος ὁδηγὸς ποὺ θὰ φροντίσῃ ὅχι μόνον γιὰ τὴν περίθαλψιν, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν ἀποκατάστασιν ὁρῶν στοιχειώδους υγιεινῆς εἰς τὸ πτωχὸ σπίτι. Μὲ τὴν ἴδρυσιν εἰδικῆς Σχολῆς πρὸς μόρφωσιν Ἐπισκεπτριῶν Ἀδελφῶν καὶ Νοσοκόμων, ἡ Κυβέρνησις ἀποδεικνύει, ὅτι ἔχει διαγνώσει τελείως τὰς Ἑλληνικὰς ἀνάγκας καὶ γνωρίζει τὸν τρόπον τῆς μεθοδικῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς ἀντιμετωπίσεώς των.

Ἀπὸ τὴν Ἀργεντινὴν μανθάνομεν, ὅτι ἐδημοσιεύθη ἐσχάτως νόμος, ποὺ κηρύσσει τιμωρητέαν τὴν ἐξάσκησιν τῆς πορνείας, καὶ ποὺ ἐπιβάλλει εἰς ὅλους τοὺς θέλοντας νὰ ἔλθουν εἰς γάμον ἱατρικὴν ἐξέτασιν καὶ ἔκδοσιν πιστοποιητικοῦ υγείας.

Στὴν Ἀγγλίᾳ δὲν εἶναι σπάνια αἱ γυναῖκες ἱερεῖς. Οὕτω ὑπάρχουν στὴν Κρατικὴ Ἐκκλησίᾳ 20, στὴν Ἐκκλησίᾳ τῶν «Βαπτιστῶν» 3 καὶ στὴν Ἠνωμένη Ἐλευθερά Ἐκκλησίᾳ 12 γυναῖκες ἱερεῖς. Ἡ Ἀγγλικανικὴ Ἐκκλησία, ἡ τῆς Σκωτίας καὶ τῶν Μεθοδιστῶν δέχονται γυναῖκες ὑπὸ περιορισμένους ὁρους. Ὑπάρχει ὅμως ἕνα σωματεῖον ποὺ ἐνεργεῖ γιὰ νὰ γίνωνται δεκτὲς καὶ γυναῖκες στὸ ἀξίωμα τοῦ ἱερέως.

Μανθάνομεν ἀπὸ τὸ Παρίσι ὅτι ἡ κυρία Κερὴ ἐξασκεῖ ἐκεῖ, μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν, ὅχι τὴν χειρομαντίαν, ἀλλὰ τὴν ποδομαντίαν. Καὶ γιατί ὅχι; Γιατί νὰ εἶναι χαραγμένη ὅλη ἡ κακία τοῦ ἀνθρώπου στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χούφτας του καὶ νὰ μὴ τὴν θρίσκουν σ' ἀποτυπώματα τοῦ ποδιοῦ του; Τώρα μάλιστα ποὺ περπατοῦν οἱ ὠραίες μας μὲ γυμνὰ πόδια στὴν ἄμμο τῆς ἀκροθαλασσίας, θὰ ξεδιπλώνη ἡ καινούρια τέχνη πολλὰς πτυχῆς τοῦ χαρακτήρος των.

Τὴ Γαλλικὴ Βουλὴ ἀπασχόλησε ἐσχάτως ὁ νόμος περὶ γενικῆς ὁργανώσεως τοῦ ἑθνικοῦ ἐν καιρῷ πολέμου, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ συμπεριλάβῃ καὶ τὶς γυναῖκες. Ἡ Γερουσία ἐσθυσεν ὅμως τὴ σχετικὴ διάταξι μὲ τὴν ἐξῆς δικαιολογία: Ἡ ἐπιτροπὴ ἀφῆρεσεν ἀπὸ τὸ σχέδιον τῆς κινητοποιήσεως τὴ χρησιμοποίησιν τῶν γυναικῶν, ποὺ θ' ἀφοροῦσε κυρίως τὴν Ὑγειονομικὴν Ὑπηρεσίαν. Θὰ ὑπάρχουν ὅμως καὶ αὐρίον ἀρκετὲς γυναῖκες θέλονταί, ποὺ θὰ προσφέρουν τὶς ὑπηρεσίες τους, ἐπομένως εἶναι περιττὴ ἡ καταγραφή τους. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται εἶναι νὰ ἐτοιμασθοῦν οἱ γυναῖκες καταλλήλως στὰ καθήκοντα ποὺ τὶς περιμένουν. Ὁ Ἑρυθρὸς Σταυρὸς πολλαπλασίασε τὰ μαθήματα νοσηλείας. Μπορεῖ βέβαια ὁ ἀριθμὸς μιᾶς τέτοιας στρατολογίας νὰ φανῇ ἀνεπαρκής, θὰ εἶναι ὅμως τελειότερος εἰς ποιότητα. Πάντα ὅμως πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ, γιὰ νὰ δοθοῦν στὸ ἔθνος ἀρκετὲς βοηθητικὲς δυνάμεις γιὰ τὰ νοσοκομεῖα, γιὰ τοὺς συμβουλευτικὸς σταθμούς, γιὰ τὴν προστασία τῶν παιδιῶν καὶ γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια ἐν γένει, ὅπου ἡ δράσις των θὰ εἶναι ἀπαραίτητη.

Οἱ Γαλλίδες ὅμως δὲν συμφωνοῦν μ' αὐτὴ τὴ μονόπλευρὴ ἀποψιν τοῦ ζητήματος. Ἰσχυρίζονται, ὅτι ἡ στρατολογία ποσοβλέπει μόνον γιὰ τὶς νοσοκόμες καὶ τὶς ἐργάτριες τῶν ἐργοστασίων τῆς πολεμικῆς βιομηχανίας.

Ὅλα τ' ἄλλα, λένε, εἶναι ἀφιμένα στὴν τύχη. Ἐν καιρῷ πολέμου γεννῶνται ὡς τόσο ἀπειρα ἄλλα καθήκοντα: λ. χ. ἡ ὑπηρεσία τῶν ἀγγελιαφόρων, ἡ ἐργασία στὰ ἐργαστήρια, ἡ ἀντικατάστασις τῶν ἀνδρῶν στὰ χωράφια καὶ στὴ γεωργία ἐν γένει. Γι' αὐτὸ ἀπεφάσισαν οἱ στή γεωργία ἄλλοι νὰ ὁργανώσουν αὐτοὶ μιὰ γυναικεῖον προπαρασκευὴ, νὰ καταγράψουν ἀπὸ τέτοια προπαρασκευὴ, νὰ καταγράψουν ἀπὸ τώρα τὶς ἐθελοντικὲς δυνάμεις καὶ νὰ τὶς ἔχουν τακτοποιημένες καὶ ἀμέσως στὴ διάθεσιν τοῦ ἔθνους, ὅταν θὰ προκύψῃ ἡ ἀνάγκη. Ἐξέδωκαν λοιπὸν ἕνα ἐρωτηματολόγιον, ποὺ περιέχει ὅλες τὶς ἐργασίες ποὺ μποροῦν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν. Κάθε γυναῖκα ποὺ θὰ θελήσῃ νὰ ἐργασθῇ ἐθελοντικῶς, θὰ σημειώσῃ τί ξέρει νὰ κάμῃ καὶ εἰς ποῖον κλάδον ἐπιθυμεῖ νὰ χρησιμοποιηθῇ. Ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ὑποστηρίζεται καὶ ἀπὸ τὴν ἑνωσιν τῶν Γυναικῶν, ποὺ ἀνήκουν στὴ Λεγεῶνα τῆς Τιμῆς.

Τρεῖς Δανίδες ἀρχιτέκτονες κατάρθωσαν τελευταίως νὰ θραβευθοῦν εἰς ἕνα διεθνὴ διαγωνισμόν, εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβαν μέρος 600 μηχανικοὶ ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων. Ἡ μιὰ ἐξ αὐ-

των ή κυρία Ragna Grubb, είναι γνωστή για τὸ «Σπίτι τῆς Γυναίκας», πού ἔχτισε στή Κοπεγχάγη, τὸ ὁποῖον εἶναι ἀπὸ τὰ καλύτερα ἔργα τῆς.

Γυναίκες ἀστρονόμοι. Αἱ κυρίαί Anne Cappon καὶ Cecilia Garoschkin, ἀστρονόμοι, διωρίσθησαν μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαντ. Ἡ πρώτη διακρίθη γιὰ τίς μελέτες τῆς ἐπὶ τοῦ ἡλίου, καὶ ἡ δευτέρα γιὰ ἕνα πῖνακα περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀστέρων, τὸν ὁποῖον οἱ ἀστρονόμοι χρησιμοποιοῦν ὡς ὑποτυπώδη. Τὸ Πανεπιστήμιον τοῦ Χάρβαντ ιδρύθη πρὸ 300 ἐτῶν καὶ μόνον μία γυναίκα εἶχε διακριθῇ ὡς τώρα ἐκεῖ, ὡς καθηγήτρια.

Στὴ Δανία ἐψηφίσθη νέος νόμος περὶ τῆς διακοπῆς τῆς κυήσεως. Κατ' αὐτὸν μπορεῖ ἡ γυναίκα νὰ διακόψῃ τὴν ἐγκυμοσύνην τῆς, ὅταν ἀπειλεῖται ἀπὸ σοβαροὺς κινδύνους ἡ υγεία καὶ ἡ ζωὴ τῆς. Δεύτερον, ἂν ἡ ἐγκυμοσύνη ἐπὶ πῶς κατόπιν θιασμοῦ, καὶ τρίτον ἂν ἀντιμένεται μετὰ θειαιότητος, ὅτι τὸ παιδί πού ῥα γεννηθῇ θὰ εἶναι κληρονομικῶς ἐπιβαρυνόμενο με φρενοβλάβειαν, ἡλιθιότητα, ἡ ἄλλες σοβαρὲς πνευματικὲς διαταράξεις, ἐπιληψίαν, ἡ ἂν θὰ πάσχη ἀπὸ σοβαρῆς, ἀνίατης σωματικῆς ἀσθενείας.

Ἡ διακοπὴ δὲν μπορεῖ κανονικῶς νὰ λάβῃ χώραν ὕστερα ἀπὸ τὸν τρίτον μῆνα, ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ σοβαρὸς κίνδυνος γιὰ τὴν υγείαν καὶ τὴν ζωὴν τῆς γυναίκας. Ἐὰν ἡ ἐγκυμοσύνη ἐπὶ πῶς κατόπιν θιασμοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ διακοπῇ, ἂν δὲν κατηγγέλθῃ τὸ ἔγκλημα στὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐὰν κατόπιν ἐρεύνης, ἐβεβαιώθῃ ἡ καταγγελία αὐτὴ ὡς ψευδής.

Ἐν συνδυασμῷ μετὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου πρόκειται νὰ ἰδρυθῶν δημόσια κλινικά, ὅπου τὰ ἄτομα ἀμφοτέρων τῶν φύλων θὰ κατατοπισθοῦν καταλλήλως στὰ ζητήματα τῆς σεξουαλικῆς υγιεινῆς καὶ ὅπου ἰδίως ἐπίτοκοι γυναῖκες θὰ λαμβάνουν ὁδηγίαν καὶ συμβουλὴς γιὰ τὴν κατάστασίν τους καὶ γιὰ τὰ διαθέσιμα δι' αὐτὰς δημόσια μέσα βοήθειας. Ἡ διακοπὴ τῆς ἐγκυμοσύνης θὰ ἐπιτρέπεται νὰ γίνεται μόνον σ' αὐτὰς τίς κλινικὰς. Ἡ κλινικὴ ἔχει καθήκον νὰ συμβουλευθῇ τὴν γυναίκα οὕτω πῶς, ὥστε νὰ προλαμβάνωνται ἐπιπλοαὶ καὶ περιττὰ ἐκτρώσεις. Ἡ κλινικὴ ὀφείλει νὰ ἐκδῶσι πιστοποιητικὸν περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἐκτρώσεως. Ἐὰν ἡ γυναίκα εἶναι 18 χρόνων χρειάζεται ἡ συναίνεσις τοῦ πατρὸς ἡ κηδεμόνος· ἀλλὰ καὶ ὅταν εἶναι μετὰ 18—21

χρόνων ὀφείλει κανονικῶς νὰ συναινέσῃ ὁ ἐξασκῶν τὴν πατρικὴν ἐξουσίαν· ἐξαιρέσεις μποροῦν νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὅψιν ἂν ἡ ἰδία προβάλλῃ μίαν αἰτιολογημένην ἐπιθυμίαν. Ἐὰν μὴ γυναίκα εἶναι ψυχοπαθὴς καὶ δὲν μπορεῖ νὰ καταλάβῃ τὴν σημασίαν τῆς ἐκτρώσεως, μπορεῖ ἡ αἰτιολογία νὰ γίνῃ ὑπὲρ αὐτῆς ἐκ μέρους κηδεμόνος ἡ μίαν ἀρχῆς. Ἐὰν ἡ γυναίκα εἶναι παντρεμένη καὶ ζῇ μετὰ τὸν ἄνδρα τῆς, ὀφείλει νὰ συναινέσῃ καὶ ἐκεῖνος. Τὴν ἐκτρώσιν θὰ κάμῃ μόνον δόκιμος ἰατρός, μαζὺ μ' ἕνα ἄλλον—συνήθως τὸν οἰκιακὸν ἰατρὸν τῆς γυναίκας. Ὁ ἰατρός ὡς καὶ τὸ προσωπικὸν τῆς κλινικῆς ὀφείλουν νὰ τηρήσουν τὴν ἐχεμύθειαν πού συνεπάγεται τὸ ἐπάγγελμά τους.

Ἐὰν ἡ γυναίκα διακόψῃ μόνη τῆς τὴν ἐγκυμοσύνην τῆς, μετὰ πρόσωπον ὅχι ἐντεταλμένο, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν τοῦλάχιστον τριῶν μηνῶν, ἔστω καὶ ἂν ὑπῆρχαν νόμιμοι λόγοι γιὰ τὴν ἐκτρώσιν.

Ὁ ἐντεταλμένος ἰατρός, πού προβαίνει στὴν ἐκτρώσιν, ἔστω καὶ ὡς βοηθός, καὶ γνωρίζει ὅτι δὲν ὑπάρχουν οἱ νόμιμοι ὅροι, τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν δύο ἔως τριῶν ἐτῶν, ἐὰν τὸ ἔκαμε ἀπὸ κερδοσκοπικοῦ σκοποῦς, ἡ ὅταν ἔβλαψε τὴν γυναίκα οὐσιαστικῶς, αὐξάνει ἡ τιμωρία μέχρι φυλακίσεως τεσσάρων ἐτῶν. Ἄτομον μὴ ἐντεταλμένον τιμωρεῖται μετὰ φυλάκισιν 8—12 ἐτῶν.

Τὴν 18ην Αὐγούστου ἔγιναν τὰ ἐπίσημα ἐγκαίνια τῶν θερινῶν ἐγκαταστάσεων τῆς «Λέσχης τοῦ Ἑργαζομένου Κοριτσιοῦ» παρὰ τὴν Ἀνω Βούλαν. Παρέστησαν ἡ Α. Β. Υ. ὁ πρίγκιψ Χριστόφορος, ὁ ὑπουργὸς τῆς Κρατικῆς Ἀντιλήψεως κ. Κοριζῆς, ἀλόκληρον τὸ διοικητικὸν προσωπικὸν τῆς Λέσχης καὶ πολλοὶ προσκεκλημένοι. Τὸν κ. Ὑπουργὸν προσεφώνησεν ἡ διευθύντρια δεσποινὶς Ἀμαλία Λυκουρέζου, εὐχαριστήσασα αὐτὸν γιὰ τὴν μέριμναν καὶ τὴν στοργήν, μετὰ τὴν ὁποίαν περιβάλλει τὸ κοινωφελὲς ἔργον τῆς Λέσχης. Ἀπαντῶν ὁ κ. Κοριζῆς εἶπε, σὺν τοῖς ἄλλοις, ὅτι, ἐκτὸς τῆς τακτικῆς ἐπιχορηγήσεως διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν δρᾶσιν τῶν εὐεργετικῶν αὐτῶν ὁργανώσεων, ἱδρυσεν τὸ Ὑπουργεῖον τοῦ δύο παραρτήματα τῶν λεσχῶν αὐτῶν στὸν Πειραιᾶ, ἕνα γιὰ κορίτσια κ' ἕνα γιὰ ἀγόρια, μετὰ ἕνα δὲ μῆνα πρόκειται ν' ἀνοίξῃ ὁμοίον ἱδρυμα στὸ Βόλο.

Τὴν 7ην Αὐγούστου κατετέθη στὴν Καβάλλα μετὰ πᾶσαν ἐπισημότητα ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Πουλιδεῖου Γηροκομείου.

Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ Συνεδρίου Ψυχαγωγίας τῆς Ρώμης. Τὸ 3ον Διεθνὲς Συνέδριον «Ἑργασία καὶ Χαρά» τῆς Ρώμης ἔληξε πρὸς τινος. 72 χῶραι, ἀπὸ τὰς πέντε ἡπείρους ἔστειλαν τοὺς ἀντιπροσώπους των εἰς αὐτό. Τὸ πρῶτον συνέδριον εἶχε συνέλθει εἰς Λὸς Ἀντζελες, τὸ δεύτερον εἰς Ἀμβούργον τὸ 1936.

Σήμερον, μετὰ τὴν ἑργασίαν πού ἔχει γίνῃ εἰς αὐτὰ τὰ συνέδρια, ἔχει ἀναγνωρισθῇ πλέον γενικῶς ἡ μεγίστη σημασία, τὴν ὁποίαν ἔχει δι' ἑκάστην χώραν καὶ διὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἐν γένει ἡ καλὴ ὁργάνωσις καὶ ἡ ὠφέλιμος διάθεσις τοῦ ἐλευθέρου καιροῦ τῶν ἐργαζομένων ἀνθρώπων, εἴτε ἐργατῶν, εἴτε ὑπαλλήλων, καὶ τῶν δύο φύλων. Ἰδίως εἰς τὴν Γερμανίαν, μετὰ τὴν μεγάλην λαϊκὴν ὁργάνωσιν «ἡ Δύναμις διὰ τῆς Χαρᾶς», ἔχουν γίνῃ καταπληκτικαὶ πρόοδοι εἰς τὸν τομέαν τῆς ψυχαγωγίας, ἀλλὰ καὶ τῆς μορφώσεως τῶν ἐργαζομένων, εἰς τὰς ἐλευθέρους τῶν ὥρας. Εἶναι ὑποδειγματικὰ τὰ σχετικὰ συστήματα καὶ ἔργα, πού ἐδημιουργήθησαν ἐν Γερμανίᾳ. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἡ μεγάλη ὁργάνωσις «Ντοπολαθόρο» («Μετὰ τὴν Ἑργασίαν») ἔχει ἐπιτελέσει θαύματα εἰς τὸν κλάδον αὐτόν.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου τῆς Ρώμης εἶναι ἀξιοσημεῖωτοι. Μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχει καὶ μία πού συνιστᾷ τὴν ἀπόδοσιν μεγαλυτέρας ἢ μέχρι τοῦδε ἑργασίας εἰς τὸν ἀθλητισμὸν καὶ τὴν γυμναστικὴν τῶν ἐργαζομένων. Ἐπίσης συνιστᾶται καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ μόρφωσις τῶν ἐργατῶν καὶ ὑπαλλήλων. Ἐνα ψήφισμα τοῦ συνεδρίου λέγει τὰ ἑξῆς: «Ἡ συμμετοχὴ τῶν ἀνθρώπων τῆς ἑργασίας εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ζωὴν τοῦ ἔθνους των προστατεύει τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν κατὰ τοῦ ἀποσυνθετικοῦ καὶ ὀμμοῦ ὕλισμου, δημιουργεῖ χαρῶν ἀνθρώπους μετὰ τὴν διάθεσιν πρὸς ἑργασίαν καὶ μετὰ ἐθνικὴν συνειδησιν καὶ ὁδηγεῖ εἰς αὐξάνσιν τῆς ἀποδοτικότητος τοῦ ἀτόμου πρὸς ὄφελος τῆς ὁλότητος».

Καθῆκον τῶν ἐργοδοτῶν εἶναι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὸν ἀνθρώπον, πού προσφέρει εἰς αὐτοὺς τὴν ἑργασίαν του καὶ τὰς δυνάμεις του. Συνεπῶς, ὀφείλουν νὰ φροντίζουν διὰ τὴν κατανομήν τῆς ἑργασίας κατὰ τρόπον, ὥστε κανεὶς τῶν μισθωτῶν τῶν νὰ μὴ κάμπτεται ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῆς. Διότι φορεὺς τῶν κυρίων ἐνεργειῶν, πού παρέχει τὴν ἑργασίαν καὶ εὐημερίαν εἶναι πάντοτε ὁ ἄνθρωπος καὶ ὄχι τὸ χρεῖμα ἢ αἱ μηχαναί.

Τὸ Γραφεῖον Εὐρέσεως Ἑργασίας τοῦ Ε.Σ.Ε. τοῦ ὁποῖου διεκότη ἡ λειτουργία κατὰ τὸν μῆ-

να Αὐγούστου, ἤρχισε πάλιν τὰς ἑργασίας του ἀπὸ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου. Εἶναι δὲ ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην 5—7½ μ. μ., πλὴν τοῦ Σαββάτου. Τὸν Ἰούλιον κατάρθωσε νὰ τοποθετήσῃ 43 ἐν ὄλῳ γυναῖκες, ἡτοὶ 2 διδασκάλισσες, 2 ἐργάτριες, 1 καμαριέρα, 8 καθαρίστριες, 8 μαγειρίσσεις, 5 ἡσοκόμες, 4 παιδαγωγούς, 2 ράπτριες καὶ 11 ὑπηρετίες. Τὸ Γραφεῖον ἐξυπηρετεῖ, ὡς γνωστὸν, τόσον τοὺς ἐργοδότας, ὅσον καὶ τὰς ἐργαζομένας ἐν τῇ ὥρᾳ.

Ἡ 4η Αὐγούστου στὴν «Κονίστρα» τὰ Ε.Σ.Ε. Εἰς τὴν «Κονίστραν» ἐωρτάσθη ἡ 4η Αὐγούστου, γιατί δὲν ἔπρεπε ν' ἀφεθοῦν τὰ μικρὰ νὰ μὴ καταλάβουν τὸ μεγαλεῖον τῆς ἡμέρας αὐτῆς. Ἀπὸ τὸ πρῶτον μαζεύτηκαν ὄλα φρεσκοντυμένα καὶ χαρούμενα· τὰ ἐσυνώδευσαν καὶ ἀρεκτοὶ γονεῖς. Πρῶτα πρῶτα ἐγίνε ἡ ἐπαρσις τῆς σημαίας, μετὰ τὰ παδιὰ εἰς στάσιν προσοχῆς· μετὰ, μὴ μικροῦλα ἀπήγγειλε τὸ ποίημα τῆς Σημαίας, κατόπιν ἐγίνε ὠραία παρέλασις, ψάλλοντας τὸν ὕμνον τῆς Νεολαίας. Μαζεμένα ὄλα τὰ παιδιὰ κάτω ἀπὸ τὰ πεῦκα, ἄκουσαν μετὰ προσοχὴν τὸν κ. Χρηστόπουλον, ἐνθουσιώδη πατριώτη καὶ ἐθνικὸ ποιητὴ, πού τοὺς ἐξήγησε μετὰ ὠραία λόγια τὴν ἱστορικὴν ἡμέραν.

Ἐπηκολούθησαν τραγούδια, ποιήματα, χοροὶ καὶ σὸ τέλος τὰ παιδιὰ ἀνῆρτησαν σὸ νέο γραφεῖον τῆς «Κονίστρας» τῶν τῶν εἰκόνες τοῦ λαοφιλοῦς Βασιλέως, τοῦ στοργικοῦ τῶν πατέρων Ἰωάννου Μεταξᾶ, καὶ τοῦ θερμοῦ προστάτου τῆς «Κονίστρας» Ὑπουργοῦ, κ. Κοτζιά, ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ μετὰ ὅλον τὸν παιδικὸ ἐνθουσιασμό.

ΘΕΣΠΙΑΣ Γ. ΚΟΚΟΛΗΣ
πρόεδρος τοῦ τμήματος Φυσικῆς
Ἀγωγῆς καὶ Ψυχαγωγίας.

Εἰδήσεις ἀπὸ τὴ Βραζιλία. Ἐγνωρίζαμεν ἤδη τὰς σημαντικὰς προόδους τοῦ φεμινισμοῦ στὴν Νότιον Ἀμερικὴν. Ὡς τόσο οἱ ἀναγνώστρες μας θὰ ἐκπλαγοῦν ὅταν μάθουν ὅτι στὴν Βραζιλίαν ἱδρύθη Γυναικεῖα Ἐνωσις ἀρχιτεκτόνων καὶ μηχανικῶν, ἔχουσα τὴν ἑδρὰ τῆς σὸ Ρίον Ἰανέιρον.

Ἡ Γυναικεῖα Ἐνωσις Δικηγόρων τῆς Ἀγγλίας σχεδιάζει νὰ τιμῇ ἐπαξίως τὴν μνήμην τῆς Κρυσταλλίας Μὰκ Μίλλαν, πού ὑπῆρξε καθ' ὅλον τὴν βίον γενναία ὑπερασπίστρια τῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας. Σκοπὸς τῆς Ἐνώσεως εἶναι νὰ συλλέξῃ δι' ἐράνων ἀρκετὸν ποσόν, ὥστε νὰ ἱδρῇ ἐτήσιον βραβεῖον 20

λίρων, προοριζόμενον για τις φοιτήτριες της Νομικής. Το περίσσευμα του ποσού θα διανεμηθή μεταξύ των τεσσάρων μεγάλων οργανώσεων, στις οποίες αφιέρωσεν η Μίλλαν τα τελευταία χρόνια της ζωής της: Διεθνές Open Door, Άγγλικόν Συμβούλιον για την ύπηκοότητα της εγγάμου γυναίκας, Ένωσιν υπέρ της Ήθικης και της Κοινωνικής Υγείας και Συμβούλιον του Open Door.

Η κυρία Νίττι—Ντόλσι, κόρη του τέως πρωθυπουργού της Ιταλίας Φραγκίσκου Νίττι, παρουσίασε στη Σορβόνη τον περασμένο Ιούλιο την διατριβήν της επί της γραμματικής των αρχαίων Ινδιών. Η κ. Ντόλσι συνεπλήρωσε το επισημονικόν της έργον, κατόπιν έτών μελέτης, σ' ένα δύσκολον κλάδο, που οι ειδικοί είναι σπάνιοι. Της απενεμήθησαν τά συγχαρητήρια της επιτροπής. Ίδου μία λαμπρά αρχή σταδιοδρομίας της! πράγματι η κ. Ντόλσι σκέπτεται να συνεχίση τις εργασίες της. Οι μελέτες της όμως δεν την κράτησαν μακριά απ' τον κόσμο. Είναι μητέρα και ένθερμος συνεργάτις του συζύγου της, που είναι μηχανικός.

Κατ' είδήσεις εκ Στοκχόλμης, η Σουηδική Κυβέρνησις απέφασισε την ίδρυσιν και δευτέρου μεγάλου Ραδιοφωνικού Σταθμού των 100 κιλοβάτ. Ο σταθμός αυτός θ' άνεγερθή εις το Φαλούν της Βορείου Σουοδίας, την δε κατασκευήν και εγκατάστασίν του ανέλαβεν η «Τελεφονκέν». Ο πομπός του Φαλούν θ' άκούεται εις μήκος κύματος 276,2 μ. Ο νέος αυτός Σουηδικός Σταθμός θα έφοδιασθή με όλας τάς τελειοποιήσεις της ραδιοφωνικής τεχνικής των ήμερών μας. Πέρυσι μόλις είχαν αρχίσει την λειτουργίαν του και άλλος σουηδικός ραδιοφωνικός σταθμός των 110 κιλοβάτ επίσης, εις το Χέρμπυ, δηλαδή εις το νότιον άκρον της Σουηδίας.

Η λουτρόπολις των έργατων και υπαλλήλων. Πολλοί και ώραίαι είναι αί λουτροπόλεις παρά την Βόρειον θάλασσαν και την Βαλτικήν. Αί πλείοται δέ από αυτάς ανήκουν εις την Γερμανίαν. Έν τούτοις, αί λουτροπόλεις αὐταί δεν είναι, θεθαίως, έπαρκεις διά τά 25 εκατομμύρια των εργαζομένων έν Γερμανία. Άλλως τε διά τούς εργάτας και υπαλλήλους, αί σήμερον υπάρχουναι λουτροπόλεις αποτελοῦν, ως γνωστόν, πολυτέλειαν ανέφικτον διά τά πτωχικά των θαλάντια. Αφ' ότου το Γερμανικόν Μέτωπον Έργασίας, διά της θαυμασίας οργανώσεώς του, της αποκαλουμένης «η Δύναμις διά της Χαράς», ήρχισε να παρέχη εις όλους τούς έρ-

γαζομένους τά μέσα της πλήρους αναψυχής και την δυνατότητα μακρυνών ταξειδίων κατά την περίοδον της άδειας των έναντι έλαχίστου τιμήματος, κατεδείχθη η έπιτακτική ανάγκη της δημιουργίας μεγάλων ειδικών λουτροπόλεων διά τά εκατομμύρια των μισθωτών. Ο άρχηγός της έν λόγω Οργανώσεως δόκτωρ Ροθέρτος Λάϋ έσχε λοιπόν την ώραίαν πρωτοβουλίαν της ιδρύσεως τεσσάρων κολοσσιαίων εργατικών λουτροπόλεων. Η πρώτη έξ αὐτών δημιουργείται ήδη από διετίας εις την θέσιν Μουκράν της ώραίας νήσου Ρϋγκεν, εις την Βαλτικήν θάλασσαν.

Η τοιοθεσία της νέας ταύτης λουτροπόλεως είναι θαυμασία. Την μίαν πλευράν της σχηματίζει ένα πυκνότατον δάσος, την δε άλλην η θάλασσα. Κτιζεται δι' 20.000 άτομα, που θα διαμένουν έκαστοτε εκεί επί 10 ή 15 ημέρας κατά την εποχήν της θερινής ή φθινοπωρινής άδειας των. Θα είναι δηλαδή η πόλις των 20 χιλιάδων κατοίκων. Όταν θα φεύγουν από αὐτήν αί δύο μυριάδες των παραθεριστών, θα τάς διαδέχωνται άλλαι δύο μυριάδες και οὕτω καθεξής επί 6 ή 7 μήνας του έτους. Ήδη έχει προεκταθή η σιδηροδρομική γραμμή μέχρι των λουτρών, όπου έχει κτισθῇ ειδικός σταθμός. Επίσης εκτίσθησαν και αποβάθραι διά μεγάλα πλοία. 3000 εργάται ασχολούντα με τάς εργασίας της ανοικοδομήσεως.

Τό εκπληκτικόν είναι ιδίως, ότι όλόκληρος αὐτή η «πόλις» αποτελεῖται κυρίως από έν και μόνον κτίριον τεραστίων διαστάσεων, έκτισμένον διά 20.000 άτομα και προικισμένον με όλας τάς νεωτέρας αναπαύσεις και τελειοποιήσεις. Είναι ένα γιγαντιαίον «ξενοδοχείον», του όποιου η πρόσοψις έχει μήκος... 5½ χιλιόμετρων! Τό σχήμα του κτιρίου είναι στενόν και επίμηκες. Η πρόσοψις του δεν αποτελεί μίαν μονότονον ευθείαν γραμμήν, αλλά κάμνει ώραίους έλιγμούς, ακριβώς όπως και η παραλία με την «πλάζ» της. Όλα τά παράθυρα των δωματίων βλέπουν προς την θάλασσαν. Επίσης μέγα μέρος της προσόψεως καταλαμβάνουν μακρότατοι έξωσται και ώραίαι θεράνται. Η «πλάζ» θα έχη μήκος 8 χιλομέτρων και πλάτος 32 μέτρων. Εις αὐτό τό τεράστιον ξενοδοχείον θα κατοικοῦν ταυτόχρονως 20.000 εργάται και υπάλληλοι. Παρά τό ξενοδοχείον θα υπάρχη και μία άχανής και ώραία αίθουσα χοροῦ, έορτών και συγκεντρώσεων, εις την όποίαν θα εὔρισκουν θέσιν όλοι οί 20.000 κάτοικοι.

Εις την πρόσοψιν του ξενοδοχείου υπάρχουν

δέκα εξέχοντα σημεῖα κυκλικώς έκτισμένα. Μεσα εις αὐτά υπάρχουν μεγάλα έστιατόρια, καφενεῖα, άναγνωστήρια, σαλόνια, αίθουσαι παιγνιδίων και σπόρ κλπ. Έν τούτοις μία συγχρονισμένη λουτρόπολις χρειάζεται θεθαίως και άλλα πράγματα, έκτός των λουτρών, της κατοικίας και του φαγητοῦ. Κτιζονται επίσης: ένας μεγάλος κινηματογράφος, δύο άπέραντοι πισναι κολυμβήματος (δι' ημέρας ύροχεράς ή ψυχράς), δύο αίθουσαι γυμναστικής, ένα κολοσσιαίον γκαράζ διά 2000 αυτοκίνητα, ένα νοσοκομείον, (που εύρίσκεται σχεδόν άόρατον έντός δάσους), ακόμη δε και ένα σχολείον, όπου θα παραδίδωνται μαθήματα, επί δύο ώρας μόνον της ημέρας, εις τά παιδιά των εργατών και υπαλλήλων, όσοι θα έρχωνται εκεί οικγενειακώς! Μία ιδιαιτέρα μικρά πόλις άνεγειρεται πλησίον της λουτροπόλεως και διά τούς μονίμους υπαλλήλους αὐτής.

Ελπίζεται ότι την προσεχή άνοιξιν θα δυνηθῇ ν' αρχίσῃ η λειτουργία της γιγαντιαίας ταύτης και πρωτοτύπου λουτροπόλεως. Θα έπακολουθήσῃ τότε διαδοχικώς η ίδρυσις και των έτέρων τριών λουτροπόλεων διά τούς εργάτας και υπαλλήλους της Γερμανίας—της χώρας, εις την όποίαν εφαρμόζεται έν νέον σύστημα πρακτικού σοσιαλισμοῦ, που είναι ωφέλιμος διά την υγείαν του εργαζομένου λαοῦ και οδηγεί εις την άνύψωσιν της έν γένει κοινωνικής του θέσεως.

Μητέρα 12 παιδιών, μέλος των Φ. Β. Κ. κάτοχος όκτώ πανεπιστημιακών τίτλων, συγγραφεύς βιβλίων και πολλών άρθρων, αρχιτέκτων διεθνούς φήμης, μέλος της προεδρικής Οργανώσεως προς καταπολέμεισιν της άνεργίας, καθηγήτρια, πρόεδρος εταιρείας, τέτοιοι είναι οί τίτλοι της Dr. Lillian M. Gibbert, η όποία προσαγόρευσε τελευταίως τό γυναικείον τμήμα της συγκεντρώσεως των Φ. Β. Κ. του Πανεπιστημίου της Πενσυλθανίας.

Ωμίλησε διά την στενήν σχέσιν, που υπάρχει μεταξύ παραγωγής, πωλήσεως και καταναλώσεως, βλέπουσα εις την μελέτην των θεμάτων αὐτών τό φάρμακον της άνεργίας. Τό άκροσπήριόν της, προσθέτει τό «Δελτίον» της Φιλαδελφείας, γοητεύθηκε από την ζωηρότητα, τό ώραίον παρουσιαστικόν και την νεανικήν εμφάνισιν της Dr. Lillian M. Gibbert, σχεδόν τόσον, όσο και από τό ένθουσιώδες της κήρυγμα.

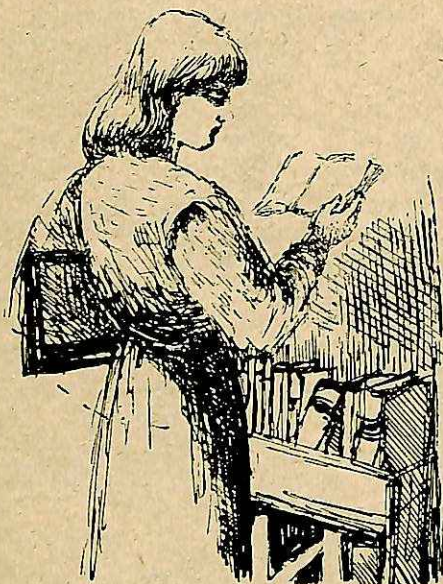
Παγκόσμιος ημέρα των ζώων. Η 4η προσεχούς Οκτωβρίου θα έορτασθῇ και έφέτος, έν Ελλάδα, ως παγκόσμιος ημέρα των ζώων, με

την συνεργασίαν των κατά τόπους παραρτημάτων της έν Αθήναις Εταιρίας Προστασίας των Ζώων, και των αντιπροσώπων της, προεδρευομένη υπό της Α. Β. Υ. της Πριγκηπίσσης Αϊκατερίνης. Ο έορτασμός έτέθη υπό την προστασίαν μεγάλης Επιτροπής, προεδρευομένης από τον Μακαριώτατον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών και Πάσης της Ελλάδος, κ. Χρυσόστομον, άπαρτιζομένης από τούς κ. κ. Υπουργούς Γεωργίας, Παιδείας, Κρατικής Υγιεινής και Αντιλήψεως, τούς κ. κ. Πρεσβευτάς Νοτιοσλαβίας, Ιταλίας, Ηνωμένων Πολιτειών, Μεγάλης Βρετανίας, τούς κ. κ. Δημάρχους Αθηνών και Πειραιώς, τον Πρόεδρον του Έλληνικού Έρυθροῦ Σταυροῦ κ. Αθανασάκην, τον Πρόεδρον του «Παρνασσού» κ. Ιπποκ. Καραβιάν, της Χ.Α.Ν. κ. Α. Πασπάτην, του Έθνικοῦ Συμβουλίου Έλληνίδων κ. Σ. Δημαρά, του Συλλόγου Γονέων κ. Σ. Φράγκου, του Λυκείου των Έλληνίδων κ. Παρρέν, τον Διευθυντήν του Κολλεγίου Αθηνών κ. Όμηρον Ντέις, τον Διευθυντήν του Ιταλικού Ίνστιτούτου, τάς κ. κ. Σ. Ντεμίντωφ, Α. Χωρέμη-Μπενάκη, Ρ. Παπαδοπούλου, Έσμε Κρώθς και τούς κ. κ. Ι. Δροσόπουλον, Α. Μπενάκην, Ρ. Έμπεδοκλήν, Ουίλλιαμ Μίλλερ, Δ. Γ. Καμπούρογλου, Χ. Λαγουδάκην, Ουίλλιαμ Ρήζ, Ιωάν. Αθηνογένην και Άλέξ Α. Πάλλην, γεν. γραμματέα της Ε.Π.Ζ.

Ετελέσθησαν τά έγκαίνια της λειτουργίας του Δημοσίου Μαιευτηρίου εις τό επί της όδοῦ Ζαλοκώστα καταλλήλως διαρρυθμισθέν κτίριον, όπου έγκατεστάθη. Κατά την τελετήν παρέστησαν αντιπρόσωποι του Υπουργείου Υγιεινής, καθηγηταί του Πανεπιστημίου και πολλοί ιατροί. Με τό νέον αὐτό κοινωφελές ίδρυμα, που θα λειτουργήσῃ αναμφιβόλως με όλους τούς κανόνες της έπιστήμης, της υγιεινής και της καθαριότητος, ευθίζεται στο παρελθόν τό άπαίσιον Μαιευτήριον της όδοῦ Ακαδημίας.

Τό ιπτάμενον εργαστήριον. Τό Γερμανικόν Ίνστιτούτο Αεροπορικῶν Επιστημονικῶν Έρευνῶν κατήρτισεν έσχάτως ένα ιπτάμενον φυσιολογικόν εργαστήριον, δηλαδή ειδικώς κατασκευασμένον αερόστατον, χωρητικότητος 3500 κυβικών μέτρων. Τό αερόστατον αὐτό θ' άνέρχεται ύψηλά εις τον αἰθέρα, υπεράνω της πόλεως Μπίττερφελτ, και θα προβαίνει εις μετεωρολογικὰς μελέτας σχετικώς με την θερμοκρασίαν, την πυκνότητα του αέρος κλπ. εις τά ύψηλά στρώματα της ατμοσφαιρας. Ίδίως όμως τό αερόστατον αὐτό θα προβῇ εις έρεῦνας επί των ακτίνων του ήλίου εις τάς ύψηλάς σφαιρας

(άκτίνες «Ultra-Gamma»), διά τὰς ὁποίας ἡ ἐπιστήμη δὲν ἔχει καταλήξει ἕως σήμερον εἰς σαφὴ συμπεράσματα. Μεταξὺ ἄλλων πρόκειται νὰ διαπιστωθῇ κατὰ πόσον αἱ ἀκτίνες αὐταὶ ἔχουν σχέσιν μὲ τὰς κηλίδας τοῦ ἡλίου.

Ἐκδόσεις

Τὸ ἄριστον περιοδικὸν «Κρητικὲς Σελίδες», ποὺ ἐκδίδει στὸ Ἡράκλειον ἡ κ. Θάλεια Καλλιγιάννη, εἶχε τὴν ὥραϊαν ἔμπνευσιν ὅς ἀφιέρωσιν τὸ τριπλοῦν τεῦχος Ἀπριλίου—Μαΐου—Ιουνίου στὸ βίον καὶ στὸ ἔργο τοῦ Γιάννη Κονδυλάκη. Συνειργάσθησαν στὸ τεῦχος αὐτὸ οἱ γνωστότεροί μας λογοτέχναι κ' ἐτίμησαν τὴ μνήμη τοῦ παλαιμάχου δημοσιογράφου, ποὺ εἶχε δημιουργήσει ὡς χρονογράφος μιὰ ἀτμόσφαιρα ὅλως ἐξαιρετικὴ κ' ἐπὶ τριάντα χρόνια τὰ χρονογραφήματα τοῦ «Διαβάτου» ἦσαν ὁ ἀπαραίτητος σὺντροφος τῆς παρελθούσης γενεᾶς.

Ἐλάβαμε τὸ τεῦχος τοῦ Ἰουνίου τοῦ περιοδικοῦ γιὰ τὴ Μεταρρύθμιση τοῦ Ἡμερολογίου, ἐκδιδομένου στὴ Νέα Ὑόρκη.

Ἐπίσης ἐλάβαμε τὸ τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ I' Hellenisme Contemporain, ποὺ ἐκδίδει στὰς Ἀθήνας ἡ κ. Ερ. Ἀβατουγγέλου.

Ἐξεδόθη μὲ τὴν συνήθη φιλοκαλίαν τὸ τέταρτον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ «En Grèce», ποὺ

ἐκδίδει τὸ Ὑφυπουργεῖον Τουρισμοῦ καὶ Τύπου. Ἡ καλλιτεχνικὴ αὐτὴ ἔκδοσις παρουσιάζει κατὰ τὸν ὀραϊότερον τρόπον τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰς καλλονὲς τῆς Ἑλλάδος, τὰ καλλιτεχνήματα τῆς ἀρχαιότητος, ὥς καὶ τὰ ὥραϊα τοπία τῆς Ἑλληνικῆς γῆς εἰς εἰκόνες ἀριστοτεχνικὰ καὶ εἰς ἀπαράμιλλον ἐκτέλεσιν. Τὴν ἔκδοσιν τοῦ ὥραϊου αὐτοῦ περιοδικοῦ, ποὺ τιμᾷ πραγματικὰ τὴν Ἑλλάδα, ἐπιμελεῖται ὁ κ. Τάκης Μπαρλάς, ποὺ εἶναι ἄξιος συγχαρητηρίων.

Ἐλάβαμε εἰς κομψὸν ἔντυπον τὴν ἀπάντησιν τῆς λαϊκῆς Ἀμπερτίν εἰς τὴν προσφώνησιν ποὺ ἔκαμε ἡ θαρώνη Μποέλ στὸ Ἐδιμβούργο, κατὰ τὸ ἰωβηλαῖον καὶ τὴν πεντηκονταετηρίδα τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Γυναικῶν.

Ἐλάβομεν τὸ 1—2 τεῦχος τοῦ Γεωργικοῦ Δελτίου, ποὺ ἐκδίδει ἡ Ὑπηρεσία Γεωργικῶν καὶ Οἰκονομικῶν Μελετῶν τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

Ἐλάβομεν τὸ τεῦχος Μαΐου—Αὐγούστου τοῦ περιοδικοῦ «τὸ Παιδί», μὲ ἐνδιαφέρονσαν καὶ πλουσίαν, ὡς πάντοτε, ὕλην. Τὸ περιοδικὸν αὐτὸ ἐκδίδει, ὡς γνωστόν, ἡ Γεν. Ἑταιρεία πρὸς προστασίαν τῆς παιδικῆς καὶ ἐφηβικῆς ἡλικίας.

Ἐπίσης μᾶς ἐστάλη τὸ ὑπόμνημα τῆς γεν. γραμματέως τοῦ Δ. Σ. Γ. δεσπ. Λουίζας θάν Ἐγκεν «Τὸ πνεῦμα καὶ τὸ ἔργον τοῦ Διεθνοῦς Συμβουλίου Γυναικῶν», ποὺ ἐπέδωκεν εἰς τὴν ἐπίτιμον πρόεδρον λαϊκὴν Ἀμπερτίν κατὰ τὴν ὑποδοχὴν τῶν συνέδρων εἰς τὴν ἔπαυλιν τῆς.

Ἐπίσης ἐλήφθησαν εἰς τὰ γραφεῖά μας αἱ ἐφημερίδες Σπαρτιατικὰ Νέα, Ἐπὶ τῆς Φωνῆς τοῦ Αἰγίου, Καστοριά, Ἀγ. Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος, Ἐρευνα Αἰγίου κλπ.

Ὑπὸ τοῦ Ε. Σ. Ε. ἐξεδόθη εἰς κομψὸν τεῦχος τὸ Ἱστορικὸν τοῦ Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων. Ἡ γεν. γραμματεὺς του, κυρία Εὐαγγελινὴ Βάρδα, ἡ ὁποία ἐξεπόνησε τὸ λίαν ἐνδιαφέρον αὐτὸ Ἱστορικόν, ἀφηγεῖται τὴν ὥραϊαν καὶ κοινωφελὴ δρᾶσιν τοῦ Ε. Σ. Ε. ἐπὶ μιᾶν εἰκοσαετίαν, ἥτοι ἀπὸ τοῦ 1908—1938. Οἱ ἐνδιαφερόμενοι γιὰ τὴν ἐξέλιξιν τῆς γυναικείας κινήσεως στὴν Ἑλλάδα θὰ εὕρουν στὸ τεῦχος αὐτὸ πλείστας πληροφορίας ἀξίας προσοχῆς. Αἱ ἀναγνώστριά μας μποροῦν νὰ τὸ ζητήσουν ἀπὸ τὰ γραφεῖά μας.

Ὁ Σύλλογος Κυριῶν ὑπὲρ τῆς Γυναικείας παιδείας ἐξέδωκε τὴν ἔκθεσιν τῶν πεπραγμένων κατὰ τὸ ἔτος 1937. Τὸ καλὸ αὐτὸ σωματεῖον διανύει ἤδη τὸ ὅβον ἔτος τοῦ βίου του καὶ περιβάλλεται ἀπὸ τὸ κοινὸν μ' ἐκτίμησιν καὶ ἀγάπην.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΕΛΛΗΝΙΔΑ».

Ἀγαπητὴ Ἑλληνίς.

Ἀπὸ ἓνα ὀλιγοήμερο ταξεῖδι γιὰ πρώτη μου φορὰ στὴν Κρήτη, ἀπεκόμισα τὶς πιὸ ὥραϊες ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν ὀμορφίαν τοῦ νησιοῦ, τὴν φιλοξενίαν τῶν Κρητικῶν, τὸν θαυμασμό μου γιὰ τὶς ἀρχαιότητες Κνωσσό, Φαιστό, Γόρτυνα, τὸ θαῦμα μουσεῖο τοῦ Ἡρακλείου· ὅλα αὐτὰ εἶναι γνωστά καὶ δὲν εἶμαι ἐγὼ ἡ πρώτη οὔτε ἡ ἐιδικὴ γιὰ νὰ τὰ περιγράψω, πάντως ἔφυγα ἐνθουσιασμένη. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ θὰ ἤθελα ἐδῶ στὴν «Ἑλληνίδα» νὰ πῶ γιὰ μᾶς τὶς γυναῖκες, ποὺ ἰδίως τώρα τελευταῖα ἐργαζόμεθα μὲ τόση προθυμία παντοῦ γιὰ τὴν κοινωνικὴ πρόνοια καὶ πρὸ παντὸς τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιο Ἑλληνίδων, ποὺ ἀνέκαθεν παρακολουθεῖ ὅλα τὰ γυναικεῖα ζητήματα, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχη μιὰ πιὸ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὰ γυναικεῖα σωματεῖα τῶν ἐπαρχιῶν. Καὶ ναὶ μὲν γίνεται αὐτὸ ἐν μέρει, ἰδίως διὰ τῆς «Ἑλληνίδος», ἀλλὰ ἀκόμη πιὸ πολὺ θὰ ἔπρεπε. Ἐγὼ εἰς τὸ Ἡράκλειον ἐπιθυμοῦσα νὰ δῶ τί κάνει ἐκεῖ ἡ γυναικεῖα προσπάθεια διὰ τὰ ζητήματα ποὺ πρέπει σήμερα τόσο πολὺ νὰ μᾶς ἀπασχολοῦν καὶ ποὺ τόσο προσπαθεῖ καὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀντιμετωπίσῃ· ἡ προστασία τῆς γυναικῆς, ἡ βοήθεια τῆς οἰκογενείας, ποὺ εἴτε λόγω ἀσθενείας τοῦ ἀνδρός, ποὺ εἴτε λόγω ἀνεργίας, ὑποφέρει, τὸ ἐργαζόμενον κορίτσι, ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὸ χωριὸν τοῦ ἐντελῶς ἀβγαλτοῦ καὶ τὸ χάνομε μέσα στὴ βιοπάλη, ποὺ ὅλοι οἱ κίνδυνοι τὸ ἀπειλοῦν καὶ κατόπιν τὸ ζήτημα τῆς κατευθύνσεως τῆς νεολαίας σὲ νέους ὀρίζοντας· καὶ αὐτὸ ἐλλληνικοὺς καὶ μὲ θάσεις ποὺ πάλι ἔθεσε σήμερον μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας, ἡ Κυβέρνησις.

Εἶδα λοιπὸν μὲ μεγάλη μου χαρὰ εἰς μιᾶν συγκέντρωσιν ἢ μᾶλλον σύσκεψιν τῶν κυριῶν τοῦ Ἡρακλείου, ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνην ὁ ἐνθουσιώδης Δήμαρχος κ. Γεωργιάδης νὰ μᾶς κἀνὴν στὸ Διμαρχεῖο, νὰ γίνεσθαι τόση προσπάθεια γιὰ ὅλα αὐτὰ καὶ τόσες ὥραϊες σκέψεις καὶ γνώμες ἐπεκράτησαν καὶ ἀντηλλάγησαν, ὥστε δὲν ἔπρεπε νὰ ἀφήσω καὶ νὰ μὴν ἀναφέρω καὶ σὲ μᾶς ἐδῶ τὸν ἐνθουσιασμό τῶν Κυριῶν τοῦ Ἡρακλείου, ποὺ πραγματικὰ ἐργάζονται μὲ ζῆλον γιὰ τὴν βελτίωσιν τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων.

Παρέστησαν αἱ κυρίαι Μ. Κουλούρα, Ὁλ. Βογιατζάκη, Κ. Φανουράκη, Ντουλάκη, ποὺ ἐργάζονται στὸ Πατριωτικὸν Ἰδρυμα' συσσί-

τια, βρεφοκομεῖο, παιδικὲς ἐξοχὲς, καὶ μάλιστα ἐκεῖνες τὶς μέρες, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν Δήμαρχόν τους, ἐφρόντιζαν γιὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῶν παιδιῶν στὴν ἐξοχήν. Ἐκεῖ ἐγνώρισα καὶ τὴν κ. Βουρλώτου, πρόεδρον τοῦ Μορφωτικοῦ Συλλόγου Ἡρακλείου, ποὺ ἔχει τόση δρᾶσι καὶ ποὺ μᾶς ἔστειλε καὶ τὶς ἐκλεκτὲς κοπέλλες γιὰ τὸν ἑορτασμόν τῆς 4ης Αὐγούστου. Φαινόμενον ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἐργατικότητος ἡ κυρία Μ. Πετράκη, ἀρχηγὸς τῶν Ἑλληνίδων Ὀδηγῶν Ἡρακλείου. Πρόεδρος τῶν εἶναι ἡ κυρία Ἀνεμογιάννη καὶ σύμβουλος ἡ κυρία Γιαμαλάκη καὶ ἄλλες. Μὲ τὶς ὁδηγοὺς, ὑπὸ τὴν συνοδείαν τῆς κ. Πετράκη, συνεταξιδεύσαμε ὡς στὸν Πειραιᾶ, καὶ πῆγαν γιὰ κατασκήνωσιν στὸ Σούνιο, ποὺ τὶς ἐκάλεσαν οἱ δικές μας. Τὶ ἐνθουσιασμό εἶχαν αὐτὰ τὰ παιδιά, ποὺ τὰ περισσότερα ἤρχοντο γιὰ πρώτη φορὰ στὴν πωτεύουσα· πόσα καλὰ προσφέρει καὶ ὁ Ὀδηγησιμὸς στὰ παιδιά· καὶ στὸ Ἡράκλειο ἔχει ἀρκετὰ προσοδεύσει.

Στὴν συγκέντρωσιν αὐτὴ εἶπαμε καὶ γιὰ τοὺς παιδικοὺς κήπους χαρὰς, τοὺς περιέγραψα τὴν ἰδική μας «Κονίστρα», πῶς λειτουργεῖ κ.τ.λ., ὁ κ. Δήμαρχος μοῦ ἐξήγησε περισσότερα στοιχεῖα καὶ τοὺς ἐστειλα, διότι πρόκειται γρήγορα καὶ ἐκεῖ νὰ λειτουργήσουν ἀνάλογα κέντρα παιδιῶν.

Τώρα, στὸ Ἡράκλειο, τὴ φροντίδι τοῦ Ὑπουργείου Διοικήσεως Πρωτευούσης καὶ τοῦ φιλάθλου Ὑπουργοῦ κ. Κοτζιά, πρόκειται νὰ γίνῃ ἓνα λαμπρὸν Στάδιον, ποὺ θὰ μποροῦν νὰ γίνωνται ἐκεῖ καὶ διεθνεῖς ἀκόμη ἀγῶνες· ἀλλὰ κυρίως θὰ τραβήξῃ τὴ νεολαία ὁ Σ τ ῖ - β ο ς, ὁ ἱερός αὐτὸς χώρος, ποὺ διαπλάττει σώματα καὶ ψυχές.

Ἐπίσης θαλάσσινα σπορ γίνονται τώρα μὲ τὴν ἴδρυσιν τῆς Ναυτικῆς Βάσεως Ἡρακλείου, τὴν ὁποῖαν ἴδρυσαν φανατικοὶ φιλάθλοι.

Αὐτὰ ἐν περιλήψει ἤθελα νὰ πῶ στὴν «Ἑλληνίδα» γιὰ τὴν Κρήτην μας καὶ τὸ Ἐθνικὸ Συμβούλιον Ἑλληνίδων· θὰ ἦτο εὐχῆς ἔργον ἂν μποροῦσε νὰ παρακολουθεῖ πιὸ στενὰ τὴν γυναικεῖα δρᾶσιν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ νὰ κἀνὴν καὶ ὅ,τι μπορεῖ ἀπὸ δῶ, ἀπὸ τὸ κέντρο, γιὰ νὰ βοηθήσῃ τὴ γενικὴ αὐτὴ προσπάθεια.

ΘΕΣΠΙΑΣ Γ. ΚΟΚΟΛΗ

Δέκα έντολοι για την υγεία

Ίδου δέκα έντολοι, άφορώσαι την υγιεινήν, πού είναι τοιχοκολλημένοι σε όλα τα Σουηδικά σχολεία. Θα μπορούσαμε να μιμηθούμε το παράδειγμα.

1) 'Ο καθαρός άέρας, ημέρα και νύχτα, άπαραίτητος όρος για τó αίμα, είναι τó καλύτερο προφυλακτικό μέσον για τις παθήσεις των πνευμόνων.

2) Κίνησης και ζωή. Κάμετε καθημέρα άσκήσεις στο ύπαιθρον, έργαζόμενοι ή περπατώντες. Είναι τó αντίστάθμισμα της πνευματικής εργασίας.

3) Τρώγετε και πίνετε με μέτρον και άπλᾶ. 'Εκείνος πού προτιμά από τó οινόπνευμα τó νερό, τó γάλα και τά φρούτα, στερεώνει την υγεία του και αύξάνει τις ίκανότητές του προς εργασία και ευτυχία.

4) 'Η περιποίησης του δέρματος. Σκληραγωγηθείτε κατά του ψύχους, πλύνοντες τó σώμα καθημέρα με κρύο νερό και πέρνοντες άπαξ της έβδομάδος ζεστό λουτρό καθ' όλας τās εποχές· θ' άποφύγετε έτσι κρυολογήματα.

5) Τά ρούχα σας δέν πρέπει να είναι ούτε πολύ θαρειά και ζεστά, ούτε πολύ στενά.

6) 'Η κατοικία σας να μην είναι υγρά, να είναι ευρύχωρη, έκτεθειμένη στον ήλιον, καθαρή, φωτεινή, εύχάριστη και άνετη.

7) Σε όλα να τηρείτε σχολαστική καθαριότητα, ό άέρας, ή τροφή, τó νερό, τó ψωμί, τ' άσπρόρρουχα, τά φορέματα, τó σπίτι, όλα πρέπει να είναι καθαρά και ή ήθική είναι τó καλύτερο μέσον έναντίον του πυρετού, του τύφου και των μεταδοτικών νοσημάτων.

8) 'Η κανονική κ' έντατική εργασία είναι τó καλύτερο προληπτικό μέσον κατά των ψυχικών και σωματικών παθήσεων, είναι ή παρηγορία στη δυστυχία και ή ευτυχία της ζωής.

9) 'Ο άνθρωπος δέν θρίσκει μετά την εργασία την ανάπαυσιν και δισκέδασιν εις θορυβώδεις έορτάς. Οί νύχτες είναι για να κοιμάται κανείς. Οί ώρες σχολής πρέπει ν' άφιερώνωνται στην οικογένεια και σε πνευματικές άσχολίες.

10) 'Ο πρώτος όρος μιᾶς καλής υγείας είναι βίος γεμάτος εργασίας και έξευγενισμένος από καλές πράξεις και υγιείς χαρές. 'Η έπιθυμία να είναι κανείς καλόν μέλος της οικογενείας του, καλός εργάτης στη σφαίρα του και καλός πολίτης στην πατρίδα του, δίδει στη ζωή μιᾶ άνεκτίμητη άξία.

Και λίγη Μαγειρική

— Μελιτζανόπητα.

(Δόσις για 5 άτομα).

1) 2 όκά μελιτζάνες τρυφερές χωρίς σπόρους, 75 δράμια φύλλον κρούστας.

2 αυγά όλόκληρα.

50 δράμια τυρί ξυσμένο.

1 φλυτζάνι του τσαγιού γάλα.

3 κουταλιές της σούπας άλευρι.

Καθαρίζετε τις μελιτζάνες, τις κόβετε σε μεγάλα κομμάτια, και τις θράζετε σε νερό να μαλακώσουν καλά, τις θάζετε στο τρυπητό και τις πιέζετε να φύγη τó υγρόν των.

Με τó γάλα, τά άλευρι και μιαν κουταλιάν θούτυρον κάνετε μιᾶ πηκτή μπεσαμέλ, την άναμινύετε με τó τυρί, 2 κουταλιές θούτυρον και προσθέτετε τις μελιτζάνες και τά αυγά.

Στρώνετε την μισήν κρούστα, με τó άνάλογον θούτυρον εις τó ταψί, θάζετε εις την μέσην την γέμισιν και την σκεπάζετε με την υπόλοιπη κρούστα και τó θούτυρον και την ψήνετε με μέτριον φούρνον. Σερβίρετε ζεστή και τρώγετε κατ' άρέσκειαν και με ψιλή ζάχαρη.

— Κολοκυθόπητα.

Γίνεται κατά τόν ίδιον τρόπον και με τις αυτές αναλογίες, με την διαφοράν ότι, άφού ξύσετε τά κολοκυθάκια, αντί να τά θράσετε με νερό, τά κόβετε σε λεπτά τεμάχια και τά θάζετε σε δυνατή φωτιά, με δυο κουταλιές θούτυρο να μαλακώσουν και να τραθήξουν τó νερό τους.

— Πρασσόπητα.

(Δόσις για 5 άτομα).

300 δράμια πράσσα, μόνον τó άσπρο μέρος και πολύ όλίγον πράσινον.

50 δράμια θούτυρον.

50 δράμια φύλλον κρούστας.

50 δράμια τυρί ξυσμένο.

2 αυγά όλόκληρα.

Ζεματίζετε τά πράσσα μάλλον φιλοκομμένα, χύνετε τó νερό και τά θάζετε με όλίγο θούτυρο στη φωτιά να τραθήξουν καλά τó υγρόν των. Προσθέτετε τó τυρί και τά αυγά και ή γέμισιν είναι έτοιμη.

Τελειώνετε με τόν ίδιον τρόπον, ως άνωτέρω.

Είναι πολύ νόστιμο φαγητό. Δοκιμάστε το, μισιν στην πλάτη. Οί Παρισινοί οίκοι έδωσαν

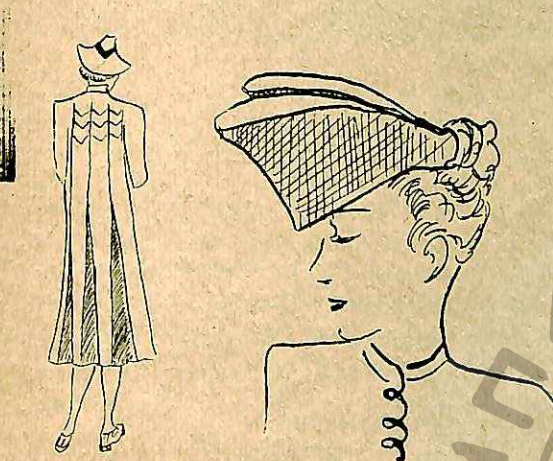
ΜΟΔΕΣ

*** Τά φθινοπωρινά μοντέλλα, πανωφόρια και φορέματα, είναι γαρνιρισμένα κατά προτίμησιν στην πλάτη. Οί παρισινοί οίκοι έδωσαν στο μέρος αυτό των φορεμάτων καινούργιο ενδιαφέρον. Τά ντεκολτέ είναι πάντοτε στη πλάτη, ή όποία γαρνίρεται με κουμπιά, πιέτες, σούρες και βολάν.

*** Οί γούνες είναι πολύ της μόδας. 'Επίσης ή φθινοπωρινή μόδα θέλει πολλά κεντήματα ματελασέ και καπιτονέ.

*** Οί τσέπες είναι και αυτές ένα από τά κυριώτερα γαρνιρίσματα των μοντέλλων. Είναι σε διάφορα σχήματα κεντημένες ή γούνινες.

*** Τά καπέλλα είναι πολύ περίεργα: ψηλά και μυτερά, στολισμένα με φτερά. Οί χρωματισμοί τους είναι αντίθετοι των φορεμάτων, ταιριάζουν δέ με τά παπούτσια και τή ζώνη.

*** Στα φθινοπωρινά μοντέλλα δεσπόζουν δύο σιλουέτες, ή μιᾶ αντίθετη από την άλλη. 'Η πρώτη έχει τó φάρδος στη φούστα και ή άλλη στο επάνω μέρος του φορέματος.

*** Στη μιᾶ οί φούστες είναι πολύ φαρδιές. 'Εχουν πλίσσέ γύρω-γύρω, ή μόνον πίσω. Πολλές φαρδαίνουν κάτω με πιέτες, πού άρχίζουν στο ύψος του γόνατος. Άλλες πάλι έχουν σούρες πίσω, πού άρχίζουν από τή μέση και δίνουν ένα στίλ 1900.

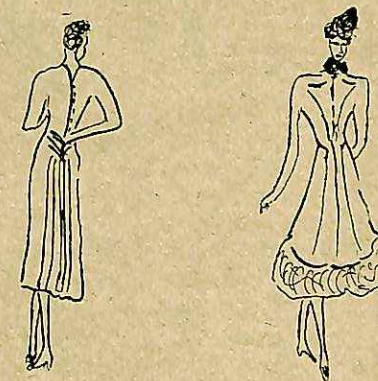
*** Οί γούνες στολίζουν και αυτές τó κάτω μέρος των πανωφοριών και φορεμάτων.

*** Τά βραδυνά φορέματα είναι φαρδιά κάτω, πολλές φορές δέ είναι κρινολίνα από δαν-

τέλλα, μέσα από την όποία φαίνεται μιᾶ στενή φούστα.

*** Τά φορέματα αυτά έχουν κλειστούς γιακάδες έμπρός και άνοιχτούς πίσω.

*** 'Η άλλη σιλουέτα είναι, όπως είπαμε, αντίθετη από την πρώτη. Οί φούστες είναι πολύ

στενές και τά κορσάζ γαρνίρονται με διάφορες πιέτες, πού δίνουν φάρδος.

*** Τά πανωφόρια έχουν γούνινα μανίκια και πολύ ψηλούς γιακάδες.

*** Οί βραδυνές τουαλέτες είναι στενές, με πολύ φαρδιά μανίκια και βολάν στο ντεκολτέ. Πάντως και στις βυδ περιπτώσεις ή πλάτη γαρνίρεται περισσότερο.

M. B.

Σχολή Σωματικής και Ρυθμικής 'Αγωγής ΠΟΥΛΕΝΗΣ ΜΑΤΕΥ

Τμήμα Χορού ΔΟΥΚΙΑΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ

Τά μαθήματα άρχίζουν μέσα 'Οκτωβρίου εις τó νεόκτιστον ιδιόκτητον οίκημα επί της όδοις Δημοχάρους 27, παρά την Γεννάδειον Βιβλιοθήκην. Μοναδική υγιεινή τοποθεσία μέσα στα πεύκα του Λυκαβηττού. Μεγάλη εύαερη άθουσα, άποδυτήριο, ντους κλπ.

Μαθήματα γυμναστικής, ρυθμικής και μουσικής, σύμφωνα με τās νεωτάτας μεθόδους.

Ίδιαίτερον τμήμα χορού θά λειτουργήσῃ, με καθηγήτρια την διδάσκαλιν ΠΟΥΛΕΝΗΝ ΜΑΤΕΥ, χορογράφον του Βασιλικού Θεάτρου.

Δώδεκα γάμοι στὸ Ἐργοστάσιο Παπαστράτου

Οἱ κ.κ. Ἀδελφοὶ Παπαστράτου, τῶν ὁποίων ἡ κοινωφελὴς δρᾶσις παντοῦ ὅπου ἐξεδηλώθη ὑπῆρξε πάντοτε ὑποδειγματικὴ καὶ ἀξία θαυμασμοῦ, ἔδωσαν τὸν περασμένο μῆνα ἓνα νέον δείγμα τοῦ τρόπου μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιλαμβάνονται τὸν ἀνώτερον προορισμὸν τῶν ἐργοδοτῶν ἀπέναντι τοῦ ἐργατικοῦ των προσωπικοῦ. Εἰς τὸ προαύλιον τοῦ ἐν Πειραιεὶ Ἐργοστασίου των παρουσία τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ τῆς Ἐργασίας, ἄλλων ἐπισήμων καὶ ἄνω τῶν 1500 ὑπαλλήλων καὶ ἐργατῶν των, ἐπάντρεψαν 12 ἐργάτριες τοῦ Ἐργοστασίου ποὺ διεκρίθησαν διὰ τὰ ἥθη καὶ τὸν χαρακτήρα των.

Ἡ τελετὴ τοῦ πρωτοφανοῦς αὐτοῦ διὰ τὴν χώραν μας ὁμαδικοῦ γάμου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐχοροστάτησεν ὁ Ἐπίσκοπος Βρεσθένης κ. Γερμανός, βοηθούμενος ὑπὸ 12 ἱερέων, ἐνεποίησεν εἰς ὅλους τοὺς παραστάντας βαθεῖαν αἴσθησιν διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως τελείαν διεξαγωγὴν τῆς καὶ ἦτο καταφανὴς

εἰς ὅλων τὰ πρόσωπα ἡ συγκίνησις ποῦ ἐπροκάλεσεν.

Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἔργοστασιῦ κ. Θάνος Καψάσκης εἶπε λίγα ἀλλὰ ὠραιότατα λόγια πρὸς τοὺς νεογμούς, ποῦ ἀπετέλουν τρόπον τινά, μίαν πατρικὴν παραίνεσιν γιὰ τὴν νέα ζωὴ ποὺ ἀρχίζουν.

Ἐπηκολούθησαν χοροὶ, τραγούδια τῆς χωρῆς τοῦ ἔργοστασίου, προσεφέρθησαν ἀναψυκτικὰ καὶ ἐμοιράσθησαν ὑπὲρ τῆς 1500 μπουμπονιέρες.

Στὴν ὠραία φωτογραφία ποῦ δημοσιεύουμε παραπάνω: Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὄρθιες:

Κασελάκη Παγώνα, Σαπάτη Σταματία, Παπούκα Βαλασία, Κυριακάκη Στεφανία, Ζαῖρη Ἐλευθερία, Σινανίδου Δέσποινα, Χαραλαμπίδου Θεανώ.

Καθήμενες: Τσακοῦ Ἀθηνᾶ, Νταϊόγλου Κατίνα, Ἀγγελοπούλου Πόπη, Ἀνθοπούλου Ὀλγα, Μενδρινοῦ Ἀννα.

“L'HÉLLÉNIS,”

Organe mensuel du Conseil National des Femmes Héliennes

Rédaction-Administration : Rue Alex. Soutsou 26
Athènes, Août 1938

L'alimentation du peuple Grec. par Irène C. Goulimi.—Le peuple grec n'est pas seulement sous alimenté. il est également mal nourri, car, une riche nourriture peu appropriée ou trop épicée est aussi nuisible qu'une sobriété exagérée.

La question de la nourriture, l'alimentation de la famille en général, est placée entre les mains des femmes. Mais quelle est la femme qui en Grèce, indistinctement de sa position sociale ou de sa situation de fortune, sait ou a jamais appris, quoi que ce soit sur le grave sujet de la nutrition.

Sait elle:

1o Qu'est ce que la nourriture.

2o. Pourquoi mangeons nous.

3o Quelles sont les propriétés nutritives de chaque aliment.

4o Accommoder ces aliments sans altérer leur qualités.

5o Comment pourra t-elle donner à sa famille, selon les moyens financiers dont elle dispose une nourriture parfaitement assimilable par l'organisme.

Les femmes grecques, même les plus cultivées, répondront difficilement à ces questions. Un ouvrier professionnel est instruit pendant 3 ou 4 ans avant de se mettre au travail. A la femme, à qui nous confions la santé de la famille, par conséquent celle de la nation, nous n'apprenons rien sur ses devoirs ménagers, elle les aborde sans aucune notion, sans aucune préparation. Les Etats qui ont compris l'importance de la bonne alimentation du peuple, ont obligé les femmes et les jeunes filles, à suivre des cours de cuisine et de diététique.

En Allemagne aucune ouvrière n'est embauchée sans la présentation d'un certificat attestant qu'elle a suivi pendant un an des cours de cuisine et de puericulture.

Par cuisine je n'entends pas la «haute cuisine» ou la préparation de gâteaux et sandwiches pour cocktails, mais la cuisine tout court. Celle qui assurera une saine alimentation du corps, en rapport avec l'âge, la profession et la dépense des forces physiques ou intellectuelles. Si la femme grecque apprend comment alimenter sa famille nul doute que la tuberculose diminuera ses ravages.

En Allemagne, Angleterre, Suisse et Amérique les écoles primaires ou civiles ont institué des «centres ménagers». Des institutrices spécialisées éclairent les élèves sur la question de la nutrition,

le choix des aliments et leur préparation. Il ne semble pas que la création en Grèce de centres analogues, serait bien coûteuse. Mais pourquoi le Gouvernement qui s'occupe avec sollicitude de l'amélioration des conditions vitales de son peuple ne créerait-il pas des «Ecoles Roulantes»? Une institutrice spécialement formée, parcourerait dans des secteurs déterminés, les villes et les villages. La en l'espace d'un ou 2 mois, elle réunirait dans la journée, les jeunes filles au dessus de 13 ans et le soir les ménagères, pour les guider dans la préparation de la nourriture familiale. La ménagère saura mieux se servir des produits de notre sol. et en tirera le maximum de vitamines. L'institutrice pourra revenir l'année suivante parfaire son cours, ou encore plus souvent, si elle le juge nécessaire.

Le nouveau système d'enseignement ménager a été appliqué en Belgique avec le plus grand succès.

Le 2me Congrès Panionien qui a tenu ses assises à Ithaque du 26 au 27 Août a obtenu un grand succès. Organisé par le Comité d'études des îles Ioniennes, il fut divisé en trois sections: Archéologie et Histoire, Littérature et Culture, Morale. Politique et Sciences positives.

En présence de Mr Jean Metaxas, Président du conseil, a été posée la première pierre de la nouvelle école d'infirmières visiteuses. La fondation fait partie du programme en réalisation en vue de la défense de l'hygiène publique.

Cette oeuvre secondera admirablement la prévoyance sociale, car l'institution des infirmières visiteuses portera la sollicitude gouvernementale jusqu'à la chaumière la plus humble, jusqu'au logement le plus pauvre.

Envoyée du dispensaire, l'infirmière visiteuse recherchera sur place la mère malade et l'enfant souffreteux, guide éclairé elle soignera non seulement les malades, mais elle établira aussi les conditions d'hygiène élémentaire, dans le pauvre logis où elle se rendra.

Par la création d'une école qui formera ces infirmières, le Gouvernement a prouvé qu'il a parfaitement compris les nécessités du peuple grec, et qu'il connaît les moyens radicaux pour y faire face.

Le Bureau de placement du C.N.F.H. avait cessé ses travaux durant le mois d'Août, il les a repris depuis le 1er Septembre. Le Bureau reçoit tous les jours de 5h 1/2 à 7h 1/2. a. m. sauf le samedi. En Juillet il a pu placer 43 femmes, à savoir: 2 institutrices, 2 ouvrières 1 f. de chambre, 8 f. de ménage, 5 infirmières, 4 gouvernantes, 2 couturières, 11 bonnes à tout faire.

Nous savons déjà que le Bureau de placement s'occupe gratuitement des offres et demandes d'emploi.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ — ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1893

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΤΑΣ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΣ ΠΟΛΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΙΣ ΑΡΙΘΜΟΝ ΠΑΣΗΣ ΑΛΛΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΩ ΚΑΙ ΚΥΠΡΩ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

THE BANK OF TRUST COMPANY 205, West 33rd Str. NEW YORK

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝ ΟΨΕΙ ΚΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ

ΠΑΣΗΣ ΦΥΣΕΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΛΛΟΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑΣ ΟΡΟΥΣ

Νομικὸν Γραφεῖον

Ἐθνικοῦ Συμβουλίου Ἑλληνίδων

Παρέχει δωρεὰν συμβουλὰς

Ἐκάστην Πέμπτην 12 - 1 μ. μ.

Ὁδὸς Ἀλεξάνδρου Σούτσου 26

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

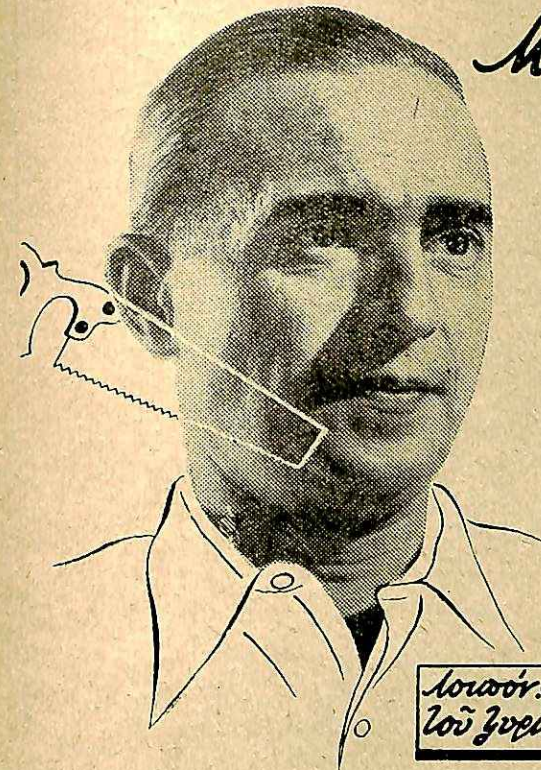
OREODONT ΔΑΜΒΕΡΓΗ

**ΡΑΠΤΕΤΕ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΑΚΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΑΧΕΩΣ
ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΑ ΣΙΓΓΕΡ**

Ἐφαρμόζεται με μίαν βίδα εἰς οἰανδήποτε ραπτομηχανήν. Παρέχεται
ΔΩΡΕΑΝ πρὸς δοκιμὴν ἐπὶ 8 ΗΜΕΡΑΣ.

ΔΩΡΕΑΝ διδασκαλία κεντημάτων καὶ διαφόρων Ποικιλμάτων με τὸν ΜΑΛΛΟΡΑ-
ΦΕΑ ΣΙΓΓΕΡ καθὼς καὶ κοπτικῆς με ΙΧΝΑΡΙΑ ΣΙΓΓΕΡ δι' ἑσωτερικὰ καὶ ἑξωτε-
ρικὰ φορέματα ἀνδρῶν, γυναικῶν καὶ παιδῶν.

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

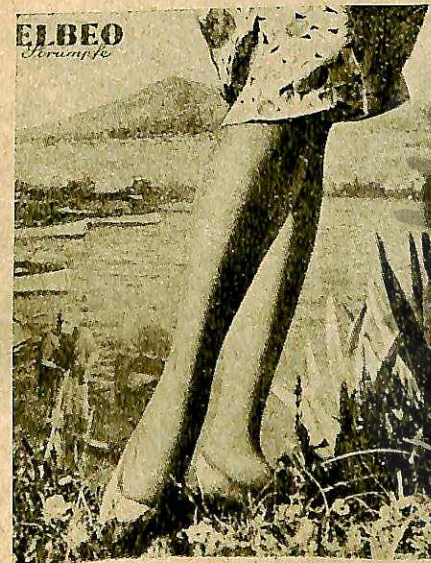
*Μιά ζυγαριά
στὸ πρόσωπό σας!*

Πολλοὶ ἄνδρες τὸ παθαίνουν. Τὸ ξυράφι κατὰ τὸ ξύρι-
μα ἀποκόπτει ὡς πρὶν 5000 τρίχες. Ἐκ τούτου τὸ δέριμα
ξεσπίζεται, τεντώνει καὶ πονεῖ. Ἄντὶ τὸ ξυράφι νὰ γλυ-
στρῇ ἐλαφρὰ ὅτὸ μάγουλο, ἐπειδὴ εὐρίσκει ἀντίστασιν
ἀπὸ τὸ σκασμένο δέριμα καὶ ἀπὸ τὰς σκληρὰς τρίχας,
ξεσπίζει τὸ δέριμα.

Αὐτὸ μπορεῖτε νὰ τὸ ἀποφεύγετε ἐὰν πρὶν νὰ σαπου-
νίζετε τὸ πρόσωπόν σας τὸ τρίβετε καλὰ με κρέμα NIVEA.
Ἡ NIVEA εἰσχωρεῖ χάριν τῆς περιεχομένης EUCERIT θα-
δεῖα στὸ δέριμα, τὸ ἐμποτίζει καλὰ καὶ τὸ κάμνει μαλακὸν
καὶ λεῖον. Τότε τὸ ξυράφι γλυστρῇ ἐπὶ τοῦ μαλακοῦ δέρ-
ματος χωρὶς νὰ τὸ ἐρεθίσῃ.

Κάμετε μίαν μόνην δοκιμὴν.
Τὸ ξύρισμα γίνεται εὐκόλο, γρήγορα καὶ εὐχάριστο, ἐὰν
προηγουμένως τὸ δέριμα σας γίνῃ μαλακὸ διὰ τῆς κρέμας
NIVEA.

*Λοιπὸν: Πρὸς τὰς ραπτομηχανὰς
τοῦ ζυγίσματος κρέμα NIVEA*

ELBEO

Ἡ καλύτερα Κάλτσα
γιὰ τὸν καλύτερο κόσμον

Πυκναὶ περιπάτου
καὶ διαφανεῖς ἀνάποδες
βραδυνές.

Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ
Καταστήματα εἰς τιμὰς ἀπολύτως
ὠρισμένες.

ΑΠΟΘΗΚΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ

ΣΙΛΚΑ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Μητροπόλεως 44-46 — Τηλέφ. 25-401

ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Κρετὸν Τουαλντεζουί Τσίντς εἰς διά-
φορα σχέδια ὡς καὶ τούλια Βουὰλ
πλατειὰ καὶ δαντέλλαι εἰς τὸν

“ΡΥΘΜΟΝ,,

ΑΘΗΝΑΙ

ΒΟΥΛΗΣ 22

ΠΡΩΙ ΚΑΙ
ΒΡΑΔΥ

OREODONT

ΔΑΜΒΕΡΓΗ

Πρὶν γεννηθῇ τὸ παιδί

Τὸ νέο βιβλιάριον CLAXO πραγματευόμε-
νον περὶ τῆς ζωῆς τῆς γυναικὸς κατὰ τὴν
περίοδον τῆς ἐγκυμοσύνης παρέχεται δω-
ρεὰν παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων.

ΣΤΑΜ. ΧΑΡΒΑΛΙΑΣ Α. Ε.

..... ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ 22 - ΑΘΗΝΑΙ

Ταχυδρομικῶς ἀποστέλλεται ἔναντι λήψεως γραμματο-
σήμου τριῶν Δραχμῶν.

■■■■■ **ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΧΡΥΣΑΛΙΔΟΣ** ■■■■■

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ
ΙΔΡΥΤΗΣ
1841

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΧ. 1.205.000.000

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (ΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1928) 10.471.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΟΔΙΟΙΚΗΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ:

Εν Αγίω Νικόλαω (Κρήτης)	Εν Θήρα	Εν Μεσσήνη
» Αγρινίω	» Ίθάκη	» Μιτυλήνη
» Αγυιά	» Ίστιαία	» Ναυπάκτω
» Αθήναις:	» Ιωαννίνους	» Ναυπλίο
εν δὲ Μητροπόλεως 9	» Καβάλλα	» Νιγρίτη
» » Καλλιθέα	» Καλ. βρύτοις	» Σάνθη
» » Νέα Ίων	» Καλάμαις	» Ὀρεστιάδι
» » Παγκράτι	» Κалаμπάκα	» Παξοῖς
» Αιγίω	» Καρδίτῃ	» Παπάδω (Μυτιλήνης)
» Ἀλεξανδρουπ	» Καρλοβάσιω (Σάμου)	» Πάτραις
» Ἀλμυρῷ	» Καρπενησίω	» Πειραιεῖ
» Ἀμαλιάδι	» Κερναῖς (Ἅγιον Ὅρος)	» Πλωμαρίω (Μυτιλήνης)
» Ἀμυνταίω	» Καστοριά	» Πόρῳ
» Ἀμφικλείῳ	» Κατερίνῃ	» Ποταμῷ
» Ἀμφίσσῃ	» Κερκύρα	» Πρεβέζῃ
» Ἀνδρῳ	» Κιάτῳ	» Πύλῳ
» Ἀργοστολί	» Κιλκίς	» Πύργῳ
» Ἀρτῇ	» Κοζάνῃ	» Ρεθύμνῃ (Κρήτης)
» Ἀταλῷ	» Κομοτινῇ	» Σέρραϊς
» Βερεῶν	» Κόρινθῳ	» Σητεῖᾳ (Κρήτης)
» Βόλῳ	» Κυθήροις	» Σκιάθῳ
» Γρεβενοῖς	» Κύμῃ	» Σουφλίῳ
» Γύφῳ	» Κυπαρισσίᾳ	» Σπάρτῃ
» Δημητσάνῃ	» Λαγκαδᾷ	» Σύρῳ
» Διδυμοτείχῳ	» Λαμίας	» Τρικκάλοις
» Δράμᾳ	» Λαρίσῃ	» Τριπόλει
» Ἐδέσῃ	» Λεβαδείᾳ	» Φαρσάλοις
» Ἐλασσώνι	» Λευκάδι	» Φλωρίνῃ
» Ἐλευθερουπόλει	» Λήμνῳ	» Χαλκίδι
» Ζακύνθῳ	» Λιμένι Βαθέως (Σάμου)	» Χανίοις (Κρήτης)
» Ἡρακλείῳ (Κρήτης)	» Μεγαλουπολεῖ	» Χίῳ
» Θεσσαλονίκῃ	» Μεσολογγίῳ	
» Θήβαις		

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΧΩΡΑΣ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

HELLENIC BANK TRUST COMPANY NEW YORK 139 William Street

Ἰδρυθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, συμφώνως με τοὺς νόμους τῆς Πολιτείας τῆς Νέας Ὑόρκης, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἑλλήνων

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ \$ 1.350.000